

มองทะลุพานเมืองไทย แบบมากกว่า 360 องศา บนฐานข้อมูลของ “สวนดุสิตโพล”

“มองเมืองไทย” ผ่าน “สวนดุสิตโพล”

รองศาสตราจารย์ ดร.สุขุม เวลายกรัพย์

มองเมืองไทย ผ่าน

สวนดุสิตโพล

สวนดุสิตโพล

SUAN DUSIT POLL

รองศาสตราจารย์ ดร.สุขุม เวเลยก์พิทย์

มองเมืองไทยผ่านสวนดุสิตโพล

พิมพ์ครั้งที่ 1 พฤษภาคม 2553

สวนดุสิตสกอร์ตามพระราชบัญญัติสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ISBN	978-974-225-074-4
ราคา	150 บาท
ศิลปกรรน	วรฉัตร แก้วจันทร์
พิสูจน์อักษร	อธิบุณยา หมีนาค
ประธานงานการพิมพ์	ศศ.ดร.สุขุม เดลยกริพาย์
จัดพิมพ์โดย	บริษัท ส.พิจารณการพิมพ์ จำกัด 3/7-9 ถนนเทอดดำริ แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ 10800
	โทรศัพท์ : 0-2910-2900-2
	โทรสาร : 0-2587-5758

จากใจชาวสวนดุสิตโพล...

ถึงประชาชน

การมีส่วนร่วมของประชาชน ถือเป็นตัวชี้วัดชีวิৎสังคมท้องที่ให้เห็นถึงการพัฒนาการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันเป็นหลัก พากลที่อารยประเทศให้ความสำคัญ เนื่องจากการมีส่วนร่วมของประชาชนในการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจนั้น ถือเป็น “ตัวช่วย” ในการสร้างการยอมรับร่วมกันของทุกฝ่ายในสังคม ความโปร่งใส และเพิ่มคุณภาพการตัดสินใจของภาครัฐให้ดีขึ้น ดังนั้น ณ วันนี้ การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนจึงเป็น สิ่งที่ “ยิ่งกว่าจำเป็น” สำหรับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

อย่างไรก็ตามเมื่อกล่าวถึงการมีส่วนร่วมท้ายคนอาจจะมุ่งประเด็นไปที่การซุ่มนุ่มทางการเมือง การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง และการช่วยรณรงค์ทำเลสีง หรือแม้แต่การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง แต่ในความเป็นจริงแล้ว “การแสดงความคิดเห็นผ่านการสำรวจพิจารณมติหรือโพล” ถือเป็นอีกหนึ่งในรูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบง่ายๆ (ที่ท้ายคนอาจหลงลืม...!!)

ประโยชน์สูงสุดของพลสำหรับการปกคล้องระบบอนประชาธิปไตยที่ได้รับการยอมรับจากอารยประเทศ เช่น สหราชอาณาจักร อังกฤษ คงหนีไม่พ้นประเด็นที่ว่า “โพล” เปรียบเสมือนเสียงตะโกนจากประชาชนในประเด็นที่หลากหลายทั้งการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม แม้ว่าจะหาต้นกำเนิดของเสียงไม่ได้ แต่ก็มั่นใจได้ว่าเรื่องที่ถ่ายทอดออกมาน่าเป็นความจริง และถ้ามีเสียงตะโกนเรื่องเดียวกัน ในหลายพื้นที่ กระจายไปทั่วประเทศด้วยแล้ว ก็คงต้อง “ฟันธง” ว่าประเด็นดังกล่าวได้กล่าวเป็น “วิกฤติปัญหาของประเทศไทย” ที่ภาครัฐต้องเร่งแก้ไขโดยด่วน

“เสียงสะท้อนจากประชาชน” ที่ถูกนำมาคัดสรร ค้นເອນประเด็นเด็ดๆ มาหล่อหลอมกับความรู้ขอนเรียน (Tacit Knowledge) ทั้งความคิด ความเชื่อ ทัศนคติที่อยู่ในตัวผู้เขียน และถูกนำเสนอในรูปแบบของบทความแล้ว ข้อเขียนที่ได้จึงไม่ใช่แค่บทความเชิงวิพากษ์ที่ลอกดมาจากการเขียน แต่เป็นบทความเชิงวิพากษ์ที่ลอกดมาจากคนไทยทุกคน...

บทความจากหนังสือพิมพ์มติชนจำนวน 12 เรื่อง และสยามรัฐรายวัน จำนวน 20 เรื่อง รวมทั้งสิ้น 32 เรื่อง จึงเปรียบเสมือนเป็น “การสะท้อนความคิดเห็นของประชาชน” ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมหรืออาจจะพูดง่ายๆ ว่าเป็นการ “มองประเทศไทยผ่านสวน-ลุสิตโพล”

เมื่อบทความทุกเรื่อง ทุกรส ได้ถูกสกัดมาจากการความคิดเห็นของคนไทยทุกคน ดังนั้น คงมิใช่คำกล่าวเกินจริงที่จะพูดว่า “หนังสือเล่มนี้ชัดเจนด้วยมือ และกลั่นออกมาจากใจคนไทยทุกคน”...!!

รายชื่อบทความ ปี 2552

(เฉพาะที่ส่งก่อนจากข้อมูล “สวบดุสิตโพล”)

เรื่องที่	หน้า
1 “ปัญหาสังคม” อิกหนึ่งปัญหาที่ท้าทาย “รัฐบาลอภิสิทธิ์ 1” สยามรัฐรายวัน วันพุธที่ 28 มกราคม 2552	1
2 “เด็กติดกัน” แก้ยาก แต่ต้อง “แก้”...!! มติชนรายวัน วันอาทิตย์ที่ 8 กุมภาพันธ์ 2552	5
3 “ศักดิ์ศรีสถาบัน” ตันตดอ “ปัญหาเด็กติดกัน”...!! สยามรัฐรายวัน วันพุธที่ 12 กุมภาพันธ์ 2552	11
4 การปฏิรูปการศึกษาไทย ณ วันนี้ ในสายตา “ประชาชน”...!! มติชนรายวัน วันอาทิตย์ที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552	15
5 เมื่อ “อุดมศึกษาไทย” ทำให้ “ประชาชน”...“ไม่สมหวัง”...!! มติชนรายวัน วันอาทิตย์ที่ 29 มีนาคม พ.ศ. 2552	21
6 “ข้าราชการ”...“หัวกอก” ระหว่าง “นโยบาย” กับ “ปฏิบัติ”... สยามรัฐรายวัน วันพุธที่ 2 เมษายน 2552	27
7 แล้ว “ประชาชน” ก็เป็น “ผู้พ่ายแพ้”...!! สยามรัฐรายวัน วันพุธที่ 16 เมษายน 2552	31
8 “บทเรียน” แห่งความ “พ่ายแพ้” (ข้าราชการ)... มติชนรายวัน วันอาทิตย์ที่ 19 เมษายน 2552	35
9 “การเมืองไทย” ใครว่า “นิ่ง”...!! สยามรัฐรายวัน วันพุธที่ 30 เมษายน 2552	41

เรื่องที่

หน้า

10	หยุด ทำร้ายประเทศไทย หยุด ใช้ความรุนแรง มติชนรายวัน วันอาทิตย์ที่ 10 พฤษภาคม 2552	45
11	หัวอก “ผู้ปักครอง” (ช่วงเปิดเทอม) ณ วันนี้...!! สยามรัฐรายวัน วันพุธที่สุดที่ 14 พฤษภาคม 2552	51
12	“กำยั่นเดียวเรือ” ที่ไม่ใช่ “กำยั่นเดียว” ธรรมชาติ...!! มติชนรายวัน วันอาทิตย์ที่ 31 พฤษภาคม 2552	55
13	“รถเมล์”... จาก ครม. จอดป้าย “ประชาชน”...!! สยามรัฐรายวัน วันศุกร์ที่ 5 มิถุนายน 2552	61
14	“สื่อ” อย่างไร? สร้างสรรค์ สมานฉันท์คนในชาติ...!! มติชนรายวัน วันอาทิตย์ที่ 14 มิถุนายน 2552	65
15	“ผลผลิตเกษตร” ราคา “ตกต่ำ” แก้อย่างไร? จังจะยิ่งยืน...!! สยามรัฐรายวัน วันพุธที่สุดที่ 18 มิถุนายน 2552	71
16	“ไคร” ทำร้ายวัยรุ่นไทย...!! สยามรัฐรายวัน วันพุธที่สุดที่ 2 กรกฎาคม 2552	75
17	“ไฟน์อิน” อีกหนึ่งรูปแบบของ “การหาเลี้ยง”...!!? มติชนรายวัน วันอาทิตย์ที่ 5 กรกฎาคม 2552	79
18	จาก “วันอาสาพิหนูชา” ถึง “วันเข้าพรรษา”... สยามรัฐรายวัน วันพุธที่สุดที่ 9 กรกฎาคม 2552	85
19	“ภาษาไทย” ณ วันนี้ ในสายตาประชาชน สยามรัฐรายวัน วันพุธที่สุดที่ 30 กรกฎาคม 2552	89

เรื่องที่

หน้า

20	เมื่อ “เรียนพรี 15 ปี” โภคะแนนนิยมได้ “อ้อ” ...!! สยามรัฐรายวัน วันพุธที่ 6 สิงหาคม 2552	93
21	“6 เดือน”... Fox ให้ “โอบามา” 6.10 คะแนน “สวนศุลต์โพล” ให้ “โอบามาร์ค” 6.39 คะแนน....!! มติชนรายวัน วันอาทิตย์ที่ 9 สิงหาคม 2552	97
22	“มุมมองของเมือง” ณ วันนี้...!! สยามรัฐรายวัน วันพุธที่ 13 สิงหาคม 2552	103
23	เมื่อ “หายได้ดิน” ปะทะ “หายออนไลน์”....!! สยามรัฐรายวัน วันพุธที่ 20 สิงหาคม 2552	107
24	“มีบอน” กลับมา (อีกครั้ง)...!! แล้ว “รัฐบาล” ควรทำอย่างไร?? สยามรัฐรายวัน วันพุธที่ 27 สิงหาคม 2552	111
25	“มหาวิทยาลัยไทย” ในยุคของ “การเปลี่ยนแปลง” มติชนรายวัน วันอาทิตย์ที่ 30 สิงหาคม 2552	115
26	ถ้า ณ วันนี้ “หาย” (ออนไลน์) ออก...!! สยามรัฐรายวัน วันพุธที่ 1 ตุลาคม 2552	121
27	ความรุนแรงในสังคม “อารมณ์” ที่อยู่เหนือ “เหตุผล” มติชนรายวัน วันอาทิตย์ที่ 11 ตุลาคม 2552	125
28	ๆ? ประวัติศาสตร์ “14 ตุลาฯ 16” จะกลับมา “ข้าร้อย”...!! สยามรัฐรายวัน วันพุธที่ 15 ตุลาคม 2552	131
29	“ยิ้มสยาม” กับการประชุม “อาเซียน”...!! สยามรัฐรายวัน วันพุธที่ 22 ตุลาคม 2552	135

เรื่องที่
.....หน้า
.....

30	“ประชาชน” แนว “นักการเมือง” จะช่วยบ้านเมือง ณ วันนี้ ได้อย่างไร??	02
	สยามรัฐรายวัน วันพุธที่สุดที่ 12 พฤษภาคม 2552	139
31	“ແຍ່ງ (ชິ່ງ) ພື້ນທີ່ຂ່າວ” “ສື່ອສາຮເຊີ້ງຮູກ” ຈົງහົວ?	143
	ມະນີຈິນรายวัน วันอาทิตย์ที่ 15 พฤษภาคม 2552	
32	“ລ້າງ” (ໂຄຕ) ທັນອອກະນນ...!?! ທຳໄດ້ຈົງහົວ...!?	149
	สยามรัฐรายวัน วันพุธที่สุดที่ 3 ມັນວາດມ 2552	

ศค.ดร.สุขุม เอเลยกรีพย์

เรื่องที่ 1

“ปัญหาสังคม” อีกหนึ่งปัญหา ที่ท้าทาย “รัฐบาลอภิสิทธิ์ 1”

ตีพิมพ์ใน สยามรัฐรายวัน 28 มกราคม 2552

“ปัญหาสังคม” อีกหนึ่งปัญหา

ที่ก้ากวัย “รัฐบาลอภิสิทธิ์ 1”

“เศรษฐกิจ” แม้จะเป็นปัญหาหนักอกหนักใจ “ประชาชน” ที่ท้าทายความสามารถในการบริหาร จนทำให้ “รัฐบาลอภิสิทธิ์ 1” ต้องวางแผนนโยบายอันหลากหลายเพื่อกระตุนเศรษฐกิจและมุ่งแก้ปัญหา ดังกล่าวอย่างเร่งด่วน แต่อย่างไรก็ตามนอกจาก “เศรษฐกิจ” แล้ว “สังคม” ยังเป็นอีกหนึ่งปัญหาที่ท้าทาย “รัฐบาลอภิสิทธิ์ 1” เช่นกัน...

สภาพสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปตลอดหลายปีที่ผ่านมา...ปัญหาสังคม ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง อาทิ การปล้นชาลี ลักขโมย การทะเลาะเบาะแว้ง จนถึงฆ่ากันตาย และปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นอีกหลากหลายรูปแบบ ที่นับวันยิ่งจะทวีความรุนแรงมากขึ้นล้วนส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของ คนในสังคมมากขึ้นเรื่อยๆ

จากการสำรวจความคิดเห็นของ “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จาก “ประชาชน” ทุกสาขาอาชีพทั่วประเทศ จำนวน 5,374 คน พบว่า “ประชาชน” ส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 92.02 คิดว่า ปัญหาสังคมในปัจจุบันมีปริมาณ “เพิ่มขึ้น” เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เพราะ คนในสังคมไม่เคราะห์ภูมิหมาย คนจนมากขึ้น อิทธิพลของสื่อมีมาก สังคมเลือมโ�รมมากขึ้น เศรษฐกิจตกต่ำ ฯลฯ

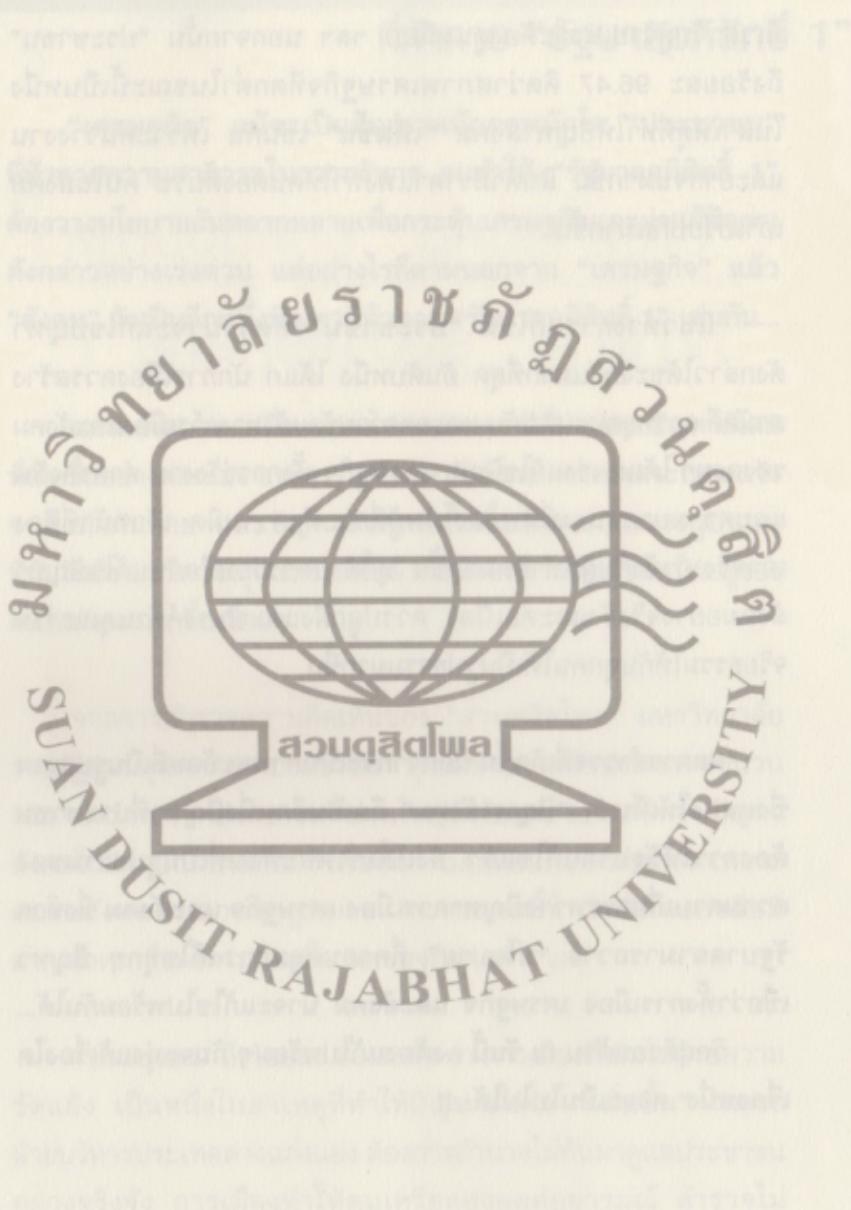
“ประชาชน” ถึงร้อยละ 89.38 คิดว่า การเมืองที่เต็มไปด้วยความชัดแย้ง เป็นหนึ่งในสาเหตุที่ทำให้ปัญหาสังคม “เพิ่มขึ้น” เพราะ ฝ่ายบริหารประเทศต่างแย่งแย่ง ต้องการอำนาจไม่หันมาดูแลประชาชนอย่างจริงจัง การเมืองทำให้คนเดรย์ดส่งผลต่ออารมณ์ ตำราจไม่

มีเวลาจับผู้ร้ายเพราะต้องดูแลเมื่อ ฯลฯ นอกจากนั้น “ประชาชน” ถึงร้อยละ 96.47 คิดว่าสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำในขณะนี้เป็นหนึ่งในสาเหตุที่ทำให้ปัญหาสังคม “เพิ่มขึ้น” เช่นกัน เพราะคนว่างงาน และยากจนมากขึ้น ลินค้ามีราคาแพงทำให้คนต้องดิ้นรน คนในสังคม เอาเบรี่ยนกันมากขึ้น

แนวทางการแก้ไขที่ “ประชาชน” คิดว่าจะแก้ไขปัญหา ดังกล่าวได้จะกันมากที่สุด อันดับหนึ่ง ได้แก่ นักการเมืองควรสร้าง สามัคคี ควรหยุดทะเลกัน และลดความขัดแย้งทางการเมืองและสังคม รองลงมา ได้แก่ เร่งแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ทั้งการว่างงาน ค่าครองชีพ และความยากจน เพิ่มบทลงโทษผู้ที่กระทำความผิด เจ้าหน้าที่ต้อง เอาจริงเอาจังกับผู้ที่ทำผิดมากขึ้น ทุกฝ่ายควรร่วมมือกันแก้ไขปัญหา สังคมอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ควรปลูกฝังและรณรงค์ด้านคุณธรรม จริยธรรมให้กับทุกคนให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น

ผลการสำรวจที่เกิดขึ้น นอกจากระเป็นภาพสะท้อนที่เป็นรูปธรรม ซึ่งแสดงให้เห็นว่า “ปัญหาสังคม” ถือเป็นอีกหนึ่งปัญหาที่ประชาชน ต้องการให้รัฐบาลแก้ไขแล้ว ยังเป็นภาพสะท้อนที่เป็นรูปธรรมของ ความคิดเห็นที่ว่า “นัยนาย” ที่ครอบคลุมการแก้ไขทุกๆ ปัญหา เชื่อว่าทั้งการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม น่าจะแก้ไขไปพร้อมกันได...

วิกฤติรอบด้าน ณ วันนี้ คงต้องแก้ไขพร้อมๆ กันจะมุ่งแก้เรื่องใด เรื่องหนึ่ง คงจะเป็นไปไม่ได้...!!

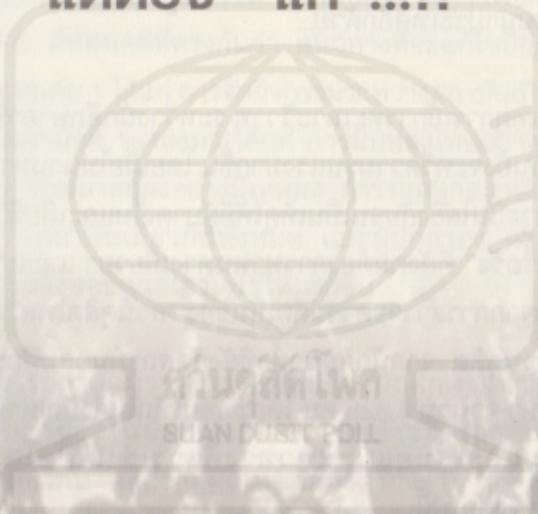

เรื่องที่ 2

รศ.ดร.สุขุม เวเลยก์พิพิธ

“เด็กตีกัน” แก้ยาก

แต่ต้อง “แก้”...!!

ตีพิมพ์ใน มติชนรายวัน 8 กุมภาพันธ์ 2552

“เด็กตีกัน” แก้ยาก

แต่ต้อง “แก้”...!!

การทະເລາວວາທ ປະທະ ຕອສູ້ເພື່ອ “ສັກດີຄຣີສຕານັນ” ຂອງ “ນັກສຶກຍາອາຊີວະ” ໄດ້ກາລຍເປັນ “ຫົວມໍນາມປົງບັດ” ທີ່ຢາກຈະແກ້ໄຂ ແຕ່ກີ່ຈຳເປັນຕົ້ນແກ້ ເນື່ອຈາກປັບປາດຕັ້ງກ່າວນອກຈາຈະສ້າງຄວາມອກສິ້ນ ຂວຸ່ງພວາໃຫ້ແກ່ສັງຄນ ທຳໄຫ້ມີຜູ້ບາດເຈັບແລະເສີຍຫິວິດແລ້ວ ຍັງສ້າງຄວາມເສື່ອມເລີຍ ແລະທຳລາຍຄວາມນໍາເຊື່ອດີໂລໃຫ້ກັນສຕານັນກາຮັກສຶກຍາ ຜົນເປົ້າ “ເສາຫລັກ” ຂອງກາຮັກທຽບພາກມນຸ່ງຍົ່ວຍັນເປັນກຳລັງສຳຄັ້ງ ໃນການພັດນາປະເທດອີກດ້ວຍ...

ເຫດຖານົມກາຮັກທະເລາວວາທ ຮະຫວ່າງນັກສຶກຍາອາຊີວະຕ່າງສຕານັນທີ່ນັບວັນຍຶ່ງຈະທົ່ວຄວາມຮຸນແຮງມາກຂຶ້ນ ໂດຍເນື່ອໄມ່ນານາມນີ້ໄດ້ເກີດຮົນ ກາຮັກໃຊ້ອາຫຼອນໄລ້ຍືງກັນຈົນເປັນເຫດຖານົມກາຮັກທີ່ມີຜູ້ບາດເຈັບແລະເສີຍຫິວິດນັ້ນ ດີ່ວັນເປັນ “ປັບປາດເຮືອຮັງ” ທີ່ສັງຄນຕ້ອງກາຮາຫາທາງເຍີຍວາ ແລະແກ້ໄຂອ່າງເຮັ່ງເຮັ່ງດ່ວນ ໂດຍຈາກກາຮັກສຶກຍາຕືດເຫັນຂອງ “ສວນດຸລືຕິໂພລ” ມາວິທາຍາລັຍ ຮາຊກັງສວນດຸລືຕິ ຈາກນັກສຶກຍາທັງທີ່ສັງກັດສຕານັນອຸດມສຶກຍາແລະສັງກັດອາຊີວິກາຂາ ຈໍານວນ 1,325 ດົກ ໄດ້ສະຫຼອນໃຫ້ເຫັນດີປັບປາທີ່ມີພລກະບົບ ຕ່ອສັງຄນແລະເສັນອັນນະແນວທາງທີ່ຄວາມເຮັ່ງເຮັ່ງໄດ້ຍື່ງໂດຍມີປະເທິນທີ່ນໍາສົນໃຈດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ສາເຫດຂອງກາຮັກທະເລາວວາ ຈົນເສີຍຫິວິດຂອງນັກສຶກຍາອາຊີວະ ທັງນັກສຶກຍາມຫາວິທາຍາລັຍແລະນັກສຶກຍາອາຊີວະ ມີທັນຄົດທີ່ຕ່າງກັນວ່າ ກາຮັກທະເລາວວາທເກີດກາຮັກເປັນຫົວມໍນາມປົງບັດທີ່ສົບທອດກັນມາ ແລະເປັນເຮືອງຂອງສັກດີຄຣີຮ່າງວ່າສຕານັນ ມາກທີ່ສຸດ ອັນດັນ 1 ຮອງລົງມາ ໄດ້ແກ່ ເກີດຈາກອາຮມົນໜ້ວງວຸນ ໃຈຮອນ ແລະຂາດສົດ ເປັນຄວາມແດນສ່ວນດ້ວຍ ໄນຂອບໜ້າກັນ ແລະໄມ່ຢູ່ກັນ ເກີດຈາກການປຸກຝຶກຝຶກຄ່ານິຍາທີ່ມີດາ

จากรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง และมาจากการเรื่องซื้อขาย และการมาพัวพันกับเพื่อนผู้ที่อยู่ในสถาบัน นอกจากนั้นจากการสำรวจยังทำให้พบว่า ทั้ง นักศึกษามหาวิทยาลัย และนักศึกษาอาชีวะ ต่างคิดว่า “ศักดิ์ศรีของสถาบัน” มี “อิทธิพลอย่างมาก” ต่อการทางเลือกวิชาชีพของนักศึกษาอาชีวะ เพราะเป็นการสืบทอดธรรมเนียมปฏิบัติต่อๆ กันมาจากรุ่นสู่รุ่น ฯลฯ

ในส่วนของ แนวทางการแก้ไขปัญหาการทางเลือกวิชาชีพของนักศึกษาอาชีวะอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนักศึกษามหาวิทยาลัยและนักศึกษาอาชีวะ มีทัศนคติที่ตรงกันว่า แนวทางที่จะแก้ไขปัญหา ตั้งกล่าวได้ดีที่สุด อันดับ 1 ได้แก่ การจัดกิจกรรมระหว่างสถาบันเป็นประจำ เพื่อสร้างความสามัคคี รองลงมา ได้แก่ การมีบุคลากรอย่างเด็ดขาด การเรียกทั้ง 2 ฝ่ายมาตกลงอย่างมีเหตุผล การรวมทุกสถาบันที่สังกัด อาชีวศึกษาเป็นสถาบันเดียวกันทั้งหมด และผู้ปกครอง ครูอาจารย์ ควรให้การอบรมสั่งสอนดูแลเอาใจใส่ให้มากขึ้น

อย่างไรก็ตามแม้ว่าความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัย และนักศึกษาอาชีวะในประเด็นต่างๆ ที่กล่าวในข้างต้นจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน แต่ความคิดเห็นต่อมารถการ 6 ข้อ ที่สำรวจ มีนโยบายออกแบบคุณภาพการณ์ดังกล่าว ซึ่งประกอบไปด้วย

- ให้ทางสถาบันการศึกษาแจ้งให้เจ้าหน้าที่สำรวจตรวจด้าน อาชีวศึกษาทั้งเข้าและออก รวมทั้งหลังจากที่นักศึกษากลับบ้าน
- ติดตั้งโทรทัศน์วงจรปิดประดูทางเข้าออก รวมทั้งฝั่งตรงข้ามสถาบัน
- ติดตามศิษย์เก่าที่มีพฤติกรรมไม่ดี anyak เรายรุ่นน้องให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่ดี
- จัดทำประวัตินักศึกษาปี 1 ที่เพียงเข้าเรียนใหม่นำเข้ามูลส่งต่อระหว่างติดตามพฤติกรรม
- จัดกิจกรรมระหว่างสถาบันการศึกษา เช่น การพัฒนาวัด ทำงานร่วมกัน และ
- จัดตัวราชเข้าไปเป็นวิทยากรอบรม

ให้ความรู้ข้อกฎหมายของการทำผิด กลับเป็นประเด็นที่มีความคิดเห็นไม่ตรงกัน

โดยร้อยละ 87.76 ของ นักศึกษามหาวิทยาลัย “เห็นด้วย” กับมาตรการดังกล่าว เพราะเป็นการช่วยลดปัญหาได้ส่วนหนึ่ง ทำให้ภาพลักษณ์ของนักศึกษาอาชีวศึกษาดีขึ้น เป็นการป้องกัน และทำให้ผู้อื่นไม่เดือดร้อน ฯลฯ ขณะที่ ร้อยละ 53.85 ของ นักศึกษาอาชีวะ “ไม่เห็นด้วย” กับมาตรการดังกล่าว เพราะเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ บทางโทางไม่เด็ดขาด เมื่อเวลานานไปทุกอย่างก็เหมือนเดิม ฯลฯ

ผลสำรวจที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ นอกจากจะเป็นภาพสะท้อนที่เป็นรูปธรรมของการมีส่วนร่วมของนักศึกษามหาวิทยาลัยและนักศึกษาอาชีวะในการเสนอความคิดเห็น เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวแล้ว ยังเป็นภาพสะท้อนที่เป็นรูปธรรมของ “ต้นตอสำคัญของปัญหา” ซึ่งได้แก่ ความคิดที่ว่าการทะเลาะวิวาทเป็นเรื่องของศักดิ์ศรีระหว่างสถาบัน เป็นการแสดงออกถึงความเป็นที่ 1 และเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่สืบทอดกันมา ซึ่งความคิดดังกล่าว�ัน เป็นลิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึง ทั้ง “ปัจจัยภายใน” และ “ปัจจัยภายนอก” อันเป็นตัวกระตุ้นที่ทำให้เกิดพฤติกรรมดังกล่าว

“ปัจจัยภายใน” หรือด้านจิตวิทยาของวัยรุ่นนั้น เป็นลิ่งที่เกี่ยวข้องกับแรงขับเคลื่อนภายใน หรือความต้องการของวัยรุ่น ซึ่งแตกต่างจากวัยอื่นๆ เช่น ความต้องการอิสระ ความเป็นตัวของตัวเอง การเป็นที่ยอมรับ มีความสนใจกิจกรรมที่ทำเป็นกิจกรรม แมลงใหม่ และห้าทาย ฯลฯ ซึ่งความต้องการเหล่านี้เป็นลิ่งที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ของวัยรุ่น

ส่วน “ปัจจัยภายนอก” หรือด้านสังคมและวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้ของบุคคล ซึ่งประกอบด้วย ครอบครัว เพื่อน ชั้นสังคม และวัฒนธรรมกลุ่มย่อย อย่างไรก็ตามปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมากที่สุด คงหนีไม่พ้น “เพื่อน” เป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดค่านิยมในการแสดงออก (Expressive Values) ทัศนคติ (Attitudes) และพฤติกรรมของกลุ่มวัยรุ่นอย่างมาก เนื่องจากวัยรุ่นต้องการความเป็นที่ยอมรับในการเป็นผู้นำ และเข้าสังคมกับกลุ่มเพื่อน

วัฒนธรรมกลุ่มย่อย (Selected Subcultures) อันได้แก่ วัฒนธรรมที่แตกต่างกันระหว่างเชื้อชาติ ห้องถิน อาเซีย ศาสนา อายุ เพศ วัย หรือ กลุ่มสมาคมชุมชนต่างๆ ที่จะทำให้สมาชิกของกลุ่มมีวิถีชีวิต ค่านิยม แตกต่างไปจากบุคคลที่ไม่ใช่สมาชิกของกลุ่ม โดยวัฒนธรรมกลุ่มย่อยนั้น เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม เนื่องจากวัยรุ่นมักจะมีการแสวงหาวัฒนธรรมย่อยที่สร้างความแตกต่างจากวัฒนธรรมกระแสหลัก เพื่อแสดงถึงความเป็นตัวตน และความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม

เมื่อปัจจัยภายนอกและภายนอกของกลุ่มนักศึกษาอาชีวะ ส่วนเป็นปัจจัยที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมการทะเลาะวิวาทระหว่างสถาบัน ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่ปัญหาดังกล่าวจะเกิดขึ้นมาอย่างบานปลาย (แต่ไม่ ยังจะเป็น “ดำเนิน” เสียที...) ซึ่งการแก้ไขปัญหาที่เพาะบ่ม จน “ตกผลึก” อย่าง “ปัญหาเด็กตีกัน” คงไม่สามารถแก้ไขได้เพียงข้ามวัน แต่จำเป็นต้องอาศัยการแก้ไขที่จริงใจ จริงจัง และต่อเนื่อง เพื่อระหัก แก้แบบ “เกิดทีแก้ที...ตีทีจริงจังที” อย่างที่ปรากฏอยู่ ณ วันนี้ ก็คงต้องยอมรับว่า “ต่อให้รื้อคอก ล้อมคอก อีกกี่พันครั้ง” ปัญหาดังกล่าวก็คงแก้ยาก...

คงถึงเวลาที่ “ผู้หลักผู้ใหญ่” ของบ้านเมืองจำเป็นต้องทบทวน
บทบาทกันอย่างจริงจังเสียที ว่าแนวทางที่ผ่านมานั้น “เก่าแก่ที่...แก้ไข^{กู}
จุด” หรือไม่??

แต่หาก “เก่าแก่ที่...แก้ไขจุด” แต่ถ้าเก่าฯ หยุดฯ...ก็ ไม่
แปลกใจเลยว่า ทำไม “นักศึกษาอาชีวะ” ยังติดกันไม่หยุดไม่หย่อน..!!

รศ.ดร.สุขุม เจริญกรีพย์

เรื่องที่ 3

“ศักดิ์ศรีสถาบัน”

ตั้นตอ “ปัญหาเด็กตีกัน”...!!

สวนศรีโพธิ์

SUANDUSIT POLY

ตีพิมพ์ใน สยามรัฐรายวัน 12 กุมภาพันธ์ 2552

“ศักดิ์ศรีสถาบัน”

ตับตอ “ปัญหาเด็กตีกัน”...!!

เรียกได้ว่า “ความวัวไม่ทันหาย...ความควยเข้ามาแทรก” ก็คงไม่ผิดนัก สำหรับปัญหาเด็กตีกัน เพาะะหลังจากเกิดกรณีอุเทนถวาย และช่างกลปทุมวัน ปะทะเดือดหน้านินิตเวช รพ.ตำรวจ ผ่านไปเพียงไม่กี่วัน ก็เกิดกรณีการปะทะเดือดระหว่างอุเทนถวาย และช่างกลปทุมวัน (อิกครัง) บริเวณห้างสรรพสินค้ามานุญครอง... “กรณีช้ำชาภก”... “ประวัติศาสตร์ช้ำรอย...ช้ำแล้วช้ำเล่า” เกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว้นน ไม่ใช่เป็นปัญหารือวังที่เกิดขึ้นในไทยเท่านั้น แต่เกิดขึ้นในต่างประเทศ เช่นกัน

จากการสำรวจพฤติกรรมความเสี่ยงของวัยรุ่น (Youth Risk Behavior Survey) ในสหราชอาณาจักรทำให้พบว่า สัดส่วนการตีกันของนักเรียนเกรด 9-12 (มัธยมศึกษาปีที่ 3-6) ในปี 2548 แม้จะมีอัตราการตีกันลดลงเหลือร้อยละ 36 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2534 ซึ่งมีอัตราสูงถึงร้อยละ 43 แต่อย่างไรก็ตามระหว่างปี 2546 ถึง 2548 อัตราการตีกันของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 33 เป็นร้อยละ 36 ตามลำดับ

ปัญหาการตีกันของเด็กวัยรุ่นซึ่งนำไปสู่การบาดเจ็บสาหัส และล้มตายนั้น เป็นสิ่งที่รัฐบาลกลางสหราชอาณาจักรจัดตั้งโครงการแก้ไขอย่างเร่งด่วน จึงทำให้มีการจัดตั้งโครงการ Healthy People 2010 โดยมีเป้าประสงค์ที่จะลดอัตราการตีกันของวัยรุ่นในแต่ละปีให้เหลือ ร้อยละ 32 ในปี 2553

จากการศึกษาวิจัยทำให้พบว่าปัจจัยเสี่ยงที่นำไปสู่ความรุนแรงของเด็กวัยรุ่น ได้แก่ การใช้สารเสพติด ความชัดแย้งกันภายในครอบครัว

ผู้ปกครองที่ไม่ให้รายและไม่เอาใจใส่ดูแลลูกหลาน การคบเพื่อนที่ไม่ดีและต่อต้านสังคม รวมถึงการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยอาชญากรรมและการใช้ยาเสพติด ดังนั้นแนวทางการแก้ไขปัญหาเด็กที่กันนั้น รัฐบาลมุ่งให้ ธรรมะ ครอบครัว และเพื่อนเป็นปัจจัยสำคัญในการเยียวยาหรือป้องกันการติดกันของวัยรุ่น

กรณีศึกษาปัญหาเด็กติดกัน และแนวทางการแก้ไขของที่รัฐออกมายังสถานศึกษาจะสะท้อนให้เห็นถึงการตระหนักในความสำคัญ จนนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่เป็นรูปธรรมแล้ว ยังเป็นภาพสะท้อนที่เป็นรูปธรรมของการใช้การวิจัย เพื่อหา “ต้นตอ” และ “แนวทางการแก้ไขปัญหา” ทั้งในเชิงรุกหรือการป้องกัน และเชิงรับหรือการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งการแก้ไขปัญหาโดยคำนึงถึง “ข้อมูล” ที่ได้รับจากการวิจัยนั้นน่าจะทำให้การแก้ไขปัญหามีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จได้ท่อนข้างสูง

จากการสำรวจความคิดเห็นของ “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวนศึกษาลังกัดอาชีวศึกษา ทำให้พบว่า การทะเลาะวิวาทจนเสียชีวิต มีสาเหตุหลักมาจากการ “ศักดิ์ศรีสถาบัน” และ “ธรรมเนียมปฏิบัติ” ถึงร้อยละ 65.07

ดังนั้น หากผู้เกี่ยวข้อง ผู้หลักผู้ใหญ่ของบ้านเมืองไม่ตระหนักรถึง “ต้นตอ” ด้านศักดิ์ศรีสถาบัน การเรียนรู้จิตวิทยาวัยรุ่น และนำข้อมูลไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนทางทั้งเชิงรุกและเชิงรับ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจังและต่อเนื่อง...

ก็คงต้องพูดตรงๆ ว่า “เด็กติดกัน” คงกลายเป็นปัญหาที่คุ้มแพ้วันน่าจะแก้ยาก...!!

อค.ดร.สุขุม เฉลยกรพิรย์

เรื่องที่ 4

การปฏิรูปการศึกษาไทย ณ วันนี้ ในสายตา “ประชาชน”...!!

ตีพิมพ์ใน มติชนรายวัน 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

ในสายตา “ประชาชน”...!!

ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ณ วันนี้ ไม่ว่าจะเป็นเด็กที่กัน ประท้วง สอนເອເນີຕ ຄຽວສາວ່າມໍ່ເຂົ້າເດືອກຍາ ທີ່ອີຄລິປແມ່ກັບລູກຂາຍ ສາຮພັນປົງຫາ ເກີດເພຣະອະໄຮ? ທຳມະດີເປັນເຊັ່ນນີ້? ທີ່ອີເພຣະການຮັກສາໄທຢີມື້... ທີ່ອອ່າຍ່າງໄຮ?? ແຕ່ຖຸກຮັງທີ່ເກີດເຮືອງຮາວຍ່າງນີ້ ເສີ່ງທີ່ລະຫວ່ານອອກມາ ໄທເຮັງແກ້ໄຂກົມ່ພັນທັງ “ຄຣອບຄຣວ້າ” ແລະ “ສດານຮັກສາ”..??

ສດານຮັກສານີ້ດ້ານການປົງປົງການຮັກສາໄທໃນຮະບະທີ່ຜ່ານມາ ແມ່ ພລຍຄນອາຈະມອງວ່າໄມ້ໄດ້ເປັນໄປຕາມເປົ້າມາເທົ່າທີ່ຕວ່າ ແຕ່ກໍສາມາດ ທຳໄດ້ດີແລະເປັນກາວຽກຊູ້ານໃຫ້ແກ່ການຮັກສາໄທສາມາດກັບກ່າວທັນໂລກນັກ ຂັ້ນໃນຮະດັບທັນນີ້ໆ ອ່າງໄວ້ຕາມຄວາມເປົ້າມາແປ່ງໄມ່ເຄຍຫຼຸດນີ້ໆຂອງ ອົງຄຄວາມຮູ້ ໃນແຂ່ງວິຊາຕ່າງໆ ຍ່ອມສັງພລໃຫ້ຈຳເປັນດ້ອນມີການປົງປົງ ການຮັກສາທລອດເວລາ...

ກາວງແພນເພື່ອປົງປົງການຮັກສາ ณ ວັນນີ້ ນອກຈາກຈະຕ້ອງ ອາຍຸກາຮະດມສມອງຈາກຜູ້ເຂົ້າວ່າມູທາງການຮັກສາແລ້ວ ກາຮະດມ ສມອງຈາກປະຊາຊົນທີ່ມີສ່ວນເກີຍຂ້ອງກັບການປົງປົງການຮັກສາ ໄດ້ແກ່ ຄຽວຈາຍຍິ່ງ ຜູ້ນົມວິທາຮສດານຮັກສາ ຜູ້ນົມວິທາການຮັກສາ ຜູ້ປະກອບການທີ່ເປັນ ຜູ້ໃຫ້ພົມພັດທາງການຮັກສາ ຜູ້ປັກຄອງ ນັກເຮືອນ ແລະ ນັກຮັກສາ ກິນນັບເປັນສິ່ງ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນດ້ອກເຮັມປະລິທິກາພ ໃຫ້ການປົງປົງການຮັກສາໄທ ຈາກຄວາມສຳຄັງດັກລ່າງທີ່ໄຫ້ຄະນະກວມອີກການການຮັກສາຮ່ວມກັບສຸວນດຸລືດໂພລ ມາວິທຍາລ້ຽງຮາງກັງສຸວນດຸລືດ ຈຶ່ງໄດ້ມີການສອນດາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງ “ປະຊາຊົນ” ຜູ້ເກີຍຂ້ອງກັບການຮັກສາ ຈຳນວນທັງລື້ນ 11,421 ດາວ

ຈາກການສໍາรวจຄວາມຄິດເຫັນຈາກກຸ່ມດ້ວຍ່າງທີ່ໄຫ້ພົມ “ຈຸດ- ເດັ່ນ” ຂອງການຮັກສາໄທໃນທຽບຕະຫຼາງຂອງປະຊາຊົນ ດີວ່າ ການສ້າງໂຄກສ

ทางการศึกษาให้กับเด็กยากจน ร้อยละ 23.08 มีการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพมากขึ้น ร้อยละ 10.86 มีระบบเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ทันสมัย ร้อยละ 9.23 เด็กไทยในปัจจุบันกล้าคิดกล้าแสดงออกมากขึ้นสามารถออกไปแข่งขันกับต่างชาติได้ ร้อยละ 6.93 และยกการระดับมาตรฐานวิชาชีพครูให้มีคุณภาพมากขึ้น ร้อยละ 5.00

แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างได้ระบุว่า ปัญหาของการศึกษาไทยที่ประสบอยู่ในขณะนี้ มาจากสาเหตุหลัก คือ ตัวผู้เรียน เช่น การขาดทักษะในการเรียน การใช้ภาษาไทยที่ไม่ถูกต้อง วิธีแก้ไข คือ ครู อาจารย์ ต้องเป็นที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำหรือช่วยเหลือและให้การดูแล เอาใจใส่อย่างใกล้ชิด

ปัญหาร่องลงมา คือ การขาดแคลนครู คุณภาพของครูผู้สอน วิธีแก้ไข คือ จัดอบรมหรือส่งเสริมสนับสนุนให้ครูได้ศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มพูนทักษะความรู้ให้มากขึ้น การสร้างจิตสำนึกที่ดีในการเลี้ยงลูก ทุ่มเท มีความรักในอาชีพครู และ หลักสูตร เนื้อหาการเรียนการสอน ที่ไม่ได้มาตรฐาน วิธีแก้ไข คือ ปรับปรุงเนื้อหาการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพสังคม สภาพแวดล้อมในปัจจุบันให้มากขึ้น กำหนดหลักสูตรทางการศึกษาที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

สารพันปัญหาที่เกิดขึ้น ทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 88.79 เชื่อว่า “ถึงเวลาแล้ว” ที่จะต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง การศึกษาไทย โดยให้เหตุผลว่าการศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า ประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาด้านการศึกษาที่รุ่ดหน้าไปมาก คุณภาพของนักเรียน นักศึกษา ในปัจจุบัน

ตอกต่อลง มาตรฐานของแต่ละโรงเรียนแตกต่างกัน โดยเฉพาะในเมือง กับต่างจังหวัด

องค์ประกอบบททางการศึกษาที่ควรต้องเร่งปรับปรุงเป็นอันดับแรก คือ ครู ร้อยละ 14.96 การเรียนการสอน ร้อยละ 13.49 งบประมาณ ร้อยละ 13.18 หลักสูตร ร้อยละ 12.83 ผู้บริหาร ร้อยละ 12.65 โรงเรียน สถานศึกษา ร้อยละ 12.04 การบริหาร ร้อยละ 10.52 โครงสร้าง ร้อยละ 9.26 และควรปรับปรุงทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 0.44

การศึกษาไทยที่ควรปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างเร่งด่วน คือ การพัฒนาหลักสูตร เนื้อหาการเรียนการสอนที่ได้มาตรฐาน การสอน ให้เด็กท่องจำมากกว่าการใช้ทักษะหรือการเรียนรู้ด้วยตนเอง ร้อยละ 17.39 การขาดแคลนครู คุณภาพของผู้สอน ร้อยละ 12.76 การจัดสรร งบประมาณสนับสนุนทางการศึกษา การพัฒนาปรับปรุงอาคารเรียน ขั้นเรียนให้เหมาะสม และการเพิ่มสวัสดิการที่ดีให้แก่ครู ร้อยละ 7.13 การจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ การนำเทคโนโลยี สื่อการเรียนการ สอนที่ทันสมัยมาใช้ ร้อยละ 6.63 และการบริหารสถานศึกษา ให้ได้มาตรฐาน ผู้บริหารควรเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์และสามารถ ผลักดันสถานศึกษาที่ดูแลอยู่ให้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี ขึ้น ร้อยละ 5.81

ส่วนความพึงพอใจต่อคุณภาพของผู้เรียนในปัจจุบันแต่ละ ระดับ พ布ว่าโดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อคุณภาพของ ผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.84 โดยผู้เรียนในระดับอนุบาล ค่าเฉลี่ย 3.33 รองลงมา คือ ระดับประถม ค่าเฉลี่ย 2.92 ระดับอุดมศึกษา

ค่าเฉลี่ย 2.83 ระดับมัธยมศึกษา ค่าเฉลี่ย 2.62 และระดับอาชีวศึกษา ค่าเฉลี่ย 2.46

หน่วยงานที่ควรจะเข้ามาช่วยในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ด้านการศึกษาให้ดีขึ้น คือ กระทรวงศึกษาธิการ ร้อยละ 35.58 รองลงมา ต่อ ทุกๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้วยร่วมมือกัน ได้แก่ หน่วยงานทั้งภาครัฐและ เอกชน ผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง และตัวของผู้เรียน เอง ร้อยละ 17.25 รัฐบาล ร้อยละ 13.99 องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นองค์ การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 4.95 และ ครู อาจารย์ ร้อยละ 4.28

ผลที่น่าจะได้รับจากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการศึกษาโดย เง่งด่วนนั้น คงหนีไม่พ้นนักเรียนมีคุณภาพมากขึ้น รู้จักการใช้ทักษะ มีพัฒนาการทางภาษาที่ดีที่ถูกต้องและมีความรู้ในการใช้เทคโนโลยีทาง การศึกษาต่างๆ ได้ถูกวิธี เมื่อจบออกมาก็ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ที่มี คุณภาพ และทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาไทยมีคุณภาพ ทุกโรงเรียนสามารถนำระบบการศึกษาไปใช้ได้เหมือนกันทุกโรงเรียน มีมาตรฐานทางการศึกษาที่ดีและได้รับการยอมรับในระดับสากล ทำให้เกิดการสนับสนุนให้ทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม กัน โดยเฉพาะเด็กที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล นอกจากนั้นยังน่าจะส่งผล ให้ระบบและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นอีก ด้วย

เป้าประสงค์สูงสุดของการสำรวจในครั้งนี้ คงไม่ได้ต้องการ “ขับผิด...ประเมิน” การปฏิรูปที่ผ่านมาว่าดี...หรือไม่ดี เพาะาะการปฏิรูปให้ ก้าวทันโลกที่เปลี่ยนแปลงนั้น จำเป็นต้องมีการปฏิบัติตตลอดเวลาแต่ต้อง

การเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการหาแนวทางเพื่อการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งนอกจากจะทำให้ได้รับรู้ปัญหาที่จำเป็นต้องเร่งแก้ไขในลำดับต้นๆ แล้ว ยังทำให้ได้แนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เป็นการระดมสมองจาก “ประชาชน” อุปถัมภ์แท้จริง

20

ข้อมูลดังกล่าวคงจะกล้ายเป็นเพียงเศษกระดาษที่ไร้ค่า หรือจะกล้ายเป็นข้อมูลที่ทรงคุณค่า ก็คงจะขึ้นอยู่กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงการศึกษาที่จะนำข้อมูลไป “ต่อยอด” นำไปปฏิบัติตามอย่างจริงจังและต่อเนื่อง...เพียงใด...??

คงได้แต่หวังว่า “ข้อมูล” ดังกล่าวจะถูกนำมาใช้ในเร็ววัน และจะได้เห็นการปฏิรูปการศึกษาไทยที่เป็นรูปธรรมเสียที!!!

หวังว่าคงไม่ต้องปล่อยให้ลึกลับหน้า..ขอให้เห็นในชาตินี้ ที่เคอะ..สาธุ..!!

ส้านดุสิตโพล
SIUAN DUSIT POLL

เรื่องที่ 5

อศ.ดร.สุขุม เวเลยกิริพย์

เมื่อ “อุดมศึกษาไทย” ทำให้ “ประชาชน”...“ไม่สมหวัง”...!!

ตีพิมพ์ใน มติชนรายวัน 29 มีนาคม พ.ศ. 2552

เมื่อ “อุดมศึกษาไทย” ทำให้ “ประชาชน”...“ไม่สมหวัง”...!!

สถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจ หรือแม้แต่สังคม ตลอดหลายเดือนที่ผ่านมาหนึ่ง เชื่อว่า มีหลายสถานการณ์ อาจทำให้ “ประชาชน” “สมหวัง”... ขณะที่บางสถานการณ์ที่เกิดขึ้น อาจทำให้ “ไม่สมหวัง” หรือบางสถานการณ์อาจทำให้บางส่วน “สมหวัง” แต่บางส่วน “ไม่สมหวัง” ก็มีให้เห็นอยู่บ่อยครั้ง...แต่อย่างไรก็ตามจากผลการศึกษาวิจัย เรื่อง “ความคาดหวัง ของคนกรุงเทพมหานครต่อมหาวิทยาลัย และหน้าที่ของมหาวิทยาลัย” โดย รศ.ดร.สุขุม เฉลยทรัพย์ แห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบว่า...

ณ วันนี้ “อุดมศึกษาไทย” ยังไม่สามารถตอบสนองความคาดหวังของ “ประชาชน” ได้เต็มเป้าประสงค์ หรือคงต้องพูดตรงๆ ว่า “อุดมศึกษาไทย” ทำให้ “ประชาชน”...“ไม่สมหวัง”...!!

งานวิจัยเรื่องนี้นอกจากจะศึกษา “ความคาดหวัง” ต่อมหาวิทยาลัยแล้ว ยังศึกษาสภาพ “ความเป็นจริง” ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง สถานการณ์ปัจจุบันที่คนกรุงเทพฯ รับรู้ และมีความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัยที่ของมหาวิทยาลัยไทย ในกรณีดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันอีกด้วย โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) กลุ่มตัวอย่างจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบไปด้วย ผู้ปกครอง บุคคลที่ต้องการนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเข้าทำงาน และประชาชนทั่วไป จำนวน 1,522 ตัวอย่าง โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9782

สำหรับประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย คือ ได้รับรู้ข้อมูล

พื้นฐานเกี่ยวกับการส่งเสริมบทบาทหน้าที่ของมหาวิทยาลัยไทย ได้รับรู้
ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ของมหาวิทยาลัยไทย
และนำข้อมูลพื้นฐานที่ได้มาใช้ในการพัฒนาการผลิตบัณฑิตการสร้างงาน
วิจัย การอีสานศิลปวัฒนธรรม การให้บริการทางวิชาการ

จากการศึกษาวิจัย พบว่าในขณะนี้ดูเหมือนว่าการศึกษาในระดับ¹
อุดมศึกษาจะยังไม่สามารถตอบสนองความคาดหวังของสังคมได้เท่าที่
ควร โดย “ประชาชน” มี “ความคาดหวัง” ในระดับ “มากที่สุด”
ที่ต้องการบัณฑิตที่เป็น “คนดี” “คนกล้า” “คนเก่ง” และ “ใช้ชีวิต²
อย่างมีความสุข” ขณะที่ “ความเป็นจริง” มหาวิทยาลัยสามารถตอบสนองได้ในระดับ “ปานกลาง” โดยสามารถผลิตบัณฑิตที่เป็น “คนกล้า”
“คนเก่ง” “คนดี” และ “ใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข”... ซึ่งสามารถเปรียบ³
เทียบ “ความคาดหวัง และความเป็นจริงต่อบทบาทและหน้าที่ของ
มหาวิทยาลัยไทย” ได้ดังต่อไปนี้

ตารางเปรียบเทียบ ความคาดหวัง และ ความเป็นจริง⁴ ต่อบทบาทและหน้าที่ของมหาวิทยาลัยไทย

อันดับที่	“ความคาดหวัง” ต่อบทบาทหน้าที่ของมหาวิทยาลัย	ค่าเฉลี่ย	อันดับที่	“ความเป็นจริง” ต่อบทบาทหน้าที่ของมหาวิทยาลัย	ค่าเฉลี่ย
1	ต้านการเป็น “คนดี”	4.33	1	ต้านการเป็น “คนกล้า”	3.34
2	ต้านการเป็น “คนกล้า”	4.30	2	ต้านการเป็น “คนเก่ง”	3.25
3	ต้านการเป็น “คนเก่ง”	4.26	3	ต้านการเป็น “คนดี”	3.24
4	ต้าน “การใช้ชีวิตอย่างมีความสุข”	4.25	4	ต้าน “การใช้ชีวิตอย่างมีความสุข”	3.22

นอกจากนั้นหากมองในส่วนของรายประเด็น โดยมองในมิติเปรียบเทียบระหว่าง “ความคาดหวัง” และ “ความเป็นจริง” จะทำให้พบทั้งประเด็นที่ “ประชาชน”...“คาดหวังสูงที่สุด” “ความสมหวังมากที่สุด” แต่ลิ่งที่น่าสนใจมากที่สุด คงหนีไม่พ้น “ความไม่สมหวัง...ความผิดหวังมากที่สุด” ที่ประชาชนมีต่ออุบัติเหตุและหน้าที่ของมหาวิทยาลัยในประเด็นต่างๆ ซึ่งได้แก่

5 อันดับที่ “ประชาชน” “ผิดหวังมากที่สุด”

ต่ออุบัติเหตุหน้าที่ของมหาวิทยาลัยไทย

อับดับที่	บทบาทหน้าที่ของมหาวิทยาลัย	“ความคาดหวัง” ค่าเฉลี่ย	“ความเป็นจริง” ค่าเฉลี่ย	ผลต่าง
1	ผู้คนภาคใต้รอต้มฟันจากอยู่บุญ	4.26	2.94	1.32
2	สร้างคนให้มีวินัย	4.34	3.13	1.21
3	ผู้คนภาคใต้สามารถดำเนินธุรกิจอย่างมีเสียง	4.27	3.08	1.19
4	สร้างคนให้มีความสามารถทางภาษา	4.22	3.04	1.18
5	สร้างคนให้มีคุณธรรม จริยธรรม	4.36	3.19	1.17

หมายเหตุ “ผิดหวังมากที่สุด” ที่จาระณาจากผลต่างระหว่างความคาดหวังกับความเป็นจริงที่มีความต่างมากที่สุด 5 อันดับแรก

“ช่องว่าง” ของความแตกต่างระหว่าง “ความคาดหวัง” และ “ความเป็นจริง” ต่ออุบัติเหตุและหน้าที่ของมหาวิทยาลัยไทยที่ปรากฏให้เห็นจากการวิจัยนั้น ถือเป็น “หลุมดำ” ของการศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยที่จำเป็นต้อง “กลบ” อย่างเร่งด่วน โดยจากการสังเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ทำให้ได้ตัวแบบ ซึ่งผู้วิจัยเรียกว่า “IRSC

Model" ที่สามารถนำไปประยุกต์ในการกำหนดการกิจที่สถาบันอุดมศึกษา จะต้องปฏิบัติ 4 ประการ เพื่อพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้เป็นไปตามความคาดหวังของสังคม ซึ่งได้แก่ “การจัดการเรียนการสอน” (Instruction) “การวิจัย” (Research) “การให้บริการแก่สังคม” (Social Contribution) และ “การทำธุรกิจปัจจุบันธุรกรรม” (Culture)

ด้วยเนื้อที่อันจำกัดของหนังสือพิมพ์ ทำให้ไม่สามารถนำเสนอรายละเอียดของการศึกษาวิจัยได้อย่างครบถ้วน แต่หากผู้สนใจรายละเอียดของงานวิจัยฉบับเต็ม สามารถติดต่อขอรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่สวนคุลิตโพล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยผู้วิจัยคาดหวังว่า งานวิจัยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อวงการการศึกษาไทยไม่นักน้อย

เป้าประสงค์สูงสุดของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คงไม่ได้ต้องการ “จับผิด”... “ตอกย้ำ” ให้เห็น “ข้อบกพร่อง” แต่ต้องการใช้ “การวิจัย” ซึ่งเป็นการศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์อย่างมีระบบ โดยอาศัยเครื่องมือ หรือวิธีการเชิงวิชาการซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล เพื่อตรวจสอบ และแสวงหาคำตอบ เกี่ยวกับ “ความคาดหวัง” และ “ความเป็นจริง” ที่อยู่ในใจประชาชน ผนวกกับการสังเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ที่เป็นระบบ จึงทำให้ไดมาซึ่ง “IRSC Model” อันเป็นตัวแบบที่น่าจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนยุทธศาสตร์ หลักสูตร และกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษาได้อย่าง “ตรงจุด”... “ตรงประเด็น”... ตอบโจทย์ความต้องการของสังคมได้ต่อไปในอนาคต

ถึงเวลาที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องคงต้องตัดสินใจว่า ณ วันนี้ อุดม

ศึกษาครรภ์ผลิต “บันทิต” แบบใด?? ระหว่าง “บันทิตในความเป็นจริง ซึ่งเป็นคนกล้า คนเก่ง คนดี และใช้ชีวิตอย่างมีความสุข” หรือ “บันทิตในความคาดหวัง ซึ่งเป็นคนดี คนกล้า คนเก่ง และใช้ชีวิตอย่างมีความสุข”??

คงต้องให้ “สังคม” เป็นผู้ตัดสิน ว่า ณ วันนี้ ประเทศไทยต้องการ “บันทิต” แบบใด..!!??

รศ.ดร.สุบุน เจริญกรพย...

เรื่องที่ 6

“ข้าราชการ”...“ตัวกลาง” ระหว่าง “นโยบาย” กับ “ปฏิบัติ”...

ตีพิมพ์ใน สยามรัฐรายวัน 2 เมษายน 2552

“ข้าราชการ”...“ตัวกลาง” ระหว่าง “นโยบาย” กับ “ปฏิบัติ”...

วันที่ 1 เมษายน ที่เพิ่งผ่านพ้นไป ซึ่งเป็น “วันข้าราชการพลเรือน” ทำให้ผู้เขียนอดที่จะเชื่อนถึง “ข้าราชการ” ไม่ได้ เพราะการเป็น ข้าราชการ และทำงาน ในยุคที่บ้านเมืองอยู่ใน “ชั้นวิกฤติ” ด้อยมองรับว่า เป็นเรื่องที่ปฏิบัติได้ไม่ง่าย....!!

“ข้าราชการไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใด ระดับไหน มีหน้าที่อย่างไร ล้วนแต่มีส่วนสำคัญอยู่ในงานของแผ่นดินทั้งสิ้น ทุกคนทุกฝ่ายจึงไม่ควรจะถือตัวแย่ลงมากัน หากต้องยกย่องนับถือให้เกียรติกัน สมัครสมาน ร่วมมือร่วมคิดกันให้การปฏิบัติบริหารงานของแผ่นดินดำเนินไปอย่างมี เอกภาพ และได้ผลที่พึงประสงค์ สมบูรณ์พร้อมทุกส่วน”

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชนากร ข้าราชการพลเรือน เนื่องในโอกาสวันข้าราชการพลเรือน ปี พุทธศักราช 2546 ถือเป็นภาพสะท้อนที่เป็นรูปธรรมชี้แจงให้เห็นถึงความสำคัญ ของ “ข้าราชการพลเรือน” ในฐานะผู้ที่ทำหน้าที่รับนโยบายสู่การปฏิบัติ ให้สามารถบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนซึ่งเชื่อว่า ข้าราชการส่วนใหญ่ ตั้งน้อมรับ และปฏิบัติตาม ตามพระบรมราโชวาท ดังกล่าวอย่างเคร่งครัด

อย่างไรก็ตาม จากสถานการณ์ที่ประเทศไทยต้องเผชิญกับการเมือง ที่มีความชัดแย้ง รวมทั้งภาวะวิกฤติจากปัญหาเศรษฐกิจ ล้วนเป็น ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของข้าราชการ จากการสำรวจความ คิดเห็นของข้าราชการพลเรือนทั่วประเทศ จำนวน 2,247 คน ในประเด็น “ภาวะการเมืองที่ร้อนแรง” เด้มไปด้วยความชัดแย้งส่งผลต่อการ ปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการพลเรือนอย่างไร?? พนวจ “ข้าราชการ”

ร้อยละ 43.18 ตอบว่า การเมืองเข้ามาแทรกแซงทำให้ขาดสีริภาพในการทำงาน เนื่องจากมีการปรับเปลี่ยนผู้บังคับบัญชาเป็นประจำ

ส่วนประเด็น “ภาวะบ้านเมือง” ณ วันนี้ ข้าราชการควรปฏิบัติตัวอย่างไร?? พบร่วม “ข้าราชการ” ตอบว่า ควรวางตัวเป็นกลาง ไม่ฝักฝ่ายใด ร้อยละ 34.62 รองลงมา ได้แก่ ตั้งใจทำงานให้เต็มที่ ทำงานหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด ร้อยละ 26.92 ยึดถือและปฏิบัติตามระเบียบวินัยของการเป็นข้าราชการที่ดี ร้อยละ 23.08 และให้ทุกคนคำนึงถึงความสงบสุขของประเทศชาติเป็นสำคัญ ร้อยละ 15.38

ภาวะที่ประเทศชาติเต็มไปด้วยความสับสนวุ่นวาย... นอกจาก “ข้าราชการ” จะไม่อาจหลีกเลี่ยงภาระหน้าที่ในการเป็น “กลไกสำคัญ” ของการเป็น “ตัวกลาง” เพื่อขับเคลื่อน “นโยบายซึ่งเป็นนามธรรม” สู่ “การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม” ได้แล้ว ยังจำเป็นต้องมีการปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชน (แม้ที่ผ่านมาหลายหน่วยงานจะทำงานได้ดีแต่ก็จำเป็นต้องทำให้ดียิ่งขึ้น...) และลบคำกล่าวว่า “เข้าชามเย็นชาม” อันเป็นลักษณะของ “ข้าราชการไทย” ให้จงได....!!

แม้อาจจะต้องเหนื่อยกับการทำงานที่หนักขึ้น แต่เพื่อ “ประเทศชาติ” อันเป็นที่รัก เช่นว่า “ข้าราชการไทย” ยอม “เหนื่อยกาย”...ที่ผ่านมาไม่เพียงแต่ต้อง “เหนื่อยกาย” ส่วนใหญ่มักต้อง “เหนื่อยใจ” จากการแทรกแซงทางการเมือง...

ความเหนื่อยยากอย่างหลัง...เช่นว่า “ข้าราชการไทย” คงไม่อยากพบเจอจริงๆ...!!

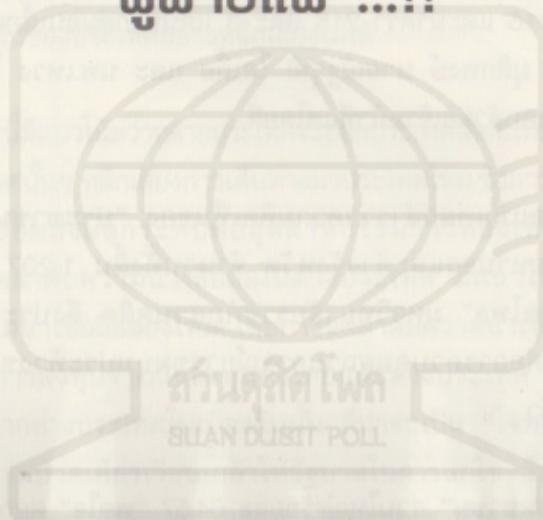
เรื่องที่ 7

ศค.ดร.สุขุม เวลายกธงพย.

แล้ว “ประชาชน” ก็เป็น

“ผู้พ่ายแพ้”...!!

ตีพิมพ์ใน สยามรัฐรายวัน 16 เมษายน 2552

“ผู้พ่ายแพ้”...!!

เหตุการณ์การจลาจลที่เข้าขั้นวิกฤติอันเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร ตลอดหลายวันที่ผ่านมา ซึ่งได้รับการคือคลายสถานการณ์ต่างๆ อย่างรวดเร็วกว่าที่หลายฝ่ายคาดคิด โดยในวันที่ 14 เมษายน ที่ผ่านมา แกนนำกลุ่มคนเสื้อแดงประมวลมนุษย์ หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่บ้านเมืองได้ออกหมายจับ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร และแกนนำรวมทั้งสิ้น 13 คน ซึ่งทั้งหมดถูกแจ้งข้อหาความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 116 และมาตรา 215 และ 3 แกนนำกลุ่มคนเสื้อแดง ได้แก่ นายวีระ มูลิกพงษ์ นายณัฐวุฒิ ไสเกื้อ และ นพ.เหวง โภจิรากร ยอมเข้ามายื่นตัวต่อเจ้าหน้าที่โดยดี

หรือแม้แต่ผลสำรวจความคิดเห็นของ “ประชาชน” ในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด จำนวนทั้งสิ้น 1,207 คน จาก “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ถึงประเด็นความพึงพอใจต่อการควบคุมสถานการณ์การชุมนุมประท้วงของรัฐบาล โดยระบุว่า

“ประชาชน” ส่วนใหญ่ ร้อยละ 64.57 “พอใจ” ต่อการควบคุมสถานการณ์ เนื่องจากทางรัฐบาลมีการออกແลงการณ์ให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความคืบหน้าเป็นระยะ รัฐบาลแสดงให้เห็นถึงความอดทน และพยายามใช้มาตรการรักษาความปลอดภัยต่างๆ อย่างสันติวิธี ทุกอย่างที่รัฐบาลปฏิบัติเป็นไปตามกฎระเบียบข้อบังคับ ตามกฎหมายทุกประการ ฯลฯ ส่วนดูเหมือนเป็นเหตุการณ์ที่จะท่อนให้เห็น “ความพ่ายแพ้” อย่างย่อยยับของกลุ่มคนเสื้อแดง...

แต่หากพิจารณาอย่างถ่องถ้วน คงไม่มีใครกล้าปฏิเสธว่า “ผู้พ่ายแพ้”

แท้จริง” จากเหตุการณ์ดังกล่าว ก็คือ “ประชาชน” อย่างขัดๆ...!!

เนื่องจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นการก่อจลาจลที่พัทยา จนเป็นเหตุทำให้การประชุมสุดยอดอาเซียน “ล้มตึงอย่างไม่เป็นท่า” การบุกทำลายสถานที่ราชการ และสถานที่เอกชน เช่น ธนาคาร โรงแรม พฤติกรรมที่เต็มไปด้วยความรุนแรง เช่น การนำรถเมล์ รถบรรทุกแก๊สรถแท็กซี่มาเกิดความหวังทางจราจร การนำย่างล้อรถยนต์มาจุดไฟเผา การชาร์งประเบิดขวด ฯลฯ ถือเป็นเหตุการณ์ที่บ่อนทำลายภาพลักษณ์ และ ความเชื่อมั่นของประเทศไทยเล็กเลี้ยงไม่ได้

ขณะนี้มีแนวโน้มว่าหลายประเทศจะออกประกาศเตือนให้ประชาชน ของประเทศนั้นๆ หลีกเลี่ยงการเดินทางมาประเทศไทย ซึ่งการประกาศ ดังกล่าวอยู่ในสิ่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ส่วน สถาบันจัดลำดับความน่าเชื่อถือในต่างประเทศ มีแนวโน้มจะลด ลำดับความน่าเชื่อถือของไทย โดยการลดลำดับความน่าเชื่อถืออยู่ใน สิ่งผลต่อการลงทุนจากนักลงทุนทั้งไทยและต่างประเทศ เพียงแค่ ปฏิกริยาจากต่างประเทศในเบื้องต้นนั้น ก็จะเป็น “โจทย์ปัญหา” ที่สร้างความปวดเดี่ยวเรียนเกล้าให้รัฐบาลในการแก้ไข นี้ยังไม่รวม ปัญหาความแตกแยกทางความคิดภายในประเทศ ซึ่งคงต้องยอมรับ ว่าในขณะนี้แม้ “มีบอนเลือดแดงจะถอดเลือด แต่ยังไม่ถอดใจ”

ณ วันนี้ หลังยุติปัญหาเบื้องต้นได้ในระดับหนึ่งแล้ว แต่ยังมีงาน อีกมากที่รัฐบาล โดยเฉพาะ “นายกฯ อภิสิทธิ์” จำเป็นต้องเร่งทำ ไม่ว่า จะเป็นการถอนกฎหมายและความเชื่อมั่น ตลอดจนการสลายความ แตกแยกทางความคิดของคนในประเทศ ซึ่งแม้ว่างานดังกล่าวจะเป็น เรื่องที่ยากแสนยากแต่ก็คงต้องทำ และหวังว่าจะทำได้สำเร็จในเร็ววัน...

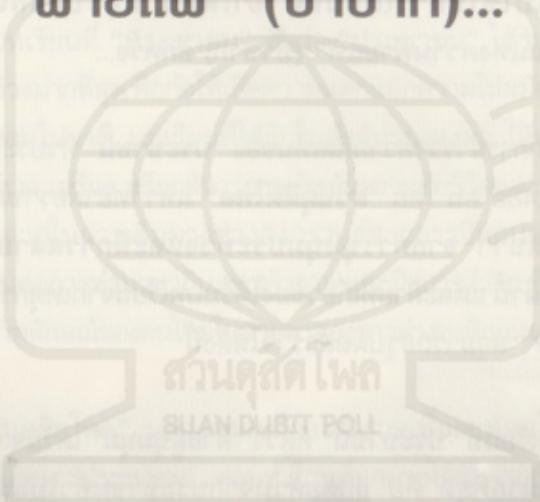

ศ.ดร.สุขุม เวียงกร้อย

เรื่องที่ 8

“บทเรียน” แห่งความ “พ่ายแพ้” (ชาชาก)...

ตีพิมพ์ใน มติชนรายวัน 19 เมษายน 2552

“บทเรียน” แห่งความ

“พ่ายแพ้” (ชาชาก)...

การใช้ความรุนแรงในการชุมนุมประท้วง จาก “ม็อบเลือเหลือง” ที่ผ่านมาหนึ่ง ถือเป็นความสูญเสีย...ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับประเทศไทย ที่ไม่มีใครอยากรับผิดชอบแล้วจนอดเมื่อเกิดเหตุการณ์รุนแรงจากกรณี “ม็อบเลือดแดง” ก็ยังกล้ายื่นอาวบให้เห็นถึงประวัติศาสตร์ช้ำ รอยครั้งแล้วครั้งเล่า... ซึ่ง ณ วันนี้ ลิ่งที่ “ประชาชน” ต้องการมากที่สุด คงหนีไม่พ้นการที่ทุกฝ่ายจะเข้าใจ “บทเรียนแสนแพง” ที่ได้รับ เพื่อนำไปใช้ในการเดือนสติ ย้ำเตือน และป้องกันไม่ให้เกิด “บทเรียนแห่งความพ่ายแพ้” (ชาชาก) อีกครั้ง...

จากการสำรวจความคิดเห็นของ “ประชาชน” ทั่วประเทศ จำนวน ห้าสิบ 1,482 คน โดย “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ในประเด็นว่า จากการชุมนุมประท้วงและมีการถล่มการชุมนุม ต่างๆ เหล่านี้ แต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับบทเรียนจากเหตุการณ์ดังกล่าว อย่างไร? สามารถสรุปผลสำรวจได้ดังนี้

บทเรียนที่ “ประชาชน” คิดว่า “ฝ่ายผู้ชุมนุม” ได้รับจากการชุมนุม ประท้วงมากที่สุด คือ ถูกต่อต้านจากประชาชนทั่วไปและได้รับการ วิพากษ์วิจารณ์ว่าการกระทำที่เกิดขึ้นเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม ไม่มีความเป็นประชาธิปไตย บทเรียนที่ได้รับในลำดับรองลงมา ได้แก่ เป็น การกระทำที่ก่อให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดี หรือได้ไม่คุ้มเสีย การบาดเจ็บ การสูญเสีย และความเห็นอย่างล้า จากการชุมนุมประท้วง และควรใช้สติ มากกว่าใช้กำลัง

ขณะที่บทเรียนที่ “ประชาชน” คิดว่า “ฝ่ายรัฐบาล” ได้รับจากการ ชุมนุมประท้วงมากที่สุด คือ การที่ไม่ควรปล่อยให้สถานการณ์ต่างๆ

บิดเบี้ยอนเข้าสู่ภาวะวิกฤติหรือการอาจริงอาจจังและเข้มงวดกับกลุ่มผู้ชุมนุมประท้วง บทเรียนที่ได้รับในลำดับรองลงมา ได้แก่ รัฐบาลต้องทำงานหนักมากขึ้นโดยเฉพาะการพื้นฟูสภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นให้กับชาวต่างชาติโดยเร็วทำให้ประเทศไทยต้องสูญเสียรายได้หลักจากนักท่องเที่ยวในช่วงสงกรานต์เป็นเงินจำนวนมหาศาล การควบคุมอารมณ์และการมีสติในการแก้ไขปัญหาต่างๆ เพื่อลดความรุนแรงและรัฐบาลต้องแสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งและศักยภาพของรัฐบาลอุดหนุน

ส่วนบทเรียนที่ “ประชาชน” คิดว่า “ประชาชน” ได้รับจากการชุมนุมประท้วงมากที่สุด คือก่อให้เกิดความแตกแยกความไม่สมัครสมาน-สามัคคีของคนในชาติ บทเรียนที่ได้รับในลำดับรองลงมา ได้แก่ สร้างความวิตกกังวล เศรียด หรือกลัวว่าอาจเกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ความไม่สงบในการเดินทางช่วงสงกรานต์จากการปิดถนนประท้วง ส่งผลกระทบต่อการทำมาหากิน การค้าขาย และกิจการต่างๆ ที่ต้องหยุดชะงักและภาพลักษณ์ของคนไทยในสายตาของชาวต่างชาติถูกมองว่าแย่ลง

“ส่วนดุลจิตโพล” นอกจากจะมีการสำรวจเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความคิดเห็นของ “ประชาชน” ต่อนบทเรียนที่ทุกฝ่ายได้รับจากการชุมนุมประท้วงแล้ว ยังได้มีการสำรวจเพิ่มเติมจาก “ประชาชน” จำนวนทั้งสิ้น 1,419 คน ในประเด็นว่า ความชัดແย้งทางการเมืองนั้น ได้ขอบเขตถูกلامทำให้เกิดเป็นความชัดແย้งภายใน “ครอบครัว” หรือไม่? โดยสามารถสรุปผลสำรวจได้ดังนี้

ความชัดແย้งทางการเมือง ณ วันนี้ “ไม่ส่งผล” ทำให้ “ครอบครัวไทย” มีความคิดเห็น “ต่างกัน” ร้อยละ 62.96 เพราะได้รับผลกระทบจาก

เหตุการณ์วุ่นวายของบ้านเมืองเหมือนกัน พิจารณาจากข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอ อย่างเห็นการเมืองไทยดีขึ้น เป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ฯลฯ

ขณะที่ความคิดต่อการควบคุมและปราบปรามผู้ประท้วงของรัฐบาล “ไม่ทำให้” มีความคิดเห็น “ต่างกัน” ร้อยละ 70.37 เพราะเห็นว่ารัฐบาลพยายามแก้ปัญหาได้ดีแล้ว ลังที่ทำเป็นไปตามกฎระเบียบข้อนั้นคับทุกอย่าง มีความอดทน ใจเย็น ฯลฯ

จากเหตุการณ์ชุมนุมประท้วงและการควบคุมปราบปรามของรัฐบาล “ไม่มีผล” ต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว ร้อยละ 92.59 เพราะไม่นำเรื่องการเมืองเข้ามาคุยในบ้าน คุยกันด้วยเหตุผลมากกว่าทำให้คนในครอบครัวรักกันเป็นห่วงกันมากขึ้น ฯลฯ ผลการสำรวจที่ปรากฏสู่สาธารณะนั้นถือเป็นภาพสะท้อนที่แสดงให้เห็นว่าแม้ ณ วันนี้ บ้านเมืองจะเป็นไปด้วยความชัดเจนทางการเมือง แต่ความชัดเจนดังกล่าวยังไม่ลุกalam ไปสู่ “ครอบครัวไทย”

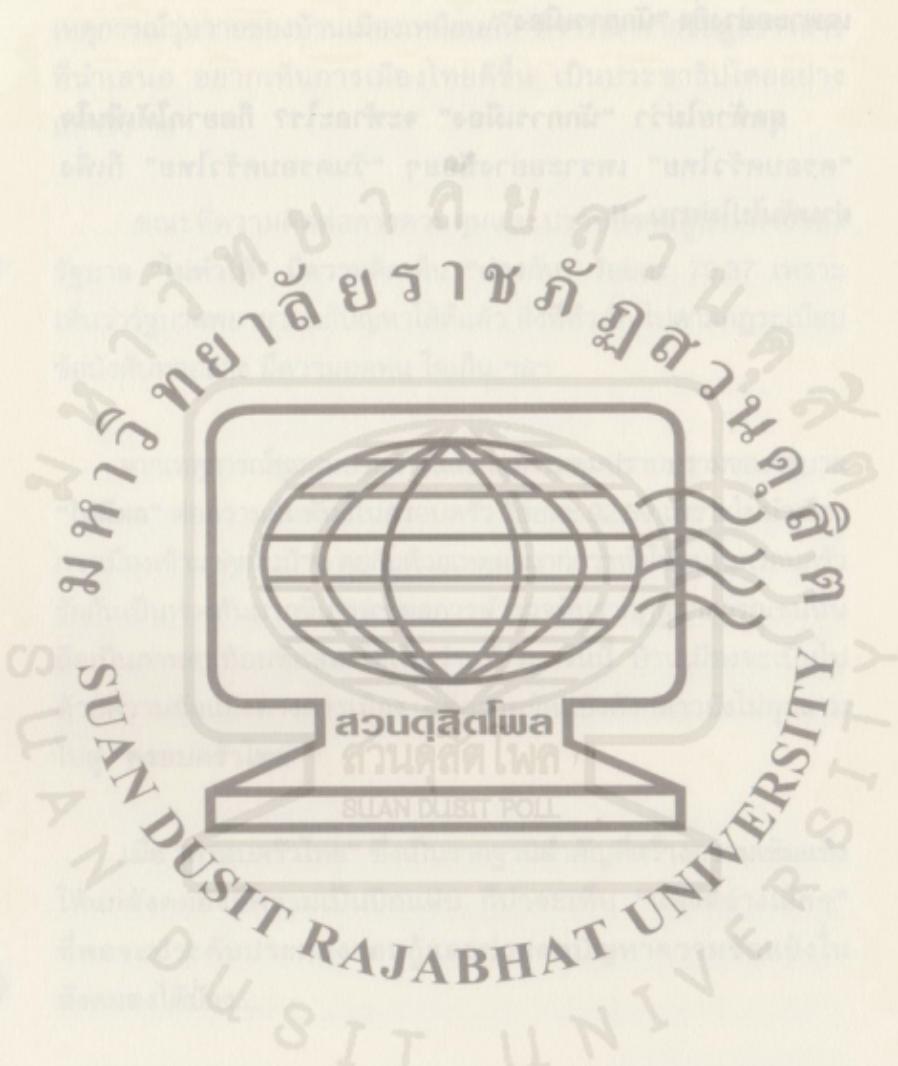
เมื่อ “ครอบครัวไทย” ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญที่สร้างความเข้มแข็งให้แก่สังคมยังมีความเป็นปีกแผ่น ก็น่าจะเห็น “แสงสว่างเล็กๆ” ที่พอจะประคับประคองกอบกู้และช่วยลดปัญหาความชัดเจนในสังคมลงได้น้าง...

“แสงสว่างจากครอบครัว” จะประคับประคองความสมัครสมานสามัคคีในสังคมได้นานเพียงไหน? คงเป็นเรื่องที่ “ตอบยาก” เพราะต้องอาศัยปัจจัยเสริมที่หลอกหลอนในการสร้างความเข้มแข็ง โดย

เฉพาะอย่างยิ่ง “นักการเมือง”...

สุดท้ายไม่ว่า “นักการเมือง” จะทำอะไร? ก็อยากให้เห็นใจ
“ครอบครัวไทย” เพราะอย่างน้อยๆ “วันครอบครัวไทย” ก็เพิง
ผ่านพ้นไปไม่นาน....!!

“สหศึกษา” คือการศึกษาที่มีความต่อเนื่อง การเรียนรู้ที่มีความต่อเนื่อง การพัฒนาในเชิงคุณภาพให้เกิดความยั่งยืน การเป็นเครื่องที่ “สอนชีวิต” สร้างสรรค์และเพื่อ “ใช้ชีวิตอย่างดี” ร่วมกันช่วยกัน “สหศึกษา”

เรื่องที่ 9

ศค.ดร.สุขุม เวลยกริพย์

“การเมืองไทย”

ใครว่า “นิ่ง”

ตีพิมพ์ใน สยามรัฐรายวัน 30 เมษายน 2552

“การเมืองไทย”

ใครว่า “นิ่ง”

วันนี้แม้จะมีการประกาศยกเลิก พ.ร.ก. ฉุกเฉิน...แม้จะไม่มีการปักหลักรวมตัวกันชุมนุมประท้วง และเคลื่อนไหว เพื่อเรียกร้องทางการเมืองในสถานที่ต่างๆ...แม้ว่าจะมีการแสดงท่าทีที่ต้องการความสมานฉันท์ จากฝ่ายการเมือง ทั้งการเปิด 2 สถา เพื่อหา “ทางออก” ให้ประเทศไทย หรือแม้ว่าจะมีการริเริ่มแนวคิดในการตั้งคณะกรรมการแก้ปัญหาทางการเมือง เพื่อความปรองดองและแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ โดยคัดเลือก คณะกรรมการมาจากพรรคการเมืองต่างๆ

แต่หากพิจารณาจากกระแสข่าวที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชนอย่างต่อเนื่อง แล้ว คงไม่มีใครลับปฎิเสธว่า การเมืองไทย ณ วันนี้ มีสภาพไม่ดี อะไรกับ “น้านิ่ง” ใช่ว่า เป็น “น้านิ่งไหลเอ้อย” อย่างที่เห็น

เนื่องจากท่าทีของทั้ง “ฝ่าย นปช.” ซึ่งมีการเตรียมนัดเคลื่อนไหว อีกครั้ง เพื่อเรียกร้องกรณีสั่งระงับออกอาคำศถานโน้โรหัศน์ดีสเดชชั้น โดยในขณะนี้แกนนำกำลังดำเนินการหาสถานที่ที่จะใช้ในการชุมนุม ส่วน “ฝ่ายรัฐบาล” แม้จะยกเลิก พ.ร.ก. ฉุกเฉิน และอนุญาตให้มีการชุมนุมโดยสงบได้ แต่ก็ยังแสดงท่าที “คุ่มเชิง” โดยการระงับสัญญาณ ออกอาคำศถานโน้โรหัศน์ดีสเดชชั้น ล้วนเป็นภาพสะท้อนชี้แจงให้เห็นถึง “ไฟการเมืองที่ยังคงคุกคาม” และพร้อมปะทะเป็น “ไฟบรรลัยกัลป์” ที่เผาทำลายประเทศไทยได้ทุกเมื่อ

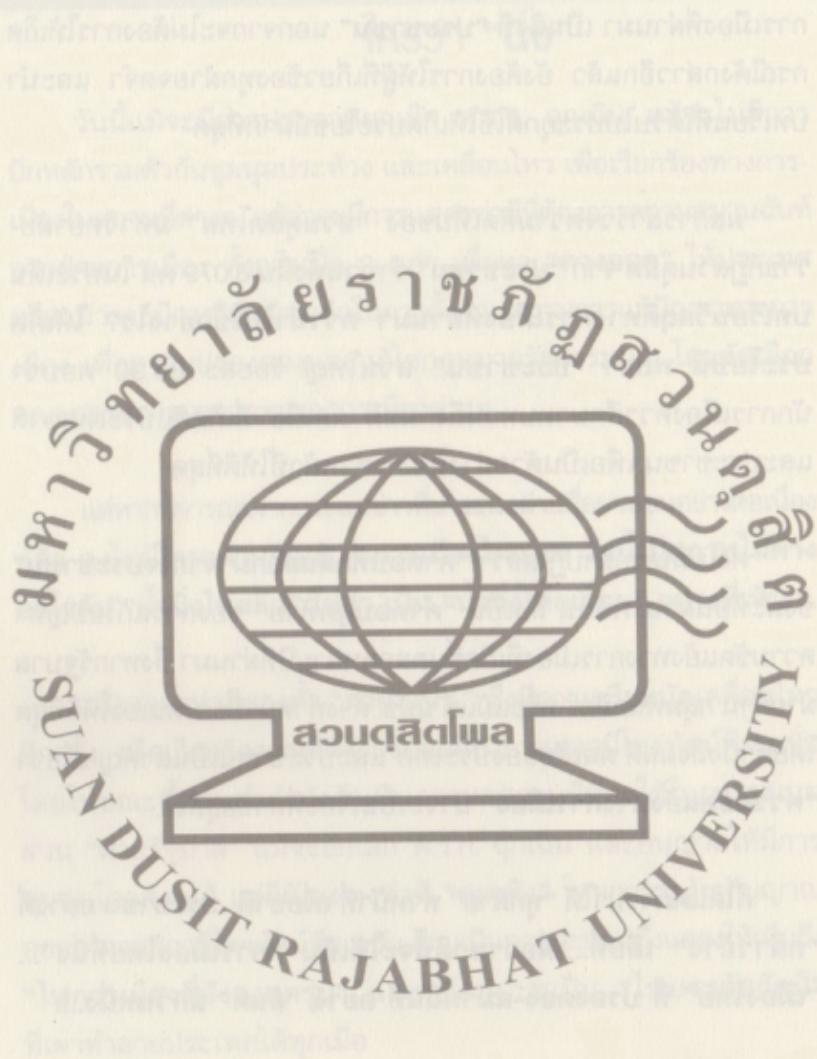
อย่างไรก็ตาม การต้น “ไฟการเมือง” ที่ลูกโซ่ซึ่งมาเป็นเวลา ยาวนานให้มองสนิทนนั้น แม้จะเป็นเรื่องที่ทำไดยากยิ่งกว่า “งมเข็มในมหาสมุทร” แต่จากความเสียหายที่ชาติบ้านเมืองได้รับจากวิกฤติทาง

การเมืองที่ผ่านมา เป็นลิ้งที่ “ประชาชน” นอกจากจะไม่ต้องการให้เกิด การณ์ดังกล่าวอีกแล้ว ยังต้องการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายใจจำ และนำ บทเรียนที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

ผลการสำรวจความคิดเห็นของ “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัย- ราชภัฏสวนดุสิต จาก “ประชาชน” จำนวนทั้งสิ้น 3,079 คน ในประเด็น บทเรียนวิกฤติทางการเมืองที่ผ่านมา ควรนำไปใช้อย่างไร? ให้เกิด ประโยชน์ พนว่า “ประชาชน” ส่วนใหญ่ ร้อยละ 36.90 ตอบว่า นักการเมืองควรศึกษาบทวนถึง ผลตี ผลเสีย ที่เกิดกับประเทศไทย และประชาชน เพื่อเป็นตัวอย่างในการทำหน้าที่ให้ดีที่สุด

คงไม่มีใครกล้าปฏิเสธว่า “คำตอบที่กลั่นอภินิหารใจประชาชน” ซึ่งสะท้อนผ่านโพลนั้น ถือเป็น “คำตอบสุดท้าย” ของการแก้ไขปัญหา ความชัดแย้งทางการเมืองที่เกิดขึ้นตลอดหลายปีที่ผ่านมา ซึ่งหากวัน哪日 ฝ่ายค้าน กลุ่มพันธมิตร หรือแม้แต่ นปช. ต่างทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด โดยคำนึงถึงผลตี ผลเสียของประเทศ และประชาชนเป็นสำคัญ เชื่อว่า “ความชัดแย้งทางการเมือง” น่าจะเป็นเรื่องที่หาข้อยุติได้...

ก็ได้เด็กงานให้ “ทุกฝ่าย” ทำหน้าที่ เพื่อชาติ...ประชาชน อย่างที่ “กล่าวอ้าง” เลยที...เพื่อว่าชาตินี้จะได้เห็น “การเมืองไทยที่นิ่ง”... “เมืองไทย” ที่ ปrongดง-สมานฉันท์ อย่าง “สันติ” สักวันหนึ่ง...!!

สถาบันการศึกษาที่สอน "มีดีกว่าไม่มี" ที่ดีที่สุด คุณภาพดีมาก
น่าจะ รักษาห้องเรียน ให้เป็นที่เรียนที่ดี ดีมากขึ้นเรื่อยๆ ให้เกิด
ในปัจจุบันนี้ ที่ดีที่สุด ทางสถาบันการศึกษาทุกแห่งที่มีภารกิจ
สอนให้คนรู้เรื่องความรู้ และสอนให้คนรู้เรื่องความดี แต่ในปัจจุบัน ทาง
สถาบันการศึกษาทุกแห่งที่สอนให้คนรู้เรื่องความดีที่สอนให้คนรู้เรื่องความดี

เรื่องที่ 10

ศค.ดร.สุขุม เจริญกรพิทย์

หยุด กำร้ายประเทศไทย หยุด ใช้ความรุนแรง

งานศึกษาฯ

BUAN DUEIT

กำร้ายประเทศไทย
ใช้ความรุนแรง

ตีพิมพ์ใน มติชนรายวัน 10 พฤษภาคม 2552

หยุด ทำร้ายประเทศไทย

หยุด ใช้ความรุนแรง

ความขัดแย้ง ความรุนแรง ที่เกิดขึ้นในสังคมไทยอันเกิดขึ้น จากความแตกต่างของแนวคิดทางการเมือง ซึ่งลูกจ้างกล้ายเป็น “สังคมกลางเมือง” ทั้งจากกรณี “ม็อบเลือกเหลือง” จนลึบเนื้องสู่ “ม็อบเลือดแดง” ล้วนเป็นความรุนแรงที่ประชาชนชาวไทยทุกคนรู้สึกต่อ ด้าน และต้องการให้ทุกฝ่าย “หยุด!! ทำร้ายประเทศไทย...หยุด!! ใช้ความรุนแรง” (ก่อนประเทศไทยจะสูญลับ) เลียวที...

ภาพสะท้อนอย่างเป็นรูปธรรมที่แสดงให้เห็นถึงการต่อต้าน ความรุนแรง จากทุกภาคส่วนของสังคมไทย ไม่ว่าจะเป็นองค์กรวิชาชีพ สื่อมวลชน สถาบันทางวิชาการ องค์กรภาครัฐรัฐวิสาหกิจ และภาคประชาสังคม จำนวน 21 องค์กร ก็คือการจัดกิจกรรม “หยุดทำร้ายประเทศไทย” เพื่อรณรงค์ให้คนไทยทั้งประเทศยุติการใช้ความรุนแรงอันเนื่อง มาจากความขัดแย้ง โดยใช้ช่องชาติเป็นสัญลักษณ์

อย่างไรก็ตาม การยุติความรุนแรงให้ได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพนั้น การระดมความคิดและความร่วมมือจาก “ประชาชน” ถือเป็นสิ่งที่มี ความจำเป็นอย่างยิ่ง “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จึงได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนทั่วประเทศ จำนวน 1,560 คน สรุปผลได้ดังนี้

“5 ความรุนแรง” ที่ประชาชนอยากให้เร่งแก้ไขโดยเร่งด่วน อันดับ ที่ 1 คือ การชุมนุมประท้วงที่มีการປะทะกันจนบาดเจ็บและล้มตาย (ร้อยละ 28.21) อันดับรองลงมา ได้แก่ ความแตกแยก ความไม่สมัคร สมานสามัคคีของคนในชาติ (ร้อยละ 23.26) การปิดถนน ยึดพื้นที่สำคัญบางส่วน เช่น สนามบิน ทำเนียบรัฐบาล อนุสาวรีย์ชัยฯ

ฯลฯ (ร้อยละ 21.85) การประกาศใช้ พ.ร.ก. ฉุกเฉิน ควรประกาศเมื่อ มีความจำเป็นจริงๆ (ร้อยละ 13.98) และการลองสั่งหารบุคคลสำคัญ (ร้อยละ 12.70)

ส่วน “5 วิธี” ที่ประชาชนคิดว่าจะสามารถหยุดการใช้ความรุนแรงได้ อันดับที่ 1 คือ มีสติ ไม่หลงเชื่อตามคำยุงของบุคคลบางกลุ่ม (ร้อยละ 30.09) อันดับรองลงมา ได้แก่ นึกถึงความเสียหายที่จะเกิดขึ้น กับประเทศไทย (ร้อยละ 28.78) นึกถึงพระราชดำรัสของในหลวง (ร้อยละ 16.58) การหันหน้าเข้าหากัน ตกลงกันอย่างสันติวิธี (ร้อยละ 15.93) และสื่อมวลชนต้องนำเสนอข่าวตามความเป็นจริง และให้สติกับ ประชาชน (ร้อยละ 8.62)

ขณะที่ “5 วิธี” ที่ประชาชนคิดว่าจะสามารถหยุดทำร้ายประเทศไทยได้ อันดับที่ 1 คือ สร้างความปรองดอง ความสมานฉันท์ของคนในชาติที่เป็นรูปธรรม หันหน้าเข้าหากัน (ร้อยละ 30.72) อันดับรองลงมา ได้แก่ แก่นนำต่างๆ ต้องยุติการเคลื่อนไหวทุกรูปแบบ (ร้อยละ 23.28) การวางแผนตัวเป็นกลางโดยพิจารณาเหตุผลในเรื่องต่างๆ ให้รอบคอบ และมีสติ (ร้อยละ 19.15) หยุดสร้างความบ่ำบุ่นป่วนโดยนึกถึงประเทศไทย และลูกหลานของเราราเป็นสำคัญ (ร้อยละ 16.09) และยึดหลัก- ประชาธิปไตยโดยทุกคนเคารพในสิทธิซึ่งกันและกัน (ร้อยละ 10.76)

“ใคร ?” ที่ประชาชนคิดว่าเป็นผู้ที่ทำร้ายประเทศไทย ณ วันนี้ อันดับที่ 1 คือ นักการเมือง (ร้อยละ 31.75) อันดับรองลงมา ได้แก่ กลุ่ม ผู้ชุมนุม เสื้อเหลือง เสื้อแดง (ร้อยละ 25.40) ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ (ร้อยละ 16.67) ผู้ไม่หวังดีต่อประเทศไทย หรือกลุ่มมือที่สาม (ร้อยละ 15.08) และสื่อมวลชนที่นำเสนอข่าวไม่เหมาะสม ปลุกปั่น ยั่วยุ (ร้อยละ 11.10)

ผลสำรวจความคิดเห็นดังกล่าว นักจากจะสะท้อนให้เห็นถึงความรุนแรงที่ประชาชนต้องการให้แก่ไขโดยเร่งด่วน วิธีการยุติความรุนแรง และวิธีการยุติการทำร้ายประเทศไทยแล้ว ยังสะท้อนให้เห็นถึง “ต้นตอสำคัญ” ของกลุ่มคนที่ได้ชื่อว่าเป็น “ผู้ทำร้ายประเทศ” ในความคิดของประชาชน ซึ่งได้แก่ “นักการเมือง”

48

บทสรุปดังกล่าวเกี่ยวกับ “นักการเมือง” โดยประชาชนเป็นลิ่งที่สอดคล้องกับความคิดของ “นายกฯ อภิลิทธิ์” ที่กล่าวไว้ว่า ต้นเหตุของวิกฤติของประเทศไทย (โดยเฉพาะด้านการเมืองซึ่งเป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิด การเรียกร้อง การชุมนุมประท้วง ความขัดแย้งทางความคิด จนลุกจลาจล เป็นความแตกแยก และกล้ายเป็นความรุนแรงที่ทำร้ายประเทศ ณ วันนี้) เกิดจากการเมืองที่ล้มเหลว

ดังนั้น การ “หยุด!! ทำร้ายประเทศไทย...หยุด!! ใช้ความรุนแรง” ได้อย่างยั่งยืน จึงจำเป็นต้องกำจัดนักการเมืองแค่เปลือกนอก หยุดการเมืองที่ล้มเหลว การคอร์รัปชันการแสวงหาประโยชน์ส่วนตัว และพวกพ้อง โดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ของประเทศ และลิ่งสำคัญที่สุด ซึ่งจำเป็นต้อง “หยุด” คือ “การใช้อำนาจละเมิดกฎหมาย”

สถานการณ์ของบ้านเมืองที่เกิดความลับสนวุ่นวายในขณะนี้ ส่วนหนึ่งเกิดจากการที่กฎหมายไม่เป็นกฎหมาย ไม่มีความยุติธรรม มีการเลือกแบ่งพรรคแบ่งพวกในการตัดสินคดีต่าง ๆ มีการใช้กฎหมาย หรือซ่องว่างของกฎหมาย เพื่อสร้างประโยชน์ให้แก่ตนเอง และพวกพ้อง

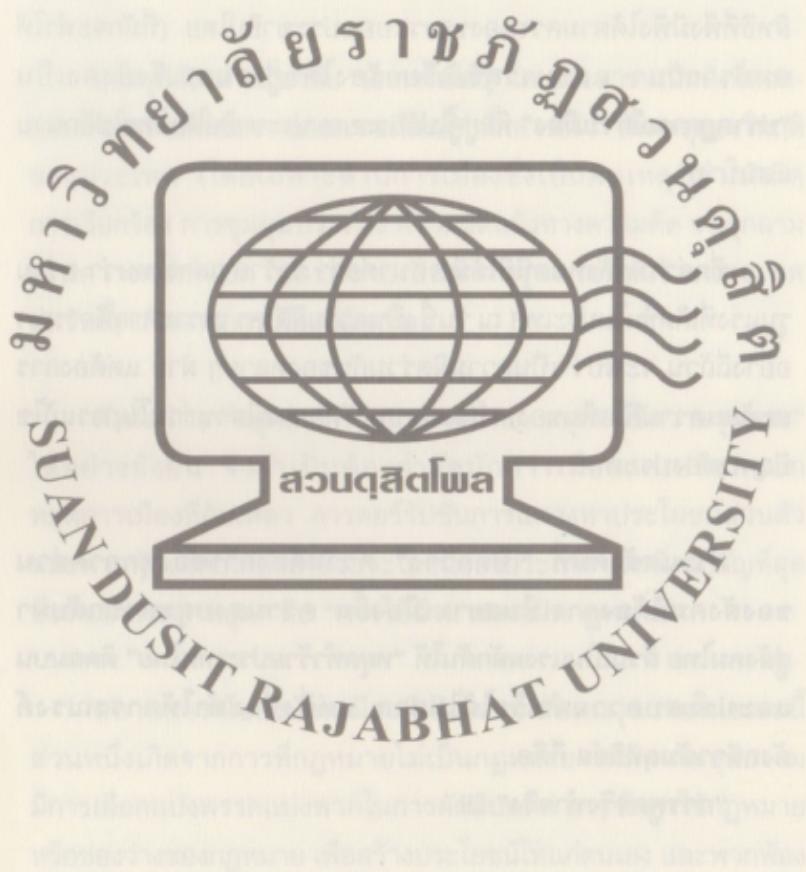
การใช้กฎหมายโดยมิชอบ ทำให้บ้านเมืองเกิดความไม่ปกติสุข

เกิดความไม่เท่าเทียม ความไม่เป็นธรรมในสังคมความเจ็บปวดของผู้ไม่ได้รับความเป็นธรรม ซึ่งตรงนี้ได้ที่สังคมยังไม่สามารถใช้กฎหมายได้อย่างเป็นธรรมและเท่าเทียมกันได้อย่างแท้จริง เชื่อว่าสังคมคงไม่อาจหาความสงบสุขได้ และ การชุมนุม การประท้วง การใช้ความรุนแรง ซึ่งเป็นทางออกแห่งการแสดงถึงความไม่พอใจ การเรียกร้องสิ่งที่ต้องการ ลิทธิ์ที่พึงมีพึงได้ตามครรลองของระบบประชาธิปไตย (ที่มักจะทำให้สมปรารถนา และบรรลุข้อเรียกร้องได้อยู่เสมอ) จึงยังคงเป็น “ปรากฏการณ์การเมือง” ที่อยู่คู่ไปกับระบบประชาธิปไตยไทยไปอีกนานแสนนาน

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้มีได้มีเจตนาต่อว่า ว่าร้าย กล่าวไทยว่า ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในประเทศไทย วันนี้ เป็นความผิดใคร เพาะะหากพิจารณาอย่างถี่ถ้วน จะพบว่าเป็นความผิดร่วมกันของหลายๆ ฝ่าย แต่ต้องการสะท้อนความคิดเห็นของ “ประชาชน” ต่อการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของประเทศ

กระแสสังคมที่ “เปิดกว้าง” ความต้องการของทุกภาคส่วน ของสังคมที่ต้องการเห็นสยามเมืองยิ้ม ความสงบสุขหวานกลั่นมาสู่สังคมไทย ล้วนเป็นแรงผลักดันให้ “หยุดทำร้ายประเทศไทย” ติดลมบน และประสบความสำเร็จได้ไม่ยาก แต่สิ่งที่จะทำให้การรณรงค์ดังกล่าวสัมฤทธิผล ก็คือ...

“การพูดจริงทำจริง”....!!

รายงานการประเมินผลการดำเนินงานประจำปี ภาคบันทึก

เรื่องที่ 11

ศค.ดร.สุขุม เดลยกรพย์

เรื่องนี้เป็นเรื่อง “เรื่องเดิม” แต่เราขอมาเล่าอีกครั้งหนึ่งเพื่อเตือนภัย
ให้ท่านผู้อ่านที่อาจจะเข้ามาอ่านเรื่องนี้ในห้องเรียนหรือห้องทำงาน
ของท่าน ไม่ควรไปตามรอย “ผู้ต้องหา” ที่อยู่ในห้องเรียน ห้องทำงาน
ของท่าน หรือห้องที่ท่านใช้เวลาอยู่บ่อยๆ ท่านจะพบว่า “ผู้ต้องหา”
นั้นอยู่ที่ที่ท่านไม่คาดคิด ท่านจะพบว่า “ผู้ต้องหา” นั้นอยู่ที่ที่ท่านไม่คาดคิด

หัวอก “ผู้ปักครอง”

(เช้งเปิดเทอม) ณ วันนี้...!!

สำนักสืบสวน

SUAN DUSIT POLL

ตีพิมพ์ใน สยามรัฐรายวัน 14 พฤษภาคม 2552

หัวอก “ผู้ปกครอง”

(ช่วงเปิดเทอม) ณ วันนี้...!!

ยามที่เศรษฐกิจอยู่ในสภาวะปกติ “เปิดเทอม” ถือเป็นช่วงที่ผู้ปกครองจำนวนไม่น้อยต่างจำเป็นต้องแบกรับภาระในเรื่องค่าใช้จ่ายที่เพิ่มอยู่แล้ว และเมื่อเศรษฐกิจอยู่ในสภาวะย่ำแย่ฉะเช่น ณ วันนี้ เชื่อว่าค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในช่วง “เปิดเทอม” ถือเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ปกครองซึ่งมีบุตรหลานอยู่ในวัยเรียนต่างต้องแบกรับภาระอันหนักอึ้งมากขึ้น “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จึงได้สำรวจความคิดเห็นเฉพาะผู้ปกครองที่มีบุตรหลานในวัยเรียน จำนวนทั้งสิ้น 1,238 คน สรุปผลสำรวจได้ดังนี้

จากการสำรวจพบว่าภาวะวิกฤติเศรษฐกิจของประเทศไทยนั้น “ส่งผลกระทบ” ต่อการศึกษาเล่าเรียนของบุตรหลานสูงถึงร้อยละ 70.95 เนื่องจากรายได้เท่าเดิมแต่ค่าใช้จ่ายเพิ่มสูงขึ้น ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์การเรียน หนังสือ หรือชุดนักเรียน จึงต้องนำเงินส่วนตัวที่เก็บออมไว้มาใช้จ่ายหรืออาจต้องขอให้ทางโรงเรียนอนุญาตให้ชำระค่าเทอมแบบผ่อนเป็นงวด โดยค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียนของบุตรหลานในช่วงเปิดเทอมนั้น “ผู้ปกครอง” ต้องใช้จ่ายเพิ่มขึ้นประมาณ 12,850 บาท

เงินที่ผู้ปกครองนำมาใช้เป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียนของบุตรหลาน “ผู้ปกครอง” ส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.21 มีแหล่งที่มาจากการกู้ยืมในระบบ เช่น สถาบันธนาคาร (ร้อยละ 27.24) กู้ยืมนอกระบบ เช่น ญาติพี่น้อง เพื่อนหรือคนรู้จัก (ร้อยละ 14.44) และเข้าโรงจำนำ (ร้อยละ 8.53) ขณะที่ “ผู้ปกครอง” ร้อยละ 49.79 นำเงินเก็บส่วนตัวมาเป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ

อย่างไรก็ตามแม้วิกฤติเศรษฐกิจจะส่งผลกระทบต่อการศึกษา แต่ในนายเรียนพร 15 ปี ของรัฐบาลก็พอกจะเป็น “ตัวช่วย” ที่พอจะประคับประคองผู้ปกครองได้บ้าง โดยพบว่า “ผู้ปกครอง” ส่วนใหญ่ร้อยละ 60.74 ตอบว่าในรายดังกล่าวสามารถแบ่งเบาภาระได้เนื่องจากช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาของบุตรได้มากและทำให้มีเงินเหลือไว้ใช้จ่ายในเรื่องที่จำเป็นอย่างอื่น

ในอนาคตประเด็นด้านการศึกษาที่อยากให้รัฐบาลช่วยเหลือเพิ่มเติมมากที่สุด คือ สามารถเบิกเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับบุตรได้ รองลงมา ได้แก่ แจกอุปกรณ์ทางการศึกษา เรียนภาษาอังกฤษฟรี แจกชุดนักเรียนเพิ่มวงเงินกู้ยืม และสอนว่ายาน้ำฟรี

ผลการสำรวจดังกล่าว นอกจากรูปแบบที่เป็นเสียงสะท้อนของ หัวอก “ผู้ปกครอง” (ช่วงเปิดเทอม) ณ วันนี้ แล้วยังสะท้อนให้เป็นถึงผลกระทบที่ผู้ปกครองไทยได้รับอันเกิดจากสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำ แม้ว่าในรายรัฐบาลจะพยายามช่วยบรรเทาปัญหาได้บ้าง แต่ก็เป็นแค่การแก้ไขปัญหาเฉพาะท่อนั้น

BUAN DUSIT POLL

การแก้ไขปัญหาที่ยังยืนที่ผู้ปกครองไทยต้องการมากที่สุด คงหนีไม่พ้นการที่ทั้งฝ่ายรัฐบาล และฝ่ายค้าน ต่างตั้งใจทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด เพื่อกอบกู้ให้เศรษฐกิจไทยกลับมาสู่ภาวะปกติโดยเร็ว...

ปัจจุบัน “สะบักสะบน” ขณะนี้ หากปล่อยให้พิษเศรษฐกิจยืดเยื้อดึงปีหน้าก็ไม่อยากคิดว่า “ผู้ปกครองไทย”... “ครอบครัวไทย” จะมีสภาพเช่นไร...!!??

ดีนะที่ยังมี “เรียนพร 15 ปี” มาช่วยแบ่งเบาภาระไปได้ส่วนหนึ่ง...!!

เรื่องที่ 12

ศ.ดร.สุขุม เจริญกรรพย์.....

ก๋วยเตี๋ยวเรือ ที่ไม่ใช่

ก๋วยเตี๋ยว ธรรมชาติ

สวนดุสิตโพล

SUAN DUSIT POLL

ตีพิมพ์ใน มติชนรายวัน 31 พฤษภาคม 2552

ก່ວຍເຕີຍວເຮືອ ກໍາໄປໃຈ

ກ່ວຍເຕີຍວ ຮຣນດາ

grade&funny នີ້ມີຄວາມສຳຄັນທີ່ກໍາໄພ “ອາຊີພ ດັ່ງເດີມຂອງໄທ” ລາກທາລາຍອາຊີພກໍາລັງທົກອູນໃນສກວະ “ໄກລ້ສູງພັນຫຼຸງ” ຕ້ວອຍ່າງເຊັ່ນ “ກາຮ່າຍກ່ວຍເຕີຍວເຮືອແນບດັ່ງເດີມຂອງຂາວປຸ່ມຮານີ” ຂຶ່ງນອກຈາກຈະເປັນເອກລັກໝານຂອງວິດີ້ວິວຄວາມເປັນໄທຢແລ້ວ ຍັງເປັນກາພ ສະຫັ້ນຂອງຄວາມຜູກພັນຮ່ວງ “ຄົນໄທ” ແລະ “ແມ່ນ້ຳຄຳຄລອງ” ທີ່ນານວັນກີ່ຍິ່ງດູແໜ້ອນວ່າຈະລົບເລືອນໄປຈາກຄວາມທຽງຈໍາຂອງຄົນໄທ ດັ່ງນັ້ນ ກາຮ່າຍນຸ້ກັບ “ກ່ວຍເຕີຍວເຮືອ” ເພື່ອໄທເປັນເພີ່ງ “ດໍານານແທ່ງ ອາຊີພ” ໃນຍຸດແທ່ງກາຮ່າຍຄວາມຮູ້ນັ້ນຄົງຈຳເປັນຕົ້ນມີກາຮ່າຍຄວາມຄືດ ຈາກຜູ້ເກີຍວ່າຂອງໃນກາຮ່າຍ “ທ່າງເລືອກ” ເພື່ອ “ທ່າງຮອດ” ...!!

ອີດີດໍາກ່ວຍເຕີຍວເຮືອປຸ່ມຮານີຫຼືກ່ວຍເຕີຍວເຮືອຮັງສິຕະຫາຍໃນເຮືອໂດຍ ຜູ້ຂາຍພາຍເຮືອຂາຍຕາມຄລອງ ແລະ ລູກຄ້າຈະເຮັດໃຫ້ຈົດເນື້ອຕ້ອງກາຮ່າຍ ກ່ວຍເຕີຍວ ຈາກລັກໝານທີ່ຂ້າຍໃນເຮືອ ທຳໄທກ່ວຍເຕີຍວເຮືອຈໍາເປັນຕົ້ນມີ ຂໍາດ້ານຄ່າມຄ່ອນຂ້າງເລັກ ເພື່ອຄວາມສະດວກໃນກາຮ່າຍ ທຳຄວາມສະວັດ ແລະ ກາຮ່າຍນຸ້ກັບ “ກ່ວຍເຕີຍວເຮືອແນບດັ່ງເດີມ” ຈະມີຮັບສັດຈັນ ກລມກລ໌ອມ

ເມື່ອກາລເວລາເປັນໄປສັງລົບໃຫ້ລັກໝານຂອງກ່ວຍເຕີຍວເຮືອ ປຸ່ມຮານີເກີດກາຮ່າຍແປ່ງແປ່ງ ປັບປຸງກ່ວຍເຕີຍວເຮືອສຸວນໃຫ້ຢູ່ແມ້ຈະ ສາມາດຄອງຮັບສັດຈັນ ກລມກລ໌ອມໄວ້ໄດ້ໄປສັງລົບ ແຕ່ກີ່ໄດ້ “ຍົກພລື້ນນົກ” ແລະ ຈັດຈໍາຫຼາຍໃນສັນຕະພາບທີ່ຕ່າງໆ ຫ້າວໄປໂດຍອາຈະມີການນຳເຮົາມາປະຍຸກຕົ້ນ ໃຊ້ໃນກາຮ່າຍແຕ່ຮັນ ພ້ອມການຂາຍນິວເວລີມຮົມນ້ຳກີ່ຈະໄມ້ໄດ້ພາຍເຮືອຂາຍ ແຕ່ຈະຂ້າຍໃນເຮືອຂາດໃຫ້ຢູ່ ດັ່ງຈະເຫັນໄດ້ຈາກຮັນກ່ວຍເຕີຍວເຮືອນິວເວລີມ ຮົມຄລອງຮັງສິຕິ ນອກຈາກນັ້ນຮາມກີ່ມີຂໍາດໃຫ້ຢູ່ຂັ້ນ ທີ່ນີ້ເປັນເຫັນ ກ່ວຍເຕີຍວເຮືອໃນອີດີດ ແລະ ປັບປຸງກ່ວຍເຕີຍວເຮືອ

ท่างหลักหลายประการ

อัตลักษณ์ของความเป็นก่วยเดี่ยวที่เริ่มเลือนลง ผนวกกับยอดจัดจำหน่ายที่ “ทรงฯ ทรงฯ” ล้วนเป็นแรงผลักดันให้ นายปรีชา บุตรครี ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี เกิดแนวคิดของการส่งเสริมอาชีพ และผลักดัน ให้ก่วยเดี่ยวเรือเป็นอาชีพที่เป็นเอกลักษณ์ประจำจังหวัดปทุมธานี จนทำให้เกิดการสร้างความร่วมมือระหว่างจังหวัดปทุมธานีสถาบันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และ “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตในการดำเนินโครงการพัฒนาอาชีพ “ก่วยเดี่ยวเรือ” อย่างยั่งยืน

จากการศึกษาวิจัยข้อมูลดินเชิงปฐมภูมิ และทุติยภูมิ ในโครงการพัฒนาอาชีพ “ก่วยเดี่ยวเรือปทุม” อย่างยั่งยืน ทำให้คณานักวิจัยจาก “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สามารถวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และภายนอก โดยใช้ SWOT Analysis เข้ามาเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์ได้ ดังต่อไปนี้

IIIAN DUSET POLL

“จุดแข็ง” (Strengths) ประกอบด้วย การมีเชือกเสียง และโครงสร้างผู้บริโภคได้เป็นอันดับ 1 การมีทำเลที่ดี แล้มีเอกลักษณ์อันโดดเด่น รสชาติอร่อย จัดจ้าน ถูกปากผู้บริโภค ราคาไม่สูง และความเชี่ยวชาญในการปรุงของผู้ประกอบการ

ขณะที่ “จุดอ่อน” (Weaknesses) ประกอบด้วยกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจก่วยเดี่ยวเรือยังไม่มีการรวมตัวเป็นกลุ่มธุรกิจอย่างจริงจัง และไม่มีการจัดตั้งหน่วยงานที่มีหน้าที่ควบคุมผู้ประกอบการธุรกิจก่วยเดี่ยวให้มีมาตรฐาน โดยเฉพาะด้านความสะอาด นอกจากนั้นผู้ประกอบการธุรกิจ

ก่อภัยเดี่ยวเรื่อขาดทักษะความรู้ด้านการบริหารจัดการ ไม่ว่าจะเป็นด้านการตลาด การประชาสัมพันธ์ การจัดการด้านการเงิน ฯลฯ

“โอกาส” (Opportunities) ประกอบด้วย ปัจุบันนี้เป็นจังหวัดในลำต้นดันฯ ที่มีแนวคิดในการพัฒนาธุรกิจก่อภัยเดี่ยวเรื่อให้เป็นลินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่น จากสภาพเศรษฐกิจที่ดีกดด่า ทำให้ก่อภัยเดี่ยวเรื่อซึ่งเป็นอาหารที่มีราคาไม่สูงและจากสภาพลั่งคงที่คนให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ ทำให้ก่อภัยเดี่ยวเรื่อซึ่งเป็นอาหารเพื่อสุขภาพและมีคุณค่าทางโภชนาการสูง มีโอกาสขยายตลาดได้ดียิ่งขึ้น

“อุปสรรค” (Threats) ประกอบด้วยธุรกิจก่อภัยเดี่ยวเรื่อมีการแข่งขันทางการตลาดสูง เนื่องจากเป็นลินค้าที่ไม่ค่อยมีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะในด้านคุณประโยชน์ด้านหน้าที่ (Function Benefit) ในการเป็นอาหาร ธุรกิจก่อภัยเดี่ยวเรื่อมีคู่แข่งที่มีความเข้มแข็ง เช่น ก่อภัยเดี่ยวเรืออยุธยา และการก่อตั้ง หรือขยายธุรกิจ เป็นไปได้อย่างยากลำบากเนื่องจากอยู่ภายใต้การควบคุมและกำกับดูแลของกฎหมายอาคารสถานที่

SIAN DUBIT POLL

ผลการวิเคราะห์ SWOT Analysis ที่ปรากฏนั้น นอกจะจะเป็นรูปธรรมของการนำข้อมูลมาผ่านกระบวนการจัดการความรู้ตามหลักวิชาการแห่งศาสตร์ของการจัดการความรู้แล้ว ยังเป็นลิ่งที่จะสามารถนำไป “ต่อยอด” เป็นแผนยุทธศาสตร์ แผนการปฏิบัติงานอันเกิดขึ้นจากข้อมูลพื้นฐานจากการระดมความคิดของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

อย่างไรก็ตามผลการสำรวจ การวิเคราะห์ข้อมูลตามหลักวิชาการต่างๆ คงเป็นลิ่งที่ดูเหมือนไร้ค่า หากไม่มีการนำข้อมูลดังกล่าวไปปฏิบัติ

และปฏิบัติอย่างจริงจังต่อเนื่อง จุดเริ่มต้นของการปฏิบัติจริงนั้น สามารถเริ่มได้จากการกำหนดให้ก๋วยเตี๋ยวเรือ เป็นหนึ่งของรายการอาหารในงานเลี้ยงของหน่วยงานราชการจังหวัดปทุมธานี

การกำหนดให้มีการศึกษาเรื่องก๋วยเตี๋ยวเรือในสถาบันการศึกษา เช่น เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี การกำหนดให้ก๋วยเตี๋ยวเรือเป็นอาหาร ในโครงการอาหารกลางวันของ สพฐ. สปาทัลจะหนึ่งมื้อ นอกจากนั้นอาจ จะมีการนำเอกสารยานร์ด้านอาหารอื่นๆ เช่น นำข้าวจังหวัดปทุมธานีมา ผลิตเป็นเส้นก๋วยเตี๋ยว นำถุงขึ้นของคระภูลหาญสวัสดิ์ หรือแม้แต่พริก ของจัดหกุมแก้วมาใช้เป็นส่วนประกอบต่างๆ เพียงเท่านี้ ก็จะ จะปลูกกระแส และเป็นการแสดงออกถึงการปฏิบัติอย่างจริงจัง

ที่กล่าวไปทั้งหมดนี้ผู้เขียนเพียงต้องการลือให้เห็นว่าการอยู่รอดใน สังคมแห่งทุนนิยม หากไม่รู้จักปรับตัวให้เข้ากับบุคลสมัย วิเคราะห์สภาพ แวดล้อมที่เปลี่ยนไปหรือแม้แต่นำองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นใหม่ทุกวันมา ประยุกต์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดตลอดจนพยายามคิดต่างทำต่างจาก กรอบความคิดเดิมๆ นั้น เชื่อคงไม่ต้องรอถึงอนาคต แต่แค่ ณ วันนี้ ก็จะจะอยู่รอดได้ยากแล้ว ดังนั้น การดำเนินรักษาขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม วิถีชีวิตความเป็นไทยให้คงอยู่สืบต่อไปในอนาคต ผู้เกี่ยวข้อง ทุกฝ่าย โดยเฉพาะส่วนราชการ จำเป็นต้องทึ้งคิดทึ้งทำและดึงความ ธรรมชาติไม่ธรรมชาติให้คนรุ่นใหม่เห็นคุณค่าให้จงได้

หลังจากการที่อ่านข้อเขียนนี้เชื่อว่าหลายคนน่าจะเล็งเห็นได้ว่า “ก๋วยเตี๋ยวเรือ” เป็นอาหารที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีความเป็นไทย อาหาร เพื่อสุขภาพ ราคาไม่สูงแต่เปี่ยมไปด้วยคุณค่า ซึ่งล้วนแล้วล้วนสือให้ถึง ความเป็น “ก๋วยเตี๋ยวเรือ” ที่ไม่ใช่แค่ “ก๋วยเตี๋ยว” ธรรมชาติ...!!

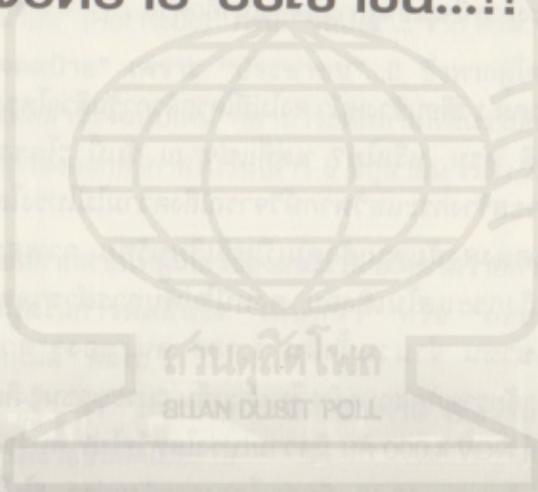
ศก.ดร.สุขุม เจริญกรรพย์

เรื่องที่ 13

รถเมล์ จาก ครม.

จอดป้าย ประชาชน...!!

ตีพิมพ์ใน สยามรัฐรายวัน 5 มิถุนายน 2552

จอดป้าย ประชาชน...!!

เรียกได้ว่าเป็น “รถเมล์จอดไม่ถึงป้าย” (ทั้งที่อีกฝ่ายทั้งสองฝ่ายตั้งดัน...) แต่อีกฝ่ายทั้งสองฝ่าย (เพื่อจะชี้ว่าไม่ได้ตั้งใจ) กล่างที่ประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี ก็คงไม่พิฒนัก สำหรับการ “ติดลับ” โครงการเข้ารถเมล์เอ็นจีวี 4,000 คัน ขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) กระทรวงคมนาคม โดยที่ประชุม ครม. “โอนเพื่อก้อน” มอบให้คณะกรรมการการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (บอร์ด สศช.) ศึกษาเป็นเวลา 1 เดือน ก่อนที่โครงการนี้จะเข้าสู่การพิจารณาอีกครั้ง...

อนาคต 1 เดือนข้างหน้า คงไม่มีใครกล้าการันตีว่าโครงการดังกล่าว จะผ่านมติ ครม. หรือไม่? แต่ที่แน่ๆ ณ วันนี้ “โครงการรถเมล์” ดูเหมือนจะสร้างกระแสวิพากษ์วิจารณ์ถึงความไม่โปร่งใส และความเคลื่อนแคลลงสูงสัยจากสังคมเป็นที่เรียบร้อย ภาพลักษณ์ที่เป็นรูปธรรมถึงกระแสนั้น เชิงลบ คงหนีไม่พ้น การสำรวจความคิดเห็น จากประชาชน จำนวนทั้งสิ้น 1,188 คน ของ “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ในประเด็น “ประชาชน” คิดว่าโครงการเข้ารถเมล์ NGV 4,000 คัน มีความโปร่งใสหรือไม่? พนบว่า “ประชาชน” ส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.48 เห็นว่า โครงการดังกล่าว “ไม่โปร่งใส”

อย่างไรก็ตาม การศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความรอบคอบ โปร่งใส และปรับลดค่าใช้จ่ายให้มากกว่านี้ เป็นแนวทางที่ “ประชาชน” ส่วนใหญ่ร้อยละ 36.03 ซึ่งแนะนำให้ผู้มีอำนาจจับปฏิบัติตาม โดยประเด็นที่ควรศึกษาเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความรอบคอบมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ได้แก่ การต่อรองเรื่องราคาเช่าให้ถูกกว่านี้ ร้อยละ 26.65

ประเด็นที่ควรศึกษารองลงมา ได้แก่ การแยกสัญญาเป็น 2 ฉบับเท่านั้น สัญญาเช่ารถกับสัญญาซื้อมบำรุง ร้อยละ 24.47 อัตราค่าโดยสารควรถูกกว่านี้ ร้อยละ 19.68 อัตราดอกเบี้ยควรจะต่ำกว่าที่ระบุ (ร้อยละ 9) ร้อยละ 11.64 การลดจำนวนรถเมล์ NGV ที่จะเช่าให้น้อยลง ร้อยละ 10.11 ความคุ้มค่าของโครงการ ผลตี และผลเสีย ร้อยละ 4.26 และสอบถามความคิดเห็นและฟังความคิดเห็นของประชาชน ร้อยละ 3.19

ที่กล่าวไปทั้งหมดนี้คือเลียงลงทะเบียนบางส่วนจาก “ประชาชน” เกี่ยวกับ “ประเด็นร้อน” (Hot Issue) กรณี “รถเมล์”... จาก ครม. ที่ดูเหมือนกำลังจะ “จอดป้าย” เพราะ “ประชาชน”...!! ซึ่งหากผู้ได้สนใจรายละเอียดของผลสำรวจฉบับเต็ม ก็สามารถติดตามได้ในรายการ “ก่อนตัดสินใจ” ที่กำลังออกอากาศในวันเสาร์ 6 มิถุนายน เวลา 21.30 น.

สุดท้ายอยากฝากให้ผู้เกี่ยวข้องสละเวลาติดตามรายการดังกล่าว เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ “เดินหน้า” หรือ “ถอยหลัง” ... “โครงการรถเมล์” ต่อไป...

ถ้า “รู้” ว่า “ประชาชน” คิดอย่างไร? เชื่อว่าน่าจะทำให้ “ตัดสินใจ” ได้ง่ายขึ้นอีกเยอะ..!!

แต่ไม่ว่าผลการพิจารณาจาก “สภาพัฒนาฯ” จะเป็นอย่างไร? ก็ไม่อยากให้คิดว่าตัดสินเข้าข้างใคร แต่อยากให้คิดว่าทำไปตามหน้าที่... น่าจะดีกว่า..!!?

ศค.ดร.สุขุม เวเลยกรพอย.....

เรื่องที่ 14

สื่อ อย่างไร? สร้างสรรค์ สมานฉันท์คนในชาติ

สuan dusit UNIVERSITY

ตีพิมพ์ใน ณ วันที่ 14 มิถุนายน 2552

สื่อ อย่างไร? สร้างสรรค์

สmeanจันท์คนในชาติ

ความสมานฉันท์ของ “คนไทย” ซึ่ง ณ วันนี้ เมื่อนลิ้งที่ดูเหมือนว่ากำลังจะลบเลื่อนลงไปทุกขณะนั้น ถือเป็นวิกฤติปัญหาด้านชาติที่ทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นรัฐบาล ฝ่ายค้าน รวมทั้งสื่อมวลชน ต่างจำเป็นต้องร่วมมือร่วมใจกันในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ก่อนที่ “ความแตกแยก” จะเป็นเนื้อร้ายที่กัดกินประเทศไทยจนสูญสิ้น...!!

ยุทธวิธีง่ายๆ ในการแก้ไขความขัดแย้งหรือความไม่เข้าใจกันตามหลักทฤษฎีที่ปฏิบัติจริงได้ยากแสนยาก ก็คือ การใช้ “การสื่อสาร” (Communication) อันเป็นกระบวนการถ่ายทอดข่าวสาร จากผู้ส่งสาร ไปยังผู้รับสาร โดยผ่านสื่อชี้ของการสื่อสารเป็นการสร้างความเข้าใจให้เกิดแก่การอยู่ร่วมกันในสังคม

หนึ่งใน “สื่อ” ที่มีคุณสมบัติตามหลักทฤษฎีในการเข้าถึงและมีอิทธิพลต่อการโน้มนำความคิดของสาธารณะจำนวนมากพร้อมๆ กัน และได้รับการยอมรับโดยทั่วไปจากนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสาร ก็คือ “สื่อมวลชน” ไม่ว่าจะเป็น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หรือแม้แต่วิทยุ

จากการสำรวจของ บีบีซี รอยเตอร์ และมีเดียเซ็นเตอร์ พบว่า ประชาชนในประเทศกำลังพัฒนาจะเชื่อถือมากกว่ารัฐบาล ในจีเรียเป็นประเทศที่ประชาชนเชื่อถือมากที่สุดถึง ร้อยละ 88 รองลงมาคือ อินโดนีเซีย ร้อยละ 86 อิยิปต์ ร้อยละ 74 และรัสเซีย ร้อยละ 58 จากเหตุผลเชิงวิชาการ และผลสำรวจที่ปรากฏ ล้วนเป็นลิ้งที่เกือบหุนให้ “สื่อมวลชนไทย” ไม่อาจหลีกเลี่ยงภารกิจของการเป็น “เครื่องจักรสำคัญ” ในการสื่อสารเพื่อสร้างความสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นในสังคมไทยอีกครั้ง

อย่างไรก็ตามการสื่อสารให้เกิดประเพณีภาพสูงสุดนั้นจำเป็นต้องคำนึงถึง “ผู้รับสาร” หรือ “ประชาชน” เป็นหลัก ดังนั้น “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ร่วมกับ “กรมประชาสัมพันธ์” และ “รายการ ก่อนตัดสินใจ” ได้จัดเสวนาสื่อมวลชนเพื่อความมั่นคงและความสมานฉันท์ของคนในชาติ ภายใต้หัวข้อเรื่อง “สื่อ” อย่างไร? สร้างสรรค์ สมานฉันท์ของคนในชาติ เพื่อสะท้อนความคิดเห็นและเป็นข้อมูลนำเสนอต่อสื่อมวลชน สรุปผลสำรวจประเด็นสำคัญ ได้ดังนี้

ประเด็นคำถามที่ว่า สื่อใด? ที่ประชาชนนิยมติดตามข้อมูลข่าวสารมากที่สุด พ布ว่า “ประชาชน” ตอบว่า โทรทัศน์ เป็นสื่อที่นิยมติดตามข้อมูลข่าวสารมากที่สุด (ร้อยละ 26.82) รองลงมา ได้แก่ หนังสือพิมพ์ (ร้อยละ 21.69) วิทยุ (ร้อยละ 18.50) อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 18.06) เคเบิล (ร้อยละ 8.33) ดาวเทียม (ร้อยละ 5.54) และ SMS ผ่านทางโทรศัพท์มือถือ หรือแฟกซ์พับ (ร้อยละ 1.06)

บทบาทของสื่อมวลชนมีผลต่อการสร้างสรรค์ความสมานฉันท์ของคนในชาติมากน้อยเพียงใด? พ布ว่า “ประชาชน” ส่วนใหญ่ ร้อยละ 73.67 ตอบว่า “มีผล” เพราะการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อความคิดของประชาชนมีส่วนกระตุ้นให้สังคมมีความคิดเห็นไปตามกระแสที่เกิดขึ้น การนำเสนอข่าวที่สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ช่วยลดความขัดแย้งในสังคมได้

“เนื้อหา” ของข่าวหรือประเด็นที่สื่อมวลชนนำเสนอเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาน้ำดื่มนีองมากน้อยเพียงใด? พ布ว่า “ประชาชน” ส่วนใหญ่ ร้อยละ 55.14 ตอบว่า “เป็นประโยชน์” เพราะผู้ที่ติดตามข่าวสารหรือ

นักลงทุนสามารถประเมินสถานการณ์หรือตัดสินใจได้ว่าควรทำอย่างไร ต่อไป หากเนื้อหาที่นำเสนอเป็นเรื่องสร้างสรรค์ก็ให้เกิดผลดี กับประเทศชาติ

“สื่อมวลชน” ควรสื่อสารอย่างไร ? ที่จะทำให้เกิดความสมานฉันท์ พบว่า “ประชาชน” ตอบว่า ต้องนำเสนอข้อมูลตามความเป็นจริง ตรงไปตรงมา (ร้อยละ 47.11) มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา ได้แก่ เรื่องที่นำเสนอเป็นประโยชน์ สร้างสรรค์ ก่อให้เกิดความสมานฉันท์ (ร้อยละ 33.52) และไม่นำความคิดเห็นส่วนตัวมาชี้นำหรือนำเสนอ (ร้อยละ 19.37)

“สื่อสาร” ด้วยเนื้อหาอย่างไร? ให้สร้างสรรค์และเกิดความสมานฉันท์ของคนในชาติ พบว่า “ประชาชน” ตอบว่า ต้องสื่อสารด้วยเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม (ร้อยละ 33.21) มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา ได้แก่ เนื้อหาสาระที่ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งของคนในชาติ (ร้อยละ 24.91) เนื้อหาสาระที่เป็นกลางไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (ร้อยละ 20.78) เนื้อหาสาระที่เป็นข้อเท็จจริงไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัว (ร้อยละ 14.91) และเนื้อหาสาระเป็นเชิงบวกมากกว่าเชิงลบ (ร้อยละ 6.19)

ผลสำรวจที่ปรากฏนี้ นอกจากจะเป็นภาพสะท้อนความรู้สึกของประชาชนที่มีต่อบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนไทยแล้ว ยังเป็นการชี้แนะนำทางการสื่อสารในเชิงปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมทั้งในแง่ของการเลือกใช้สื่อที่เข้าถึงประชาชนได้อย่างกว้างขวาง อันได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ และอินเทอร์เน็ต ตลอดจนลักษณะของสารที่อยู่ในความสนใจของประชาชน จนทำให้เกิดกระบวนการ การการเลือกรับ

ข่าวสาร ประกอบไปด้วยการเลือกสนใจ (Selective Attention) การเลือกรับรู้และตีความหมาย (Selective Perception and Interpretation) และการเลือกจดจำ (Selective Retention) อันจะเป็นหนทางสู่ การเกิดทัศนคติ และพฤติกรรมแห่งความสมานฉันท์ของคน ในชาติได้ในที่สุด

การสร้างความสมานฉันท์ด้วยการสื่อสารนั้น แม้จะเป็นลิ่งที่ทำ ให้ไม่ง่าย เพราะต้องใช้ระยะเวลา ตลอดจนกลยุทธ์ทางการสื่อสารหลากหลายชนิด เช่น การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การใช้กิจกรรมพิเศษ เพื่อถ่ายทอดข้อมูลไปสู่ผู้รับสารในปริมาณที่เหมาะสม จนทำให้เกิดเป็น ทัศนคติและพฤติกรรม แต่เป้าประสงค์สูงสุดของการสร้างความ สมานฉันท์ด้วยวิธีดังกล่าว คงหนีไม่พ้นการเกิดการรับรู้ข้อมูล รับฟัง เหตุผล จนทำให้เกิดเป็นความเข้าใจ ยอมรับในเหตุผลที่แตกต่าง และ เกิดเป็นความสมานฉันท์อย่างยั่งยืนที่เนื้อแท้และจิตวิญญาณ..มิใช่เป็น “ความสมานฉันท์จอมปลอม” อันเกิดขึ้นจากการกระจายผลประโยชน์ ให้เท่าเทียม เข้าท่านอง “เอาผลประโยชน์ปิดปาก”...!!

คำชี้แนะของ “ประชาชน” เกี่ยวกับแนวทางการสื่อสาร น่าจะเป็น ข้อมูลขั้นดีที่ทำให้ “สื่อมวลชน” “รัฐบาล” “ฝ่ายค้าน” สำรวจตัวเองว่า ณ วันนี้ สามารถปฏิบัติตามที่ “ประชาชน” ชี้แนะได้มั้ย...???

หากทำได้ตามที่ชี้แนะได้ทุกประเด็น เชื่อว่าประเทศไทยก็คงพอมี “ความหวังดังๆ” ที่จะได้เห็นความสมานฉันท์ในสังคมไทย...

แต่ถ้า ณ วันนี้ ยังทำไม่ได้ลักษณะนี้และไม่มีที่ทำว่าจะปฏิบัติตาม คำชี้แนะของ “ประชาชน” ได้ อย่าว่าแต่ชาตินี้เลย...ต่อให้ชาติหน้า ก็คงไม่มีทางได้เห็นความสมานฉันท์ในสังคมไทย...!!

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย ประเทศไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย (มหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย) ตั้งอยู่ในเขตเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย ประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ภายใต้การสนับสนุนของรัฐบาลไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย มีเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและวิจัย ให้เป็นศูนย์กลางทางวิชาการและวัฒนธรรม ตลอดจนเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญแห่งหนึ่งในประเทศไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย มีความมุ่งมั่นที่จะสืบทอดและอนุรักษ์มรดกโลกทางวัฒนธรรมและอารยธรรมของชาติไทย ให้คงอยู่และเจริญรุ่งเรืองไปในกาลเวลา

รศ.ดร.สุขุม เจริญกรพิทย์

เรื่องที่ 15

ผลผลิตเกษตร ราคา ตกต่ำ แก้อย่างไร? จึงจะยั่งยืน...!!

ตีพิมพ์ใน สยามรัฐรายวัน 18 มิถุนายน 2552

ผลผลิตเกษตร ราคา ตกต่ำ

แก้อย่างไร? จึงจะยั่งยืน...!!

ความเดือดร้อนของเกษตรกรชาวสวนเงาะและลิ้นจี่จากภาวะราคาผลผลิตที่ตกต่ำซึ่งปรากฏเมื่อไม่นานมานี้นั้น ส่วนเป็นภาพสะท้อน “ช้าช้าช้าแล้วช้าเล่า” เกี่ยวกับปัญหาในด้านการเกษตรลั่นตลาดและราคายังคงต่ำอันเกิดขึ้นเป็นประจำ ซึ่งที่ผ่านมาธุรกิจบาลเกือนทุกบุคคลกลุ่มมัย มักจะใช้วิธีการแก้ปัญหาแบบเฉพาะหน้า เช่น การพยุงราคา หรือ การจำนำผลผลิต อันเป็นวิธีที่เกิดการทุจริตคอร์รัปชันได้ง่าย โดยมี ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม เช่น การณ์การรับจำนำลำไยอบแห้ง...

อย่างไรก็ตามการประกาศจะยกเว้นการรับจำนำ และนำเอกสาร ประกันราคามาใช้แทน โดยเริ่มต้นจากการประกันราคากาชาด เพื่อให้ เกษตรกรได้รับประโยชน์มากยิ่งขึ้นของ “รัฐบาลฯ อกลิฟท์” ถือเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ได้รับการยอมรับในระดับหนึ่งพิจารณาได้จาก การสำรวจความคิดเห็น “ประชาชน” จำนวน 1,062 คน เมื่อไม่นาน มาี้ ของ “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ร่วมกับ “รายการก่อนตัดสินใจ” พ布ว่า “ประชาชน” ส่วนใหญ่ ร้อยละ 68.93 “เห็นด้วย” กับ “การประกันราคา” เพราะทำให้เกษตรกรมีหลักประกันที่ แน่นอนเมื่อผลผลิตออกมานะ

แม้ว่าการประกันราคاجะเป็นวิธีการที่ได้รับการยอมรับจากสังคม แต่คงไม่มีใครกล้าปฏิเสธว่าวิธีดังกล่าวเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุเพียง เท่านั้น ซึ่งแนวทางที่ “ประชาชน” แนะนำให้รัฐบาลนำไปประยุกต์ใช้เพื่อ แก้ไขปัญหาราคาพืชผลการเกษตรตกต่ำในระยะยาวมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง คือ การวางแผนการตลาดล่วงหน้าทั้งการขายภายในและภายนอกประเทศ (ร้อยละ 34.41)

ส่วนวิธีที่แนะนำลำดับรองลงมา ได้แก่ ส่งเสริมการวิจัย เพื่อผลต้นทุนและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร (ร้อยละ 28.94) กำหนดปริมาณผลผลิตทางการเกษตรในแต่ละชนิดให้ชัดเจน (ร้อยละ 19.29) และกำหนดแผนการใช้ประโยชน์ในที่ดินในแต่ละภาคของประเทศไทย (ร้อยละ 17.36)

แนวทางการแก้ปัญหาระยะยาวจาก “ประชาชน” เมื่อพิจารณาอย่างถ่องแท้ว่าเป็นแนวทางตามหลักเศรษฐศาสตร์ ด้านกลไกตลาด ซึ่งเกี่ยวข้องกับ “ความต้องการซื้อ” หรือ “อุปสงค์” (Demand) และ “ความต้องการขาย” หรือ “อุปทาน” (Supply) โดยหากความต้องการมากกว่าสินค้าที่นำมาขายย่อมทำให้สินค้าขาดตลาดและราคาสูงขึ้น

แต่หากความต้องการมีน้อยกว่าสินค้าที่นำมาขายย่อมทำให้สินค้าสัม oglad และราคาตกต่ำ ดังนั้น หากมองหาวิธีการแก้ไขปัญหาราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำในระยะยาว รัฐบาลควรเน้นด้านการสร้างความสมดุลระหว่าง “อุปสงค์” และ “อุปทาน” อันเป็นแนวทางที่ “นักวิชาการ” หลายท่านแนะนำ แต่ก็คงต้องยอมรับว่าเป็นเรื่องที่ทำได้ยากและน่าเบื่อ โดยเฉพาะสำหรับ “ภาครัฐ” ที่อ่อนประสันการณ์ด้านการทำธุรกิจ..??

สุดท้ายคงได้แต่หวังว่าการนำงบประมาณแผ่นดิน หลัง พ.ร.ก. กู้เงินฯ ผ่านสภาฯ เป็นที่เรียบร้อยมาใช้เพื่อแก้ปัญหาของเกษตรกร และปัญหาอื่นๆ จะเป็นไปอย่างระมัดระวังและคุ้มค่ากับเงินทุกบาท ทุกสตางค์ เพราะหากใช้งบประมาณแบบไม่ยั่งคิด...ก็คงไม่ต้องบอกว่าอนาคตของ “ประเทศไทย” จะเป็นอย่างไร??

น่าจะรู้ “คำตอน” ในใจอยู่แล้ว..!!

หน้า 3641

๒. คำนำที่ “น่ารัก” ใจรัก

ศค.ดร.สุขุม เอเลย์กรีพย์

เรื่องที่ 16

“ไอร์” ทำร้ายวัยรุ่นไทย...!!

ตีพิมพ์ใน สยามรัฐรายวัน 2 กุมภาพันธ์ 2552

“ใคร” กำร้ายวัยรุ่นไทย...!!

76

พฤติกรรมวัยรุ่นที่กระทำผิดซ้ำซาก ปัญหาเดิมๆ ที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า ช้าร้ายดูเหมือนว่า ณ วันนี้ ปัญหานี้ทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ ไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมก้าวร้าว เด็กติดเกม เด็กติดยา การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การล่วงละเมิดทางเพศ โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาจากการเกิด “กรณีการล่วงละเมิดทางเพศรายวัน” ถึง 3 ครั้ง ในรอบหนึ่งสัปดาห์ด้วยแล้ว ก็ยังเป็นการ “ตอกย้ำ” ให้เห็นถึงความรุนแรงของวิกฤตปัญหาดังกล่าว จนเป็นเหตุให้ “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เกิดการสำรวจความคิดเห็นจากประชาชนเพื่อระดมสมอง มองหา “ต้นตอ” และ “ทางออก” ของโจทย์ปัญหาที่ว่า “ใคร? ทำร้ายวัยรุ่นไทย”

จากการสำรวจความคิดเห็น “ประชาชน” ทำให้พบว่า ปัญหาที่น่าวิตกและควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน มากรีที่สุด คือ “ยาเสพติด” โดยวิธีการแก้ไขปัญหา ได้แก่ รัฐบาลจะต้องให้ความสำคัญและลั่งการลงโทษที่ต่างๆ ในการภาครัฐอย่างเด็ดขาด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดกิจกรรมรณรงค์ เยาวชนไทยห่างไกลยาเสพติด ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ถึงพิษภัยของยาเสพติด ปัญหาอันดับรองลงมาที่ “ประชาชน” ต้องการให้แก้ไข ได้แก่ เด็กติดเกมอินเทอร์เน็ตหรือเกมออนไลน์ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การใช้ความรุนแรง ปัญหาการทะเลาะวิวาท และการแต่งกายไม่เหมาะสม

ปัจจัยหรือสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมแย่ลงในทุรศนะ “ประชาชน” มากรีที่สุด คือ สภาพแวดล้อมในสังคม เช่น ตามเพื่อน พนเป็นจากสิ่งรบกวนฯ ตัวแอบบ้านหรือที่โรงเรียน รองลงมา ได้แก่ การรับข้อมูลจากสื่อต่างๆ ที่นำเสนอ ทั้งทางโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต รวมถึง

ควรานักแสดง พ่อแม่ขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด หรือไม่เข้าใจในตัวเด็ก เลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตก หรือแฟชั่นเกาหลี ถูกปูน และขาดการปลูกฝังให้รักในความเป็นไทย หรือการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีไทย

ใคร? ควรที่จะเข้ามามีบทบาทในการแก้ไขพฤติกรรมต่างๆ ของวัยรุ่นให้ดีขึ้น “ประชาชน” ส่วนใหญ่ ตอบว่า พ่อแม่ ผู้ปกครอง รองลงมา ได้แก่ ครู อาจารย์ รัฐบาล เพื่อน หรือคนรอบข้าง และกระทรวงวัฒนธรรม

ส่วนประเด็นคำถามที่ว่า ทำอย่างไร? วัยรุ่นไทยจึงจะมีพฤติกรรมดีขึ้น “ประชาชน” ส่วนใหญ่ ตอบว่า ผู้ปกครองให้ความรัก ดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด หรือให้การอบรมสั่งสอนที่ดี รองลงมา ได้แก่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน จัดกิจกรรมส่งเสริมอย่างสร้างสรรค์ ต้องอาศัยความร่วมมือของสถานศึกษา ครู อาจารย์ ในการอบรมสั่งสอนให้กับเด็ก มีกฎหมายควบคุมเด็กและเยาวชนอย่างเคร่งครัดและเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน และผู้ใหญ่ควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็ก หรือการสอนให้รู้จักคิด รู้จักทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์

ผลการสำรวจที่ปรากฏ แม้จะเป็น “ความคิดเห็นพื้นๆ” จาก “ประชาชน” ที่ครบทลายคนน่าจะคาดเดาคำตอบได้ แต่สิ่งที่มีความสำคัญมากกว่า “คำตอบ” คือ การแสดงพลังจาก “ประชาชน” ซึ่ง ส่งเสียงญาณให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องหันมาให้ความสนใจ และร่วมมือร่วมใจกันแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจัง...

ณ วันนี้ หมดเวลาที่จะกล่าวไทยว่า ใคร? ทำรายวัยรุ่นไทย แต่ถึงเวลาที่ต้องช่วย “วัยรุ่นไทย” กันเสียที...!!

เรื่องที่ 17

ศ.ดร.สุขุม เจริญกรพย์

“ฟอนอัน” อิกหนึ่งรูปแบบของ

“การหาเสียง”...!!?

ตีพิมพ์ใน นิตยสารรายวัน 5 กรกฎาคม 2552

“ไฟน์อิน” อีกหนึ่งรูปแบบของ

“การหาเสียง”...!!?

รอบสัปดาห์ที่ผ่านมา กรณีที่เป็นประเด็นร้อน (Hot Issue) ซึ่งสร้างกระแส และเสียงวิพากษ์วิจารณ์ในสังคมอย่างกว้างขวางมากที่สุดนั้น คงหนีไม่พ้นการ “ไฟน์อิน” หรือ “โทรศัพท์ม้าลึงประชาชน” ของอดีตนายกฯ ทักษิณ โดยหากพิจารณากรณีดังกล่าวอย่างถ้วนแล้ว จะทำให้พบทั้ง “มิดเก่า” และ “มิดใหม่” ที่สร้างปรากฏการณ์อันน่าสนใจทางการเมืองไทยไม่น้อย...

“มิดเก่า” ที่ปรากฏจากการ “ไฟน์อิน” คงหนีไม่พ้นประเด็นเรื่องการเป็นภาพสะท้อนความแตกแยกของแนวคิดทางการเมือง ซึ่งตอบย้ำให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรมจากผลสำรวจความคิดเห็น “ประชาชน” ของ “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประเด็น “การไฟน์อิน” ของอดีตนายกฯ ทักษิณ กับ “การเมืองไทย” โดยสอบถามความคิดเห็นจากประชาชนทุกสาขาอาชีพ สุ่มกระจายไปยัง จังหวัดที่เป็นตัวแทนของภูมิภาค รวม 38 จังหวัด จำนวน 6,147 คน ทำให้พบประเด็นที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

จากการสำรวจในประเด็น ประชาชนอยากรับ “วันรู้” หรือ “อยากรึฟ” การไฟน์อินของอดีตนายกฯ ทักษิณ หรือไม่? พบว่า “ประชาชน” ส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.47 ตอบว่า “อยากรับรู้” เพราะอยากรู้เรื่องราวต่างๆ สงสารและยังรักอดีตนายกฯ ทักษิณ อย่างรู้เรื่องการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ ขณะที่ “ประชาชน” ร้อยละ 31.39 ตอบว่า “ไม่อยากรับรู้” เพราะเป็นเกมการเมือง ทำให้เกิดความวุ่นวายบ้านเมืองไม่สงบ ไม่ชอบทักษิณ และ “ประชาชน” ร้อยละ 28.14 ตอบว่า “เขย่า” เพราะเป็นการตอบโต้กันไปมา ประชาชนไม่ค่อยได้รับประโยชน์

ความรู้สึกของประชาชน เมื่อได้รับรู้หรือรับฟังการไฟนันช์
ของอดีตนายกฯ ทักษิณ พบร่วม “ประชาชน” ส่วนใหญ่ ร้อยละ 38.43
ตอบว่า “สงสาร อยากรู้ให้กลับมาบริหารประเทศ” และเห็นว่าไม่ได้
รับความเป็นธรรม น่าจะกลับมาช่วยกู้เศรษฐกิจของประเทศไทย ขณะที่ “ประชาชน” ร้อยละ 33.26 ตอบว่า “อยากรู้ให้หยุดการไฟนันช์” เพราะ
บ้านเมืองจะได้สงบ ไม่อยากให้เกิดความแตกแยก เป็นการยุบงบลูกปืน
ประชาชน และ “ประชาชน” ร้อยละ 28.31 ตอบว่า “เดยๆ” เพราะ
เป็นเรื่องเกมการเมือง

“ประชาชน” เชื่อข้อความหรือเรื่องราว ที่อดีตนายกฯ ทักษิณ
ไฟนันช์เข้ามานำเสนออย่างไร? พบร่วม “ประชาชน” ส่วนใหญ่ ร้อยละ
50.92 ตอบว่า “ค่อนข้างเชื่อ” เพราะอดีตนายกฯ ทักษิณถูกกดดัน ไม่ได้รับ
ความเป็นธรรม ถูกกลั่นแกล้งใส่ร้าย เคยพังแล้วสอดคล้องกับความ
เป็นจริง ขณะที่ “ประชาชน” ร้อยละ 49.08 ตอบว่า “ไม่ค่อยเชื่อ”
 เพราะเป็นเรื่องทางการเมือง เป็นการปลุกกระแสปลูกปืนประชาชนเพื่อ
หัว พฤษภาคม การเมือง เป็นเรื่องที่ก่อให้เกิดความวุ่นวาย เป็นเกมการเมือง
ตอบโต้กันไปมา

เมื่อพิจารณา “คำตอบ” แล้ว คงไม่อาจปฏิเสธถึง “ความ
แตกแยก” ที่ยังคงแฝงอยู่ในสังคมไทย เมย ณ วันนี้ ยังไม่ลุกจมูกถึง
ขั้นปะทะเป็น “ความรุนแรง” แต่ก็เปรียบเสมือน “ภูเขาไฟ” ซึ่งพร้อม
จะเบิดคลอดเวลา...

กรณีไฟนันช์ นอกจากจะเป็นภาพสะท้อนทางการเมืองใน
“มิติเก่าๆ” แล้ว ยังเป็นภาพสะท้อนทางการเมืองใน “มิติใหม่ๆ”

ด้านการหาเสียงที่แสดงให้เห็นถึงการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการสื่อสารทางการเมืองในยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

รูปแบบการหาเสียงที่พัฒนามาในวงการการเมืองไทยซึ่งเปรียบเสมือนเป็นการสร้าง “จุดสัมผัส” (Touch Point) หมายถึง ความพยายามที่จะสร้างประสบการณ์ที่ดีในการติดต่อระหว่างนักการเมืองกับประชาชน (ที่นานๆ ครั้ง จะเกิดขึ้นที่ โดยส่วนใหญ่มักจะเกิดในช่วงเลือกตั้ง) มีทั้ง ในแบบการสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นการสื่อสารที่มีบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป สื่อสารกันโดยเป็นทั้งผู้ส่งและผู้รับสัมภัคกันไป มองเห็นหน้าตา กัน และพูดกันได้อย่างทั่วถึง ผู้ส่งสารและรับสารสามารถแลกเปลี่ยนสาร กันได้โดยตรง ตัวอย่างเช่น การหาเสียงแบบ “เคาะประตูบ้าน” (การหาเสียงในรูปแบบตั้งกล่าว ถือเป็น “ยุทธวิธีอ้อนขอคะแนน” ที่ค่อนข้างได้ผลดีในระดับหนึ่ง แต่ก็มี “จุดอ่อน” ในแง่จำนวนผู้รับสาร ซึ่งได้แก่ “ประชาชน”)

การสื่อสารกลุ่มใหญ่ เป็นการสื่อสารระหว่างคนจำนวนมากแต่ สมาชิกในกลุ่มจะไม่สามารถทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสารและผู้รับสารกันได้ ทุกคน และไม่อาจมองเห็นหน้าตากันได้อย่างทั่วถึง ตัวอย่างเช่น การกล่าว คำปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง โดยหากมีการถ่ายทอดการปราศรัยผ่านสื่อ โทรทัศน์ หรือวิทยุ ก็จะส่งผลให้การปราศรัยครั้งนั้น ได้รับการยกเว้น ที่เป็นการสื่อสารมวลชนอันเป็นการสื่อสารสู่ประชาชนจำนวนมากในเวลาเดียวกัน โดยผ่านช่องทางสื่อมวลชน

อย่างไรก็ตามคงไม่มีใครกล้าปฏิเสธว่า “การโ芬อิน” เป็นรูปแบบ

การสื่อสารที่มีลักษณะผสมผสานระหว่างการสื่อสารกลุ่มใหญ่และการสื่อสารมวลชน แต่ลิ้งที่มีความแตกต่าง ก็คือ ช่องทางในการสื่อสารที่มีการถ่ายทอดเลียง ทั้งภาพและเสียงหรือในบางครั้งอาจมีการตอบโต้กันไปมาในลักษณะสื่อสารสองทาง โดยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ผนวกกับการที่ผู้ส่งสาร หรืออดีตนายกฯ ทักษิณซึ่งพำนักอยู่ในไกลส์แลงอดอ่อนก็ยังเป็นการกระซากอารมณ์ให้ประชาชนเกิดความสนใจ เห็นอกเห็นใจ จนกลายเป็นการบ้ำเตือนความทรงจำให้เกิดระลึกถึง ทำให้คนไทยไม่ลืม และฐานะความแน่นอนของนายกฯ ทักษิณยังคงอยู่

ชัยชนะของพรรคเพื่อไทยจากการเลือกตั้งช่องจังหวัดสกลนครและศรีสะเกษเมื่อไม่นานมานี้ แม้พ่อที่จะละทิ้งให้เห็นได้ว่า “การไฟฟ้านิ่น” ถือเป็นยุทธวิธีทางการเมืองที่จะกดชาวอีสานบางส่วนได้ แต่ถ้าจะมองว่า การไฟฟ้านิ่นเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้พรรคร่วมกับไทยได้รับชัยชนะก็ต้องล้าย จะเป็นการเหมารวมจนเกินไป เนื่องจากกระบวนการตัดสินใจ จะเกิดขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อองค์ประกอบของการสื่อสารทั้งผู้ส่งสาร สาร ช่องทาง และผู้รับสารมีความสอดคล้องเป็นภาพเดียวกัน

ที่กล่าวไปทั้งหมดนี้ผู้เขียนต้องการชี้ให้ทั้งฝ่ายที่ “ขอบ” หรือ “ไม่ขอบ” เปิดใจให้กว้าง และยอมรับว่าแท้จริงแล้ว “ไฟฟ้านิ่น” เป็นเพียงแค่ช่องทางการสื่อสารธรรมชาติ เพียงเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องรู้สึกหนักอกหนักใจกับการกระทำดังกล่าว แต่ควรจะตั้งใจฟังว่าสารที่สื่อออกมามีเนื้อหาที่ถูก ปลูกปั้นให้เกิดความแตกแยกในประเทศหรือไม่มากกว่า...

ณ วันนี้ แม้จะ “ไม่ชอบ” อคตินายกฯ ทักษิณ แต่ก็ควรจะฟัง โภนอันไว้วัง เพื่อเป็นการเปิดหู เปิดตา เพราะหากมีการกล่าวหาดพิง หรือพูดความจริงเพียงครึ่งเดียว จะได้แก้ไขได้อย่างทันท่วงที หรืออย่าง น้อยฟังไว้ก็จะได้ “รู้เข้ารู้เร่า” ก็เท่ากับว่าเป็นการเพิ่มโอกาสในการได้ รับข้อมูลใน “สมรภูมิการเมือง...หรือว่าไม่จริง??”

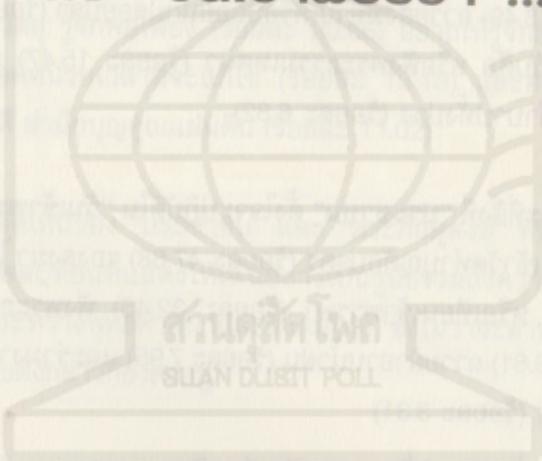
รศ.ดร.สุบุน เวลยกรพย์

เรื่องที่ 18

จาก “วันอาสาฟหูชา”

ถึง “วันเข้าพระมา”...

ตีพิมพ์ใน สยามรัฐรายวัน 9 กรกฎาคม 2552

ถึง “วันเข้าพรรษา”...

“วันอาสาพหุชา” และ “วันเข้าพรรษา” ที่ผ่านพ้นไปนั้น คงไม่ได้มีความหมายเพียงแค่เป็นวันหยุดยาวธรรมดานา แต่เป็นวันสำคัญทางพุทธศาสนาที่เป็นโอกาสอันดีซึ่งพุทธศาสนิกชนจะได้ทำบุญตักบาตร เข้าวัดฟังเทศน์ฟังธรรม รับศีลรับพร เพื่อความเป็นสิริมงคล จากการสำรวจความคิดเห็นของ “ประชาชน” จำนวนทั้งสิ้น 1,427 คน เมื่อไม่นานมานี้ พบว่าสิ่งที่ “ประชาชน” ตั้งใจจะปฏิบัติใน “วันอาสาพหุชา” มากที่สุด คือ ทำบุญตักบาตร (ร้อยละ 42.27) รองลงมา ได้แก่ เวียนเทียน (ร้อยละ 18.49) ถวายลังมหาน หรือปล่อยนาปล่อยปลา (ร้อยละ 16.95) เข้าไปวัดรับศีล หรือฟังพระธรรมเทศนา (ร้อยละ 15.47) และด้วยจากการทำบ้าปั้งปวง (ร้อยละ 6.82)

ขณะที่สิ่งที่ “ประชาชน” ตั้งใจจะปฏิบัติใน “วันเข้าพรรษา” มากที่สุด คือ เข้าวัดทำบุญตักบาตร (ร้อยละ 47.68) รองลงมา ได้แก่ ถวายหลอดไฟ หรือเทียนเข้าพรรษา (ร้อยละ 32.45) ฟังพระธรรมเทศนา (ร้อยละ 8.61) ถวายผ้าอาบน้ำฝน (ร้อยละ 7.95) และร่วมงานบรรพชาอุปสมบท (ร้อยละ 3.31)

หากเปรียบเทียบปีนี้กับปีที่แล้ว พบร้า “ประชาชน” ส่วนใหญ่ ร้อยละ 42.38 “ค่อนข้างให้ความสำคัญ” เพราะต้องการทำบุญเพื่อความสุนทรีย์ ทำให้มีสติและมีกำลังใจในการดำรงชีวิตต่อไปในปีที่ผ่านมา คนไทยต้องเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ มากมายทำให้วัดเป็นที่พึ่งที่สำคัญ ส่วน “ประชาชน” ร้อยละ 20.71 “ให้ความสำคัญอย่างมาก” เพราะศาสนาเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของคนไทย เมืองไทยเป็นเมืองพุทธในวันสำคัญทางศาสนา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะมีการจัดกิจกรรมให้

ประชาชนได้เข้าร่วมทำบุญดักน้ำตรเป็นประจำ

เมื่อ “คนไทย” ส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญกับพุทธศาสนา ดังนั้น คำตัดเตือนของพระภิกขุสังฆ์ จึงน่าจะเป็นสิ่งที่มี “น้ำหนัก” สำหรับ สังคมไทย โดยจากสำรวจความคิดเห็นของพระภิกขุสังฆ์ ทั้งสิ้น 310 รูป ของ “สวนดุสิตโพล” ทำให้พบว่าสิ่งที่พระภิกขุอยากเตือนสติหรือ อยากร่างกองอกแก่ญาติโยม มากที่สุด คือ การใช้ชีวิตด้วยความไม่ประมาท หรือการใช้ชีวิตอย่างมีสติ (ร้อยละ 29.73) รองลงมา ได้แก่ การรู้จักตนเอง รู้จักพ่อ หรือรู้จักประมาณตน (ร้อยละ 25.41) อย่าโลภ อย่าหลง หรือ ไม่ยึดติดกับวัตถุ รู้จักพอเพียง (ร้อยละ 20.66) อยากรู้จักอดทนต่อ ปัญหาและอดทนรอเวลาที่จะแก้ไข (ร้อยละ 13.18) และอยากรู้ว่ามี ความสามัคคี สำนึกรักนุเคราะห์ แผ่นดิน (ร้อยละ 11.02)

ความคิดเห็นของ “ประชาชน” และ “พระภิกขุสังฆ์” ที่ปรากฏนี้ ล้วนเป็นภาพสะท้อนที่แสดงให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรมถึงความผูกพัน อันยานานระหว่างพุทธศาสนาและสังคมไทย ซึ่งไม่ว่าจะผ่านไปกี่ยุค กีสมัย สายใยดังกล่าวก็ยังคงอยู่

จาก “วันอาทิตย์พุทธชา” ถึง “วันเข้าพรรษา” ที่ผ่านมา เชื่อว่าเราจะ เป็นวันที่ครบทลายคนตั้งใจจะเริ่มต้นทำสิ่งดีๆ ในชีวิต ซึ่งหาก “คนไทย” นำคำตัดเตือนจากพระภิกขุสังฆ์มาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ เชื่อว่าเราจะเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อ “ตนเอง”...“สังคม”...และ “ประเทศชาติ” อย่างแน่นอน...

ก้าวต่อไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย ขอเชิญชวนผู้สนใจเข้าร่วมงาน "เสวนา" หัวข้อ "เรียนรู้ ค้นหา คิด" ที่จะจัดขึ้นในวันพุธที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2565 เวลา 09.00 น. ณ ห้องประชุมชั้น 2 อาคารสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย สำหรับผู้สนใจสามารถลงทะเบียนเข้าร่วมงานได้ทางระบบออนไลน์ ผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย หรือติดต่อฝ่ายบริการนักศึกษา โทร. ๐๕๔๖๒๘๑๗๗๗๗ ต่อ ๙๓๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย ขอเชิญชวนผู้สนใจเข้าร่วมงาน "เสวนา" หัวข้อ "เรียนรู้ ค้นหา คิด" ที่จะจัดขึ้นในวันพุธที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2565 เวลา 09.00 น. ณ ห้องประชุมชั้น 2 อาคารสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย สำหรับผู้สนใจสามารถลงทะเบียนเข้าร่วมงานได้ทางระบบออนไลน์ ผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย หรือติดต่อฝ่ายบริการนักศึกษา โทร. ๐๕๔๖๒๘๑๗๗๗๗ ต่อ ๙๓๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย ขอเชิญชวนผู้สนใจเข้าร่วมงาน "เสวนา" หัวข้อ "เรียนรู้ ค้นหา คิด" ที่จะจัดขึ้นในวันพุธที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2565 เวลา 09.00 น. ณ ห้องประชุมชั้น 2 อาคารสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย สำหรับผู้สนใจสามารถลงทะเบียนเข้าร่วมงานได้ทางระบบออนไลน์ ผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย หรือติดต่อฝ่ายบริการนักศึกษา โทร. ๐๕๔๖๒๘๑๗๗๗๗ ต่อ ๙๓๓๓

รศ.ดร.สุบุน เจริญกรพิทย์

เรื่องที่ 19

“ภาษาไทย” ณ วันนี้

ในสายตาประชาชน

ผู้ทรงคติโลก

SUAN DUSIT POLL

เมืองท่าใจกลางวิชา

ประยุทธ ช่องทอง

ตีพิมพ์ใน สยามรัฐรายวัน 30 กรกฎาคม 2552

“ภาษาไทย” ณ วันนี้

ในสายตาประชาชน

“ภาษาไทย” อีกหนึ่งเอกลักษณ์ไทยที่แม้จะได้รับการสืบต่อมาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็คงต้องยอมรับว่า ณ วันนี้ การสืบท่องของ “วัฒนธรรมทางภาษา” นั้น ดูเหมือนจะออกอาการ “บิดบี้บิว” จนทำให้ “เส้นทึชุ่งภาษาไทยแบบแท้ๆ” กำลังจะ “จางหาย” หรือพูดแรงๆ ว่า “เลื่อม” ไปจากสังคมไทย (เลื่อม...ไม่เลื่อม คุณได้ไม่ยำเกระหากพิจารณาจาก การใช้ภาษาของ “คนไทย” ก็น่าจะพอนอกได้ว่าเป็นอย่างไร???)

ความห่วงใยเกี่ยวกับปัญหาด้านภาษานั้นทำให้คณะกรรมการรณรงค์เพื่อภาษาไทยเสนอรัฐบาล ประกาศให้วันที่ 29 กรกฎาคม ของทุกปี เป็นวันภาษาไทยแห่งชาติ ซึ่งแนวคิดดังกล่าวแม้จะเป็นลิ่งที่ดีและน่าจะส่งผลในเชิงจิตวิทยาในการสร้างความตระหนักให้คนไทยเห็นคุณค่าและความสำคัญของภาษา อย่างไรก็ตามหากกระดุ้นเพียงในด้านเชิงจิตวิทยา แต่ขาดการปฏิบัติอย่างจริงจัง เช่นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ก็ยากที่จะประสบความสำเร็จ

“สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตในฐานะที่เป็นอีกหนึ่งองค์กรที่เห็นความสำคัญของภาษาไทย จึงได้สำรวจความคิดเห็นนักศึกษาและประชาชนทั่วประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 3,205 คน เพื่อรอดมสมองในการ “มองทะลุปัญญา สู่ถึงวิธีการส่งเสริมภาษาไทย” อย่างเป็นรูปธรรม โดยสรุปผลได้ดังนี้

ในทรรศนะประชาชน ปัญหาเกี่ยวกับ “ภาษาไทย” ณ วันนี้ ที่ต้องเร่งแก้ไข มากที่สุด คือ การรับอิทธิพลจากการใช้ภาษาของสื่อต่างๆ (ร้อยละ 30.10) รองลงมา ได้แก่ การอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ (ร้อยละ 29.59) เด็กไทยอ่านหนังสือน้อยลง (ร้อยละ 19.36) การพูดไทยคำอังกฤษคำ (ร้อยละ 12.55) และการใช้ภาษาแสง (ร้อยละ 8.40)

วิธีการที่จะส่งเสริม ทำให้สถานการณ์ “ด้านภาษาไทย” ดีขึ้น คือ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาไทย (ร้อยละ 27.68) รองลงมา ได้แก่ พ่อแม่หรือคนในครอบครัวควรปลูกฝังให้เด็กเห็นคุณค่าของภาษาไทย (ร้อยละ 26.71) จัดประกาศซึ่งรางวัล เช่น การอ่านหนังสือนานา ได้ว่าที่ เรียงความ (ร้อยละ 26.08) ผลิตครุภัณฑ์มีความเชี่ยวชาญทางภาษาไทย เพื่อเป็นสื่อกลางถ่ายทอดให้แก่เยาวชน (ร้อยละ 12.36) และมีราย-การสอนภาษาไทยทางทีวี (ร้อยละ 7.71)

กิจกรรมซึ่งควรจะปฏิบัติในวันที่ 29 กรกฎาคม ของทุกปีที่น่าจะทำให้ “ประชาชน” เห็นความสำคัญของ “ภาษาไทย” คือ การจัด นิทรรศการให้ความรู้เรื่องภาษาไทย (ร้อยละ 33.66) รองลงมา ได้แก่ รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ อย่างจริงจังและต่อเนื่อง (ร้อยละ 26.35) จัดแข่งขันการอ่าน การเขียน เรียงความ คัดลายมือ (ร้อยละ 21.54) ประกวดได้ว่าที่ (ร้อยละ 12.00) และจัดเสนาuna อภิปรายเรื่อง “ภาษาไทย” (ร้อยละ 6.45)

“ภาษาไทย” ซึ่งได้รับการยอมรับว่ามีความไพเราะ สวยงามฟังง่าย อันเป็นเอกลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความเป็นไทย เป็นมรดกทางภาษา และวัฒนธรรมไทยนั้น หาก “คนไทยแท้ๆ” ซึ่งเป็นเจ้าของภาษา ไม่เห็นคุณค่า ไม่รู้จักสืบต่อ ก็คงไม่กล้าคิดว่า โครงสร้าง...รากยา และอนาคตภาษาไทยจะเป็นเช่นใด??

ถ้า “คนไทย” ไม่เห็นคุณค่า ก็คงต้องการหาให้ “กระแสความ ชื่นชมภาษา และเอกลักษณ์ไทยอื่นๆ ในต่างประเทศ” คงอยู่อย่าง ยาวนาน เพราะอย่างน้อยก็จะได้มี “คร...ลีบทดสอบภาษาไทย” อยู่บ้าง (แม้จะเป็นชาวต่างชาติก็ตาม...!!)

ໃຫຍ່ ນັ້ນເປັນເພື່ອ ເວັບເກີດ “ຄວາມສັນຕະພາບ” ໃນ “ສຳເນົາ
ແລ້ວສຳເນົາ” ສິນເສດຖະກິດ ດັ່ງນີ້ແມ່ນ “ຄວາມສັນຕະພາບ” ຢັ້ງ
ເປັນເປົ້າໃຈ “ຄວາມສັນຕະພາບ” ຖະແຫຼງໄດ້ຕະຫຼາດໄວ້ ທີ່ມີຄວາມ
ສັນຕະພາບ ແລ້ວ ມີຄວາມສັນຕະພາບ ທີ່ມີຄວາມສັນຕະພາບ ເຊິ່ງມີຄວາມ
ສັນຕະພາບ ແລ້ວ ມີຄວາມສັນຕະພາບ ທີ່ມີຄວາມສັນຕະພາບ ເຊິ່ງມີຄວາມ

รค.ดร.สุบุน เกลยกรีพย์

เรื่องที่ 20

เมื่อ “เรียนฟรี 15 ปี” โดยจะแน่นอนได้ “อื้อ”....!!

ตอนต่อไป เรียนฟรี ที่ผ่านมายังไง ! ”

ตีพิมพ์ใน สยามรัฐรายวัน 6 สิงหาคม 2552

เมื่อ “เรียนฟรี 15 ปี”

โดยค่าแบบนิยมได้ “อื้อ”...!!

การประเมินผลงาน “รัฐบาลอภิสิทธิ์” รอบ 6 เดือน จาก “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ชี้งบบว่า “ประชาชน” ก่อคุณตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 13,754 คน ให้คะแนนรัฐบาลในการพิจารณากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 นักจากจะเป็นกรณีที่สร้างกระแส เลียง วิพากษ์วิจารณ์ในหมู่ “แฟนพันธุ์แท้...คօการเมือง” และ ยังเป็นกรณีที่สะท้อนมิติอันน่าสนใจในหลากหลายแง่มุมของการเมืองไทย...

แม้ว่าผลการประเมินจะสะท้อนมิติทางการเมืองได้หลากหลายแง่มุม แต่ด้วยเนื้อที่ของหน้านั้นถือพิมพ์ที่มีอยู่อย่างจำกัด ผู้เขียนจึงขอนำเสนอในแง่มุมด้านค่าคะแนนเฉลี่ยของผลงานในแต่ละนโยบาย เนื่องจากผลการประเมินโดยส่วนใหญ่นั้น จะเกิดจากการพิจารณาผ่าน “ผลงาน” โดย “ผลงานยอดเยี่ยม 5 อันดับ” คือ โครงการเรียนฟรี 15 ปี และกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (ร้อยละ 53.05) รองลงมา ได้แก่ การดูแลสวัสดิการผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และเบี้ยยังชีพ (ร้อยละ 21.80) เช็ค 2,000 บาท ช่วยชาติ (ร้อยละ 11.86) 5 มาตรการฟรี ได้แก่ น้ำประปา ไฟฟ้า รถไฟ (ร้อยละ 7.17) และความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ (ร้อยละ 6.11)

สิ่งที่น่าสนใจของผลคะแนนที่ปรากฏนั้นหากพิจารณาในเชิงปริมาณ อาจกล่าวได้ว่า “เรียนฟรี 15 ปี” เป็นนโยบายที่มีความโดดเด่น และได้รับความนิยมชมชอบจากประชาชนอย่างล้นหลาม (หรืออาจจะเรียกได้ว่า “ชื่อใจ” ประชาชนได้อื้อ เพราะดูจากการที่ “ประชาชน” ถึงร้อยละ 53.05 “เหใจ” เลือกนโยบายดังกล่าว ก็น่าจะเป็น “คำตอบ” ที่ชัดเจน...!!) แต่หากพิจารณาในเชิงคุณภาพ โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาร่วมกับผลงานยอดเยี่ยมอื่นๆ และ ทำให้เห็นว่าล้วนเป็นนโยบายประเภท “ลด แลก แจก แถม” หรือ “ประชาชนiyim” ทั้งสิ้น

ความนิยมและการเป็นที่ชื่นชอบของ “นโยบายประชาชนนิยม” ที่อาจกล่าวได้ว่าเป็น “นโยบายจุดขาย...นโยบายโปรดเม้น” ซึ่งยังคงใช้ได้ผลเป็นอย่างดีในการสร้าง “คะแนนนิยม” ในประเทศด้วยพัฒนา หรือกำลังพัฒนาเอกชนประเทศไทยนั้น ทำให้หลายฝ่ายอดห่วงไม่ได้ว่า “มนต์ประชาชนนิยม” ที่ยังคง “สะกดประชาชน” ได้อย่างอยู่หมัด อาจทำให้ทุกพรมการเมือง “โหนกระหนาบไว้” นโยบายประชาชนนิยม เพื่อแบ่งชิงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งสมัยหน้า

นอกจากนั้นประเด็นที่หลายฝ่ายรู้สึกหวาดวิตกมากที่สุด ก็คือ การเกิดการเพดพิดประชาชนนิยม จนกลายเป็นบรรทัดฐานทางการเมือง แบบพิคตฯ ทำให้รัฐบาลต้องใช้นโยบายดังกล่าว เพื่อตอบสนองความ พึงพอใจ ความต้องการของประชาชน และสุดท้ายอาจทำให้ประชาชน เกิดอาการ “ลงแดง” เมื่อขาด “ประชาชนนิยม” ก็เป็นได้

ที่กล่าวไปทั้งหมดนี้ คือ การดังข้อสังเกตจากสังคมที่รัฐบาลนำจะ นำความคิดเห็นดังกล่าวไปปรับใช้ เพื่อบรรป্রุงหรืองานนโยบายใหม่ๆ หลักเลี้ยง “นโยบายประชาชนนิยมประเภทแรกแบบไม่ยัง” และพยายาม วางแผนนโยบายที่เน้นการพัฒนาในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายที่ บอกถึงตำแหน่งของประเทศที่ชัดเจนในเวทีโลกอันจะทำให้เกิดการ กำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาประเทศในอนาคต...

“ประชาชนนิยม” เมะจะสร้างกระแส...ความนิยมในสังคมได้ แต่ก็ สร้างได้ช้าครั้งช้าคราว ซึ่งถ้ารัฐบาลต้องการอยู่ยาวๆ ก็ควรใช้ความ ตั้งใจจริง ความจริงใจ ความเชื่อสัตย์ และผลงานที่เป็นรูปธรรมในการ สร้างความนิยมอย่างยั่งยืน...ว่าไหครับ...!!

“มหาวิทยาลัยราชภัฏ” แห่งประเทศไทย มีจุดเด่นที่มีคุณภาพดีเยี่ยม
เช่นเดียวกับ “มหาวิทยาลัยราชภัฏ” แห่งประเทศไทย ที่มีคุณภาพดีเยี่ยม
เช่นเดียวกับ “มหาวิทยาลัยราชภัฏ” แห่งประเทศไทย ที่มีคุณภาพดีเยี่ยม
เช่นเดียวกับ “มหาวิทยาลัยราชภัฏ” แห่งประเทศไทย ที่มีคุณภาพดีเยี่ยม
เช่นเดียวกับ “มหาวิทยาลัยราชภัฏ” แห่งประเทศไทย ที่มีคุณภาพดีเยี่ยม

เรื่องที่ 21

ศค.ดร.สุขุม เกเลยกรพย์

“6 เดือน”...Fox ให้ “โอบามา” 6.10 คะแนน

“สวนดุสิตโพล” ให้ “โอบามาร์ค” 6.39 คะแนน...!!

ตีพิมพ์ใน มติชนรายวัน 9 สิงหาคม 2552

“6 เดือน”...Fox ให้ “โอบามา” 6.10 คะแนน

“สวนดุสิตโพล” ให้ “โอบามาร์ค” 6.39 คะแนน...!!

กว่าหากเดือนเชิงรัฐบาลนายกฯ อภิลิทธิ์ได้รับโอกาสเข้ามาบริหารประเทศในสถานการณ์ที่แม้ว่าครบทลายๆ คนต่างวิพากษ์วิจารณ์ว่าเต็มไปด้วยความชัดแจ้ง วุ่นวาย และสารพันปัญหา จนส่งผลให้การทำงานเป็นไปอย่างยากลำบาก แต่อย่างไรก็ตาม “รัฐบาลอภิลิทธิ์” ก็ได้พยายามตั้งหน้าตั้งตาบริหารประเทศ โดยการผลักดันโครงการใหญ่น้อยหลักหลาຍโครงการ บางโครงการก็ “สอบผ่าน” ได้รับการยอมรับว่าเป็น “ผลงานชั้นโบน黛”

...บางโครงการก็ “สอบตก” ถูกติดง่วงว่าเป็น “ผลงานชั้นโนดำ” ซึ่งแต่ละบุคคลต่างก็พิจารณาตามมุมมอง ความรู้สึก พื้นฐานความรู้ และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน แต่ถ้าต้องการให้ได้ “คำตอน” ที่มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของคนในลังค์โดยไม่มีข้อโต้แย้ง คงจำเป็นต้องอาศัย “การประเมินผล” อันเป็นการวิจัยประเภทหนึ่งในการตัดสิน

“การประเมินผล” หรือ “Evaluation” นอกจากจะเป็นกระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศ (Information) สำหรับการตัดสินคุณค่าหรือตอบคำถามว่าจะบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่? ผลิตผล ขบวนการ หรือแม้แต่การดำเนินงานของรัฐบาลเป็นอย่างไร? ยังจะเป็นกระบวนการที่ทำให้ได้รับรู้ถึงแนวทางที่จะนำไปปฏิบัติให้บรรลุจุดมุ่งหมาย โดยลิ่งที่สำคัญที่สุดของการประเมิน คือ การรวมรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินคุณค่า

ประโยชน์ของการประเมินมีหลักหลาຍประการ ทั้งในแง่ของ

การทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่นำมาใช้ประกอบการพิจารณาถึงคุณค่า และการคาดคะเนคุณประโยชน์ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร การตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงาน การวิเคราะห์ข้อดีหรือข้อจำกัดของโครงการ การตัดสินใจในการสนับสนุนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการตรวจสอบว่าการดำเนินงานบรรลุถึงเป้าหมายมากน้อยเพียงใด

ที่กล่าวไปทั้งหมดนี้ล้วนเป็นภาพสะท้อนอย่างเป็นรูปธรรมชี้แจงให้เห็นถึงความสำคัญในการประเมินผลอันเป็นกระบวนการชี้ “ขาดไม่ได้” ของการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพในทุกองค์กร รวมทั้งองค์กรระดับประเทศเช่น “รัฐบาล”...

ในประเทศไทย ประเมินผลงานรัฐบาล ถือเป็นกิจกรรมทางการเมืองที่ได้รับการสนใจอย่างต่อเนื่อง โดยสำนักข่าว Fox เปิดเผยเมื่อไม่นานมานี้ว่า การประเมินผลการทำงานของโอบามาโดยการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศทั้งสิ้น 900 คนพบว่า คะแนนการดำเนินงานลดลงมาอยู่ที่ระดับ ร้อยละ 54 ลดลงจากเดือนมิถุนายนชึ่งอยู่ที่ระดับ ร้อยละ 62 ส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยของโอบามาลดต่อ 6 เดือนแรก ของการเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีอยู่ในระดับ ร้อยละ 61 ซึ่งผลงานที่มีคะแนนในระดับต่ำ คือ ด้านสุขภาพ (Health Care) และด้านการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ (Fixing the Economy)

สำหรับประเทศไทย “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเริ่มประเมินผลงาน 6 เดือนรัฐบาลครั้งแรก ปี 2539 ในสมัยรัฐบาลบรรหาร ซึ่งได้คะแนนเฉลี่ย 5.05 ปี 2540 รัฐบาล พล.อ. ชาลิต มีคะแนนเฉลี่ย 5.01 ปี 2541 รัฐบาลชวน มีคะแนนเฉลี่ย 6.78 ปี 2544

รัฐบาลทักษิณ มีคะแนนเฉลี่ย 7.11 และเมื่อสับดาห์ที่ผ่านมาได้มีการประเมินผลงาน 6 เดือนรัฐบาลอภิสิทธิ์ ซึ่งพบว่ามีคะแนนเฉลี่ย 6.39 จากคะแนนเต็ม 10 ซึ่งการประเมินผลงานรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง จนถูกเหมือนเป็น “ประเพณีทางการเมือง” นอกจาจจะสะท้อนให้เห็นถึงความพึงพอใจที่ประชาชนมีต่อผลงานรัฐบาลที่สะท้อนผ่านผลคะแนนโดยตรงแล้ว ยังสะท้อนให้เห็นถึงนัยยะทางการเมืองที่แอบแฝงอยู่ในผลการประเมินอีกด้วย

นัยยะทางการเมืองที่แอบแฝงอยู่ในผลคะแนนที่ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ในสังคมอย่างกว้างขวาง มีหลากหลายประเด็น เช่น คะแนนเฉลี่ยของรัฐบาลที่ดูคล้ายว่า “สอนผ่าน” เนื่องจากมีนายกฯ อภิสิทธิ์ “อุ้ม” รัฐบาล (คะแนนนิยมต่อนายกฯ อภิสิทธิ์สูงถึง 7.38 คะแนน) คะแนนที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ เช่น ภาคใต้มีคะแนนเฉลี่ย 7.81 ภาคเหนือมีคะแนนเฉลี่ย 6.10 และกรุงเทพฯ มีคะแนนเฉลี่ย 6.05 ซึ่งสะท้อนความคาดหวังในการทำงานที่แตกต่างกัน และแสดงให้เห็นถึงฐานคะแนนนิยมที่มีความแตกต่างกันในแต่ละภูมิภาค

แต่อย่างไรก็ตามประเด็นที่น่าสนใจมากที่สุดนั้นคงหนีไม่พ้นคะแนนเฉลี่ยของผลงานในแต่ละนโยบาย เนื่องจากผลการประเมินโดยส่วนใหญ่นั้น จะเกิดจากการพิจารณาผ่าน “ผลงาน” โดย “ผลงานยอดเยี่ยม 5 อันดับ” คือ โครงการเรียนฟรี 15 ปีและกองทุนถ่ายทอดเพื่อการศึกษา (ร้อยละ 53.05) รองลงมา ได้แก่ การดูแลสวัสดิการผู้สูงอายุ คนชรา ผู้ด้อยโอกาส และเบี้ยยังชีพ (ร้อยละ 21.80) เช็ค 2,000 บาท ช่วยชาติ (ร้อยละ 11.86) 5 มาตรการฟรี ได้แก่ น้ำประปา ไฟฟ้า รถไฟชั้น 3 ก้าวทุกต้ม รถเมล์ (ร้อยละ 7.17) และความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ (ร้อยละ 6.11)

“ผลงานยอดเยี่ยม 5 อันดับ” คือ การแก้ไขระบบการเงิน และการคลังของประเทศไทย (ร้อยละ 34.69) รองลงมา ได้แก่ การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ผิบตัวแหงและค่าครองชีพสูง (ร้อยละ 26.88) การดูแลภาคการเกษตร (ร้อยละ 13.89) มาตรการป้องกันโรคไข้หวัด 2009 (ร้อยละ 13.48) และ การแก้ไขปัญหาต่างๆ ยังไม่ชัดเจน (ร้อยละ 11.06)

เมื่อพิจารณาจาก “ผลงานยอดเยี่ยม” จะทำให้พบว่าในนโยบาย ประเทศ “ลด แลก แจก แรม” หรือ “ประชาชนนิยม” ยังคงได้รับความนิยม และเป็นที่ชื่นชอบในหมู่ประชาชนอย่างมาก จนอาจกล่าวได้ว่าเป็น “นโยบายจุดขาย...นโยบายโปรดเมือง” ที่ใช้ได้ผลเป็นอย่างดีในการสร้าง “คะแนนนิยม” ในประเทศไทยด้วยพัฒนา หรือกำลังพัฒนาเจกเช่น ประเทศไทย ซึ่งหากวาระบาลลุกดแลวชุดเล้ายังคงใช้ “ประชาชนนิยม” มอมแมะ ประชาชนอย่างต่อเนื่อง ก็อาจทำให้ประชาชนเพลิดเพลิน แล้วถึงขั้น เกิดอาการ “ลงแดง” เมื่อขาด “ประชาชนนิยม” ...ก็เป็นได้

ขณะที่เมื่อพิจารณา “ผลงานยอดเยี่ยม” จะทำให้พบว่าโดยส่วนใหญ่ ล้วนเป็นนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจทั้งสิ้น ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าปัญหาเศรษฐกิจยังคงสร้างความหนักอกหนักใจใน การบริหารประเทศ และแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ผ่านมา นั้น “ไม่โดนใจ...ตรงใจประชาชน” จนส่งผลกระทบต่อคะแนนนิยม เป็นอย่างมาก

การประเมินผลงานรัฐบาลอภิสิทธิ์รอบ 6 เดือน มีได้ทำเพื่อ “จับผิด” “จ้องล้มล้าง” “ติเตียน” ว่าทำงานไม่ดี แต่เป็นการ “ติเพ้อก่อ” “บอกด้วยความห่วงใย” “ตักเตือนอย่างสร้างสรรค์” บนฐานข้อมูล

ที่มาจากการคิดเห็นของ “ประชาชน” เพื่อให้เกิดการบริหารประเทศที่มีประสิทธิภาพ และเป็นการเปิดโอกาสในการมีส่วนร่วมของ “ประชาชน” อย่างแท้จริง...

รัฐบาลแต่ละชุดย่อมมี “แต้มต่อ” ไม่เท่ากัน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า “รัฐบาลอภิสิทธิ์” เริ่มต้นจาก “ติดลบ” ต้องปฏิบัติงานในช่วงที่ประเทศไทย “ถังแตก” เต็มไปด้วยความวุ่นวาย และแตกแยก ดังนั้น แม้จะไม่ได้รับการประเมินว่าทำงานได้อย่าง “ดีเยี่ยม” แต่ก็ยังถือว่า “สอนผ่าน”...

ผลการประเมินอาจทำให้ “รัฐสึกเสียใจ” อญู่บ้าง แต่ก็อยากให้ลืม 6 เดือนที่เป็นเรื่องของความหลัง และตั้งหน้าตั้งตาทำงานในเดือนที่ 7, 8, 9 ต่อไปอย่างดังใจ...เพื่ออนาคตที่ดีกว่า!!

หากเป็นรัฐบาลระยะสั้นแต่ทำงานได้ดี ก็ยอมเดิกกว่าอยู่เป็นปีแต่ไม่มี “ผลงาน” จริงไหม??

รศ.ดร.สุขุม เกเลยกรรพย.

เรื่องที่ 22

“มุ่มนองของแม่” ณ วันนี้...!!

ตีพิมพ์ใน สยามรัฐรายวัน 13 สิงหาคม 2552

“มุมมองของแม่” ณ วันนี้...!!

104

“แม่” นับว่าเป็นบุคคลที่มีบทบาทและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อบุคคลทั่วไป และสังคม เพราะ “แม่” นอกจากจะเป็นผู้ให้กำเนิด ให้ความรัก ความห่วงใย และมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการเลี้ยงดู อบรมบ่มนิสัยให้แก่มนุษย์ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ายิ่งกว่าทรัพยากรอื่นได้แล้ว ขณะนี้ “แม่ยุคใหม่ที่ลายๆ คน” ยังสามารถทำหน้าที่เป็นผู้นำครอบครัว หรือผู้นำสังคมได้อย่างดีเยี่ยม จนได้รับการยอมรับจากสังคม...

ความสำคัญและอิทธิพลของ “แม่” ที่มีต่อสังคมไทยนั้น เป็นแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้ “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เกิดการสำรวจความคิดเห็นของแม่ทั่วประเทศ เพื่อสะท้อนมุมมองความคิดเห็น ของผู้เป็นแม่ที่มีความห่วงใยในเรื่องต่างๆ สรุปผลได้ดังนี้

มุมมองของแม่ ที่มีต่อ “การเมืองไทย” ณ วันนี้ พบว่า คำตอบที่ “แม่” ตอบมากที่สุด คือ การเมืองไทยชุนวาย น่าเบื่อ และมีแต่นักการเมืองที่ทำด้วยเบ้าๆ (ร้อยละ 40.54) รองลงมา ได้แก่นักการเมืองมุ่งหวังแต่การแย่งชิงอำนาจและผลประโยชน์ของตนเองมากกว่าทำเพื่อส่วนรวม (ร้อยละ 21.62) รู้สึกหักใจที่เห็นนักการเมืองเอาแต่ทะเลาะกัน มุ่งເອົາະນະຄະຄານกันมากเกินไป (ร้อยละ 16.23) การเมืองไทยไม่มีความเป็นประชาธิไตยตามที่กล่าวอ้าง (ร้อยละ 13.51) และประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสนใจ และติดตามข่าวสารการเมืองกันมากขึ้นกว่าแต่ก่อน (ร้อยละ 8.10)

มุมมองของแม่ ที่มีต่อ “เศรษฐกิจไทย” ณ วันนี้ พบว่า คำตอบที่

“แม่” ตอบมากที่สุด คือ เศรษฐกิจไทยตกต่ำอย่างมากและยังอยู่ในช่วงของภาวะวิกฤติ (ร้อยละ 36.96) รองลงมา ได้แก่ ต้องใช้จ่ายอย่างระมัดระวัง และเลือกซื้อแต่ของใช้จำเป็นที่มีราคาไม่แพง (ร้อยละ 26.08) สภาพเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของคนในครอบครัว เช่น ต้องลดค่าขนม (ร้อยละ 15.23) สภาพเศรษฐกิจทำให้ต้องสอนลูกให้รู้จักการประหยัดอดออม และนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในครอบครัว (ร้อยละ 13.04) และกลัวลูกตกงาน ไม่มีงานทำ และถูกลดเงินเดือน (ร้อยละ 8.69)

มุ่งมองของแม่ ที่มีต่อ “สังคมไทย” ณ วันนี้ พบร้า คำตอบที่ “แม่” ตอบมากที่สุด คือ สังคมมีแต่ความแตกแยก ขาดความสามัคคี เห็นแก่ตัว ไร้รักษา (ร้อยละ 30.76) แม่ต้องทำงานนอกบ้านมากขึ้น ทำให้ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ลูก (ร้อยละ 20.51) สังคมตกต่ำ เสื่อมโทรมและ คนในสังคมต่างคนต่างอยู่ (ร้อยละ 18.94) เมื่อออกนอกร้านต้องคอยระวังตัวเองมากขึ้นเนื่องจากมีภัยต่างๆ เกิดขึ้นรอบด้าน (ร้อยละ 15.38) และแม่ต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมปัจจุบันและต้องเข้าใจความเปลี่ยนแปลงของสังคมให้มากขึ้น (ร้อยละ 14.41)

มุ่งมองของแม่ ที่มีต่อ “เด็กไทย” ณ วันนี้ พบร้า คำตอบที่ “แม่” ตอบมากที่สุด คือเด็กไทยถูกครอบงำด้วยลือและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว (ร้อยละ 31.27) กล้าแสดงออกมากเกินไปไม่มีสมควระ และก้าวร้าว (ร้อยละ 25.64) เด็กไม่ได้รับคำแนะนำ และความรักความอบอุ่นอย่างเต็มที่ (ร้อยละ 19.51) เด็กหลงในวัตถุนิยม ทำตัวตามกระแส นิยมต่างๆ ที่เข้ามา (ร้อยละ 12.32) และห่างเหินศีลธรรม ไม่ได้รับการขัดเกลาทางด้านจิตใจ (ร้อยละ 11.26)

ที่กล่าวไปทั้งหมดนี้ คือ “มุ่มมองของแม่” ณ วันนี้ ซึ่งมิได้สะท้อนให้เห็นถึงความคิดเห็นเท่านั้น แต่ยังสะท้อนให้เห็นถึงจิตวิญญาณของความเป็น “แม่” ซึ่งรักและห่วงใย “ประเทศไทย” ไม่เปลี่ยนแปลง (ดูแล้วเหมือนว่า “แม่” จะห่วงใยประเทศไทยมากกว่า “นักการเมืองบางคน” เลียดวยซ้ำ...!!)

ศค.ดร.สุขุม เอเลยกรัพย์

เรื่องที่ 23

เมื่อ “หวยใต้ดิน”

ปะทะ “หวยออนไลน์”...!!

ตีพิมพ์ใน สยามรัฐรายวัน 20 สิงหาคม 2552

เมื่อ “หวยใต้ดิน”

ปะทะ “หวยออนไลน์”...!!

“หวยใต้ดิน” การพนันชนิดหนึ่ง (หรือหลายคนอาจจะมองว่า เป็นแค่ “การเสี่ยงโชค”) ที่อยู่คู่กับสังคมไทยมาอย่างยาวนาน จนอาจกล่าวได้ว่าเป็นลิ้งที่ผูกพันจนยากจะแยกออกจากวิถีชีวิตความเป็น ไทยนั้น ณ วันนี้ กำลังจะถูกซิงความสำคัญด้วย “หวยออนไลน์” การ เสี่ยงโชคชนิดใหม่ซึ่งกำลังเป็นกระแสที่ “ถูกจับตา” จากสังคมอย่างมาก

แม้ว่าจะอยู่ใน “ความสนใจ” แต่เชื่อว่าคนในสังคมจำนวนไม่น้อย น่าจะยังไม่เข้าใจว่า “หวยออนไลน์” คืออะไร? ซึ่งข้อเดียนนี้ น่าจะ ไขข้อสงสัยได้บ้างไม่มากก็น้อย...

“หวยออนไลน์” เป็นการจำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาลด้วยเครื่อง จำหน่ายสลากภายใต้ พ.ร.บ. สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ. 2517 ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด รูปแบบสลากมี 5 แบบ ประกอบด้วยประเภทสลาก ตั้งต่อไปนี้ สลาก 2 ตัวบน สลาก 2 ตัวล่าง สลาก 3 ตัวตรง สลาก 3 ตัวโต๊ด และสลาก 3 ตัวล่าง การ กำหนดราคา เริ่มตั้งแต่ 40 บาท โดยราคาเพิ่มขึ้นช่วงละ 10 บาท จนถึง 1,000 บาท ต่อรายการ

ประชาชนสามารถซื้อสลากได้ที่เครื่องจัดจำหน่าย ซึ่งติดตั้งอยู่ ทั่วประเทศ โดยจะมีพนักงานขายคอยให้บริการหรือคำแนะนำในการซื้อ หากถูกรางวัลจะสามารถนำสลากที่ถูกรางวัลไปขอรับเงินรางวัลที่ผู้จำหน่าย สลากด้วยเครื่องตามจุดที่สำนักงานฯ กำหนด โดยร้อยละ 60 ของรายได้ จากการจำหน่ายจะนำมาจัดสรรงานเป็นเงินรางวัล ซึ่งเงินรายได้จากการ จำหน่ายสลากแต่ละรูปแบบจะแบ่งแยกจากกัน โดยนำมาแบ่งเฉลี่ย ให้แก่ผู้ถูกรางวัลตามสัดส่วนของจำนวนเงินที่ถูกรางวัล

เป้าประสงค์ของการจัดตั้ง “ทวยออนไลน์” เพื่อชัดหมายได้ดินและเป็นการดึงเงินอกรอบบุคลากรที่มีภูมิปัญญาฯ มาเป็นรายได้ที่ถูกต้องตามกฎหมายนำไปพัฒนาประเทศ เป็นการสร้างอาชีพและส่งเสริมรายได้ให้กับประชาชน ผู้บวชโภคหรือประชาชนที่เลี้ยงโขคได้วันการประกันและคุ้มครองลิทธิอิฐถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อแก้ไขปัญหาการจำหน่ายสลากรกินแบ่งรัฐบาลเกินราคาน้ำเงินรายได้ส่งเข้ารัฐเป็นงบประมาณแผ่นดินเพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศ

แม้ผลพิจารณาในแง่ของกฎหมายจะระบุว่า “ทวยออนไลน์” ไม่ผิดกฎหมาย แต่กรณีดังกล่าวมัน เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ “ผู้มีส่วนได้-ส่วนเสีย” (Stakeholders) ของผู้เกี่ยวข้องทุกรายด้าน ทั้งในกลุ่มเยาวชนและประชาชนทั่วไป ซึ่งจากการสำรวจความคิดเห็นประชาชน และการไฟกสกรุป ทั้ง 2 ครั้ง ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กรุงเทพฯ และโรงเรียนพิมาน นครสวรรค์ โดย “สวนดุสิตโพล” ส่วนสะท้อนให้เห็นว่า “ประชาชน” ส่วนใหญ่ต่างต้องการให้มีการจัดจำหน่าย และคิดว่า ทวยออนไลน์ น่าจะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาทวยได้ดินให้ลดลงได้

SUAN DUSIT POLL

กระแสสังคมที่เปิดกว้างและตอบรับ “ทวยออนไลน์” น่าจะเป็นแรงสนับสนุนที่ทำให้ในไม่ช้า “คนไทย” จะได้มีโอกาสสัมผัสนวัตกรรมใหม่ดังกล่าวแต่ลิ่งที่สำคัญที่สุดคงหนีไม่พ้นการกำหนดมาตรการควบคุม เพื่อป้องกันไม่ให้ “ทวยออนไลน์” เป็นสิ่งที่มอมแม้อประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชน...

ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจความคิดเห็นประชาชน และการไฟกสกรุป ล้วนเป็นสิ่งที่น่าจะ “ชัดชุดอ่อน”... “เพิ่มจุดแข็ง” ให้แก่ “ทวยออนไลน์” ได้เป็นอย่างดี

หากมีการจัดจำหน่าย เชื่อว่า “ทวยได้ดิน V.S. ทวยออนไลน์” น่าจะเป็น “มวยคู่เอก” ที่ถูกคู่แน่นอน!!!

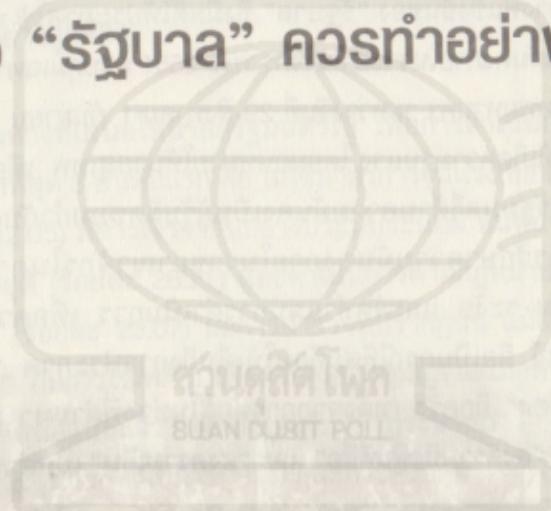
ศค.ดร.สุบุน เวเลยกรพิรย์

เรื่องที่ 24

“มีอบ” กลับมา (อีกครั้ง)....!!

แล้ว “รัฐบาล” ควรทำอย่างไร??

ตีพิมพ์ใน สยามรัฐรายวัน 27 ลิงหาคม 2552

“มีอบ” กลับมา (อีกครั้ง)...!!

แล้ว “รัฐบาล” ควรทำอย่างไร??

ท่าทีที่แข้งกร้าวของ “กลุ่มมือนเลือดแดง” ซึ่งประกาศจะรวมตัวชุมนุมปิดล้อมทำเนียบรัฐบาลและสถานที่ใกล้เคียง เพื่อขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ราชการของนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี และเจ้าหน้าที่รัฐรวมทั้งเพื่อกดดันให้นายกรัฐมนตรียุบสภาและลาออก ในวันที่ 30 สิงหาคม 2552

ท่าทางที่แข้งขันของ “รัฐบาล” ซึ่งมีมติให้ประกาศใช้ พ.ร.บ. การรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 ควบคุมเฉพาะพื้นที่เขตดุลิต กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 29 สิงหาคม-1 กันยายน 2552 เพื่อป้องกันมิให้เกิดความรุนแรง โดยมอบหมายให้นายสุเทพ เทือกสูบบรรณ รองนายกรัฐมนตรีด้านความมั่นคงเป็นผู้รับผิดชอบกำกับดูแลกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรในการป้องกันปราบปราม ระงับ และจัดทำแผนการดำเนินการ เพื่อควบคุมดูแลสถานการณ์ ถือเป็นกรณีที่สะท้อนให้เห็นถึงการประกาศ “สงเคราะห์การเมือง” อีกครั้ง (หลังจากการต่อสู้ในช่วงที่ผ่านมา มักจะเป็นในลักษณะ “สงเคราะห์พื้นที่ลีอ” และ “สงเคราะห์เย็น” เป็นส่วนใหญ่...!!)

แม้รัฐบาลจะชี้แจงว่าการกำหนดใช้ พ.ร.บ. ฉบับนี้ นอกจากจะทำให้สามารถควบคุมและดูแลความสงบเรียบร้อยได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้นแล้ว ยังเป็นการดูแลสิทธิของผู้ชุมนุม เพราะสามารถฟ้องร้องเอาผิดเจ้าหน้าที่ได หากมีการกระทำการเกินกว่าเหตุ แต่ถึงอย่างไรก็ยังมีกระแสวิพากษ์วิจารณ์ในเชิงลบว่าเป็นการทำเกินกว่าเหตุและเข้าข่ายการละเมิดรัฐธรรมนูญ มาตรา 63 ที่ว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาชญากรรม”

เสียงวิพากษ์วิจารณ์เหล่านี้ คงเป็นสิ่งที่รัฐบาลต้องยอมรับ เพราะการมองต่างถือเป็นเรื่องปกติ แต่เสียงที่มีความสำคัญที่สุดของ “ประชาธิปไตย” ก็คือ “เสียงประชาชน” จากการสำรวจความคิดเห็นประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครทั้ง 50 เขต จำนวน 1,078 คน เกี่ยวกับการประกาศ พ.ร.บ. การรักษาความมั่นคง ของ “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 76.39 รู้สึก “เห็นด้วย” เพราะเป็นการป้องกันเหตุร้ายที่อาจเกิดขึ้นเนื่องจาก มีผู้ชุมนุมจำนวนมาก และเป็นการควบคุมให้การชุมนุมได้อยู่ภายใต้กฎหมายอย่างถูกต้อง

แนวทางที่เสนอให้นายกรัฐมนตรีใช้ เพื่อการดำเนินการต่อการชุมนุมมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ไม่ใช้มาตรการรุนแรงกับกลุ่มผู้ชุมนุม (ร้อยละ 32.05) มีการเจรจากันอย่างประนีประนอม หันหน้าเข้าหากัน เพื่อหาข้อยุติ (ร้อยละ 28.21) และดำเนินการตามกฎหมายอย่างตรงไปตรงมา (ร้อยละ 23.07) ผลการสำรวจที่ปรากฏนั้น แม้ส่วนใหญ่จะ “เห็นด้วย” กับการใช้ พ.ร.บ. เพื่อควบคุมการชุมนุม แต่เมื่อพิจารณาจากแนวทางที่เสนอแนะแล้ว ก็คงต้องยอมรับว่า “ประชาชน” ไม่ต้องการเห็น การใช้ความรุนแรงทั้งในการชุมนุม และการควบคุม

หากฝ่ายชุมนุมและฝ่ายรัฐบาลต่างดำเนินการในกรอบของกฎหมาย ไม่ใช้ความรุนแรง ก็คงพออธิบายกับชาวโลกได้ว่าเป็น “มือบน” แบบประชาธิปไตย...

แต่ถ้าต่างฝ่ายต่างทำเงินกรอบ...นอกกรอบ สุดท้ายประเทศไทย ก็คงต้อง “กรอบ” เพราะ “พิษช้ากรรมชัด” ทางการเมือง จนلامไปถึงเศรษฐกิจ อย่างแน่นอน...!!

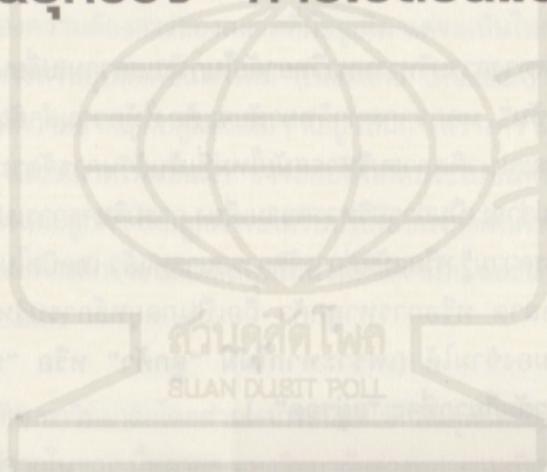
รศ.ดร.สุขุม เวเลย์ทริพย์

เรื่องที่ 25

“มหาวิทยาลัยไทย”

ในยุคของ “การเปลี่ยนแปลง”

ตีพิมพ์ใน มติชนรายวัน 30 สิงหาคม 2552

ในยุคของ “การเปลี่ยนแปลง”

116

ความเปลี่ยนแปลงแบบรอบด้านทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และรูปแบบการดำเนินชีวิตของคนในสังคม มีได้ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานขององค์กร ในวงการธุรกิจเพียงเท่านั้น แต่วงการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษาที่ได้รับผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลง ดังกล่าว จนทำให้มหาวิทยาลัยต่างๆ จำเป็นต้องปรับเปลี่ยน โดยนำหลักการบริหารจัดการใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

“ทิศทางการบริหารมหาวิทยาลัยในการแสดงความเปลี่ยนแปลงและการแข่งขัน” นอกจากมหาวิทยาลัยจะต้องให้ความสำคัญในการใช้เทคนิคและแนวคิดการบริหารสมัยใหม่ที่เน้นด้านการจัดระบบภายในองค์กร ไม่ว่าจะเป็นการบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การจัดการความรู้ หรือแม้แต่การจัดการอนาคตแล้ว เทคนิคในการบริหาร เชิงการตลาด หรือการหาลูกค้า ถือเป็นกลยุทธ์การบริหารจัดการที่ไม่อาจมองข้ามได้ (เพราะหากไม่มี “ลูกค้า” หรือ “นักศึกษา” มหาวิทยาลัยก็ยากที่จะ “อยู่รอด” ...)

กลยุทธ์ของการบริหารเชิงการตลาดตามทฤษฎีนั้น มีมากหลายทางเลือกให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเลือกใช้ ทั้งแบบดั้งเดิม ซึ่งได้แก่ “กลยุทธ์ทะเลสีแดง” (Red Ocean Strategy) อันเป็นแนวคิดการบริหารทางการตลาดที่มีการแข่งขันระดับสูง เช่น กันอย่างເເຈາເປັນເຂາຕາຍພື້ນແລ້ວ ລູກຄ້າມາໃຫ້ມາກທີ່ສຸດ และอาจจะเลือก “กลยุทธ์การแข่งขัน” (Business Strategy) ได้เพียง 1 อย่างจาก 3 อย่าง ได้แก่

การใช้ Cost Leadership ผู้นำด้านต้นทุนเน้นขายสินค้าปริมาณมากๆ ราคาถูก การใช้ Differentiation การสร้างความแตกต่างสินค้านวัตกรรม หรืออาจใช้การ Focus หรือ การเจาะกลุ่มบางส่วนโดยกลยุทธ์ส่วนใหญ่ที่ผู้บริหารเลือกใช้จาก “กลยุทธ์ทะเลสีแดง” นั้นคงหนีไม่พ้นการรับนักศึกษาจำนวนมาก แต่เก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาไม่สูง เพื่อเป็นการดึงลูกค้าเป็นหลัก...

แบบกลางเก่ากลางใหม่ ได้แก่ “กลยุทธ์ทะเลสีคราม” (Blue Ocean Strategy) ซึ่งเป็นการบริหารการตลาดด้วยการคิดนอกกรอบ ไม่มุ่งเน้นที่จะตอบสนองความต้องการของตลาดที่มีอยู่เดิม แต่จะเน้นในการสร้างความต้องการหรืออุปสงค์ขึ้นมาใหม่ (Demand Creation) โดย ไม่สนใจและให้ความสำคัญกับคู่แข่งเดิมๆ ที่อยู่ เป็นการสร้างความต้องการของลูกค้า และตลาดใหม่ขึ้นมา ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์หรือคุณค่า ทั้งต้องการและลูกค้า โดยลูกค้าจะได้รับประโยชน์จากสินค้าที่มีความแตกต่าง ขณะที่องค์กรจะได้ลดต้นทุนในส่วนที่ไม่จำเป็น และนำไปสู่การเดินทางขององค์กร

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยโดยส่วนมากจะนิยมใช้ “กลยุทธ์ทะเลสีคราม” พิจารณาได้จากในขณะนี้หลายฯ มหาวิทยาลัยต่างพยายามเปิดหลักสูตรใหม่ๆ หรือแม้แต่การสร้างอัตลักษณ์ ความโดดเด่นเฉพาะทาง และความถันดของตนเอง เพื่อสร้างความต้องการให้แก่ผู้เรียน

ส่วนกลยุทธ์ใหม่ล่าสุดที่ได้รับการกล่าวถึงมากที่สุด ณ วันนี้ คงหนีไม่พ้น “กลยุทธ์น่านน้ำสีขาว” (White Ocean Strategy) ซึ่งมีแนวคิดว่า

กลยุทธ์น่านน้ำสีขาว คือ การกำหนดพื้นฐานการบริหารองค์กรแบบองค์รวม ครอบคลุมตั้งแต่วิสัยทัศน์ นโยบาย พันธกิจ กลยุทธ์

การดำเนินงาน ไปจนถึงแนวทางในการปฏิบัติทุกภาคส่วนขององค์กร ดังแต่การบริหารงานบุคคล การตลาดและการขาย การปฏิบัติการ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ องค์กรสืชารวมได้มองว่า “ตัวเอง” เป็นศูนย์กลาง ผลกำไรที่ผู้ถือหุ้นได้รับ ไม่ใช่สิ่งสำคัญสูงสุด แต่จะให้ความสำคัญกับสังคมในทุกภาคส่วน รวมทั้งสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวเราไปพร้อมๆ กัน แนวทางการดำเนินงานของ White Ocean นอกจากจะให้ความสำคัญกับ 3 P คือ People (คน) หมายถึง พนักงานในองค์กร ถูกค้ำหางตรงและทางอ้อม ไปจนถึงสาธารณะ Planet (ทรัพยากร) และ Profit (ผลกำไร) แล้ว ยังเป็นแนวคิดพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้การประยุกต์ใช้กลยุทธ์การตลาดถูกต้องตาม มีความมั่นคง แข็งแกร่ง และยั่งยืน (ด้วย จันทร์เจ้าฉาย)

เมื่อพิจารณาจากคำจำกัดความแล้ว คงต้องยอมรับว่า “กลยุทธ์ นำน้ำสีขาว” ดูเหมือนค่อนข้างจะมีความเหมาะสมต่อการนำมาใช้ในการบริหารมหาวิทยาลัย เพราะ “กลยุทธ์นำน้ำสีขาว” จะเน้นการดำเนินงานที่คำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งภายในและภายนอกองค์กร จึงสร้างให้เกิดความใกล้ชิด ประทับใจ และความไว้วางใจ แล้วหากผู้บริหารนำศาสตร์ของการวิจัย และการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมกรณีนี้ อาจจะ “เรียนลัด” โดยการใช้โพล เพาะะโพลเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มาประยุกต์ใช้เพื่อสำรวจความคิดเห็นควบคู่ไปด้วย ก็จะทำให้ได้แนวทางการบริหารมหาวิทยาลัยที่ “ตรงทุกกฎ...ตรงใจ” บุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

จากการสำรวจความคิดเห็นอาจารย์ ผู้ปกครอง นักเรียนและนักศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 1,029 คน ของ “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัย

ราชภัฏสวนดุสิต ในประเด็น “มหาวิทยาลัยแบบใด?” ที่ อาจารย์ ผู้ปกครอง นักเรียนและนักศึกษาต้องการ พนว่า

“มหาวิทยาลัย” ที่ “อาจารย์” ส่วนใหญ่ ร้อยละ 35.48 อยากสอนมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมในทุกด้าน ทั้งด้านงบประมาณ ลือการเรียนการสอน อาคาร สถานที่ และอีกร้อยละ 25.81 ต้องการผู้บริหารที่มีศักยภาพ ฯลฯ

“มหาวิทยาลัย” ที่ “ผู้ปกครอง” ส่วนใหญ่ ร้อยละ 37.25 อยากให้นุตรหланเรียนมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยที่สร้างให้ผู้เรียนมีคุณภาพทั้งในด้านความรู้ คุณธรรม เป็นคนดีของสังคม ตามมาด้วยอาจารย์ที่มีคุณภาพ ร้อยละ 19.61 ฯลฯ

“มหาวิทยาลัย” ที่ “นักเรียน” ส่วนใหญ่ ร้อยละ 27.53 อยากเรียนมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยที่มีผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์และคณาจารย์ที่มีคุณภาพทั้งด้านความรู้ และมีวิธีการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และร้อยละ 24.64 อยากเรียนในที่ที่มีบรรยากาศดีๆ ร่มรื่น อาคารเรียนห้องเรียนสะอาด เป็นระเบียบ ฯลฯ

ที่กล่าวไปทั้งหมดนี้ แม้จะเป็นเพียงแค่ความคิดเห็นที่เกิดขึ้นจาก การวิเคราะห์ และสังเคราะห์ของความรู้ของผู้เขียน เพื่อให้ได้ “ทิศทาง การบริหารมหาวิทยาลัยในระยะและความเปลี่ยนแปลงและการแข่งขัน” ซึ่งยังไม่อาจ “พันธุ์” ได้ว่าเป็นแนวคิดที่ “ถูก...ผิด” “เหมาะสม...ไม่เหมาะสม” “ใช้ได้...ใช้ไม่ได้” กับการบริหารมหาวิทยาลัยไทย

แต่สิ่งที่ผู้เขียนคาดหวังจากข้อเขียนนี้ คือ การกระตุ้นเตือนให้

มหาวิทยาลัยทุกแห่งเล็งเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาและเสริมศักยภาพเพื่อให้มหาวิทยาลัยไทยทะยานสู่การเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลก โดยการทะยานสู่การเป็นมหาวิทยาลัยโลก สามารถแบ่งออกเป็น 3 ขั้น ได้แก่ การประกาศตัวว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยโลก การทะยานไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลก และการเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลกโดยสมบูรณ์

120

ณ วันนี้ คงต้องยอมรับว่า ยังไม่มีมหาวิทยาลัยไทยแห่งใดที่ มีความพร้อมเพียงพอต่อการเป็นมหาวิทยาลัยโลกโดยสมบูรณ์ แต่อย่างน้อยก็อยากให้มหาวิทยาลัยหลายๆ แห่งมีจุดยืนชัดเจน ใน การประกาศตัวว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยโลกในอนาคต...

เพราหากมีมหาวิทยาลัยแห่งใด “กล้าพอ” ที่จะประกาศ อย่างชัดเจนก็ถือเป็นความสำเร็จสูงสุดของ “ข้อเขียน” นี้แล้ว...!!

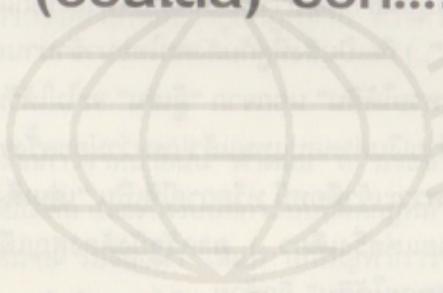
เรื่องที่ 26

ศ.ดร.สุขุม เจริญกรพย...

ถ้า ณ วันนี้ “หาย”

(ออนไลน์) ออก...!!

สuan dusit poll

SUAN DUSIT POLL

ตีพิมพ์ใน สยามรัฐรายวัน 1 ตุลาคม 2552

ถ้า ณ วันนี้ “หวย”

(ออนไลน์) ออกรวย...!!

วันที่ 1 ของทุกเดือน สำหรับแต่ละบุคคลต่างก็มีนัยยะที่แตกต่างกัน...แต่สำหรับ “กลุ่มแฟนพันธุ์แท้ คอหวยใต้ดิน” นั้น วันที่ 1 และ 16 เป็น “วันหวยออก” วันที่จะได้ลุ้นได้เสี่ยง...เสี่ยงโชค และแก้มือกันอีกครั้ง...

สำหรับคนที่ชื่นชอบ “การเล่นหวยใต้ดิน” นั้น จะมีพฤติกรรมการเล่นทั้งแบบเป็น “ชาประจำ” หรือ “ชาจร” ซึ่งไม่ว่าจะเล่นในลักษณะใด แต่สิ่งที่ยกจะเป็นปฎิเสธ ก็คือ การพนันชนิดนี้ (หรือเรียกแบบสุภาพว่าเป็น “การเสี่ยงโชค”) ถือเป็นสิ่งที่คู่กับสังคมไทยมาช้านานและพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นจาก “หวยใต้ดิน” นอกจาก “ผู้เล่น” จะไม่ได้รับความเป็นธรรม ในเรื่องของการจ่ายเงินค่าตอบแทนแล้ว (พบว่าบอยครั้งจะเกิดกรณี “ถูก” แต่ก็ไม่ได้เงินเพราะเจ้ามือหนึ่น หรือกรณีที่เป็น “เส่นเต็ง” จะไม่รับ หรือหากรับก็จะจ่ายแค่ครึ่งเดียว...) ภาครัฐยังต้องสูญเสียรายได้จำนวนมหาศาลจาก “หวยใต้ดิน” อีกด้วย

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้สำนักงานสภากินแบ่งรัฐบาลได้ออกกำหนด แนวคิดการจำหน่ายสภากินแบ่งรัฐบาล แบบเลขท้าย 3 ตัว และ 2 ตัว ด้วยเครื่องจำหน่ายสภาก หรือ “หวยออนไลน์” โดย “ວາດໜັງ” จะสามารถเป็น “ตัวช่วย” ที่ใช้ในการแก้ปัญหาที่กล่าวในข้างต้น เป็นการสร้างอาชีพและส่งเสริมรายได้ให้กับประชาชน ตลอดจนเป็นการแก้ไขปัญหาการจำหน่ายสภากินแบ่งรัฐบาลเกินราคา

เมื่อพิจารณาจากประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับก็คงต้องยอมรับ “หวยออนไลน์” มีประโยชน์ต่อสังคมไม่น้อย แต่อย่างไรก็ตามการจัดจำหน่าย

“ทวยออนไลน์” ถือเป็นเรื่องละเอียดอ่อน และมี “ผู้มีส่วนได้-ส่วนเสีย” (Stakeholders) จำนวนมาก ดังนั้น “สำนักงานสลากรกินแบ่งรัฐบาล” ร่วมกับ “ส่วนตุลิตี้เพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จึงได้มีการวิจัย ถึงผลกระทบทางสังคมจากการจัดจำหน่ายสลากรกินแบ่งรัฐบาล แบบ เลขท้าย 3 ตัว และ 2 ตัว ด้วยเครื่องจำหน่ายสลากร โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็น “ประชาชน” ทั่วประเทศ จำนวน 10,462 คน ผลการวิจัย พบร่วม “ประชาชน” ร้อยละ 52.94 รู้สึก “เห็นด้วย” กับการจำหน่าย “ทวยออนไลน์” เนื่องจากสามารถหาซื้อได้สะดวก และซื้อได้ตามความ ต้องการ ช่วยแก้ไขปัญหาทวยได้ดีในที่มีอยู่ให้ลดลงหรือหมดไปได้ ประชาชนสามารถซื้อทวยได้อย่างถูกกฎหมาย ทำให้รัฐมีรายได้เพิ่ม มากขึ้น ฯลฯ

ประโยชน์จากการจำหน่ายนั้น “คำตอบ” ที่ “ประชาชน” ตอบมาก ที่สุด คือ ชัดทวยได้ดีน แล้วดึงเงินอกรอบบพที่มีดีกฎหมาย เป็นรายได้ที่ ถูกต้องตามกฎหมาย รองลงมา ได้แก่ แก้ปัญหาการจำหน่ายสลากร กินแบ่งเกินราคา นำเงินรายได้จากการจำหน่าย มาใช้ในการพัฒนา ประเทศ ฯลฯ วิธีที่จะสามารถแก้ไขปัญหาผลกระทบด้านสังคมจากการ จำหน่ายอย่างเป็นรูปธรรมนั้น “คำตอบ” ที่ “ประชาชน” ตอบมากที่สุด คือ การประชาสัมพันธ์ถึงผลดี ผลเสีย หรือให้ความรู้อย่างถูกต้อง รองลงมา ได้แก่ การออกกฎหมายควบคุมการขายที่ชัดเจน เช่น จำกัด อายุผู้ซื้อ การนำรายได้มาพัฒนาประเทศไทยอย่างโปร่งใส เช่น พัฒนา ด้านการศึกษา เป็นต้น

ส่วนประเด็นที่ว่า “ทวยออนไลน์” จะมอมแม “เยาวชน” หรือไม่? จากผลการวิจัย พบร่วม เยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี ถึงร้อยละ 78.04 มีพฤติกรรมที่ “ไม่เคยซื้อสินค้าหรือ และทวยได้ดินเลย”...

ถ้า ณ วันนี้เริ่มจัดจำหน่ายอย่างจริงจัง วันนี้ซึ่งเป็นวันที่ 1 กีดío วันที่ “หวยออนไลน์” ออก แต่หากจะให้ออกแบบไร้ข้อกังขา... ไม่ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา...

ก็คงต้องให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องพยายามคิดอย่างรอบคอบ...รอบด้าน เพื่อ “กลบจุดอ่อน” ของ “หวยออนไลน์” (ก่อนที่จะออกขายจริง) ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้...!!

ศค.ดร.สุขุม เจริญกรพย์

เรื่องที่ 27

ความรุนแรงในสังคม

“อารมณ์” ก่ออยู่เหนือ “เหตุผล”

สวนดุสิตโพล

SUAN DUSIT POLL

ตีพิมพ์ไป ๘๕๒ รายวัน ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

ความรุนแรงในสังคม

“-army” ก่ออยู่เห็นอ “เหตุผล”

ความรุนแรงซึ่งได้รับการตีแผ่ผ่านสื่อมวลชนอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่า จะเป็นกรณีครุพลังหัวเสียที่เด็กเย่งบอด จึงเตะเด็กจนนิ้วแตก...คลิป จลาจลกรณีครุฑ์ใหญ่ “ตอบหน้า” นักเรียนอย่างรุนแรง...สามคลิปจลาจลกรณีนักเรียนนักศึกษา “ตอบตี” แบ่งฝูงชาย...กรณีผู้ชุมนุมโขดข้อมเมีย จนสลบ ลูกเลี้ยงสุดทนคว้าปืนยิงดับ ความรุนแรงในครอบครัวที่บุพารุปสุดห้าย กล้ายเป็น “โคกนากรรม” ...กรณีลังหารโหดซึ่งทรัพย์ แท็กซี่ โดยใช้มีดกะซวกไมยัง ก่อนจะหลบหนีไปอย่างล้อยนวลด หรือ แม้แต่การตีกันเองของคนไทย กรณีปราสาทเข้าพระวิหาร...

ล้วนเป็นภาพสะท้อนที่เป็นรูปธรรมของความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคม อันเกิดขึ้นจากการใช้ “-army” ที่อยู่เห็นอ “เหตุผล” ซึ่งยิ่งนานก็ยิ่งดูเหมือนว่าปัญหาดังกล่าวจะ “ส่อเค้า” ทว่าความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ และอาจจะถูกกลามกล้ายเป็น “ต้นเหตุ” ของการเกิดวิกฤติปัญหาต่างๆ ในสังคม

หากพิจารณาจากตระกูลความเป็นจริงของสภาพสังคมไทย ณ วันนี้ แล้ว ก็คงต้องยอมรับว่าแม้สภาพเศรษฐกิจตกต่ำ จนอาจเรียกได้ว่าอยู่ในขั้น “ย่ำแย่” โดยเฉพาะหากพิจารณาจากผลการสำรวจความคิดเห็นซึ่ง “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏ ร่วมกับ “รายการตัดสินใจ” ได้ทำการสำรวจความคิดเห็น “ประชาชน” จำนวนทั้งสิ้น 1,298 คน เมื่อไม่นานมานี้ ซึ่งพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.41 มีความคิดเห็นว่า เศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบัน “แย่ลง”

ในส่วนรายได้เฉลี่ยภายในครอบครัวของประชาชนส่วนใหญ่ร้อยละ

57.14 มีรายได้ “เท่าเดิม” ประชาชน ร้อยละ 38.78 มีรายได้ “ลดลง” และมีประชาชนเพียง ร้อยละ 4.08 เท่านั้น ที่มีรายได้ “เพิ่มขึ้น” ก็ยังทำให้ไม่แบลกใจเลยว่า ค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่วนทางกับรายรับที่เท่าเดิม ข้าร้ายบางส่วนยังลดลงเลี้ยด้วยข้า จนส่งผลให้ประชาชนใช้ชีวิตอย่างยากลำบากมากขึ้นนั้น จะเป็น “หนึ่งในสิ่งเร้าสำคัญ” ที่ทำให้คนในสังคมจำนวนไม่น้อยเกิดความเครียด และ “ตกหล่ม” ลงอยู่ในหัวข้อของการใช้ “อารมณ์” อยู่เห็นอ “เหตุผล” จนทำให้ตัดสินใจ หรือกระทำสิ่งต่างๆ โดยการใช้ความรุนแรง เพื่อสนอง ความสะใจ คลายความเครียด จากปัญหาเศรษฐกิจ หรือหนี้สินที่รุมเร้า กดดัน

แต่ “อีกหนึ่งสิ่งเร้าสำคัญ” ที่ทำให้คนในสังคมใช้ “อารมณ์” มากกว่า “เหตุผล” คงหนีไม่พ้นการไม่รู้จักการจัดการอารมณ์ หรือการ รู้จักอารมณ์ของตนเอง เมื่อเกิดอารมณ์ต่างๆ ขึ้นมา ซึ่งโดยปกติแล้ว อารมณ์ หมายถึง การแสดงออกของภาวะจิตใจที่ได้รับการกระทบ หรือ กระตุนให้เกิดมีการแสดงออกต่อสิ่งที่มากระตุน ลักษณะของอารมณ์ อาจแบ่งออกเป็นอารมณ์ด้านบวก เช่น อารมณ์ดีใจ ภูมิใจ สุขใจ ปลาบปลื้ม พึงพอใจ และอารมณ์ด้านลบ เช่น อารมณ์โกรธ เกลียด วิษญา เศร้า

การแสดงออกของอารมณ์ เมื่อมีสิ่งเร้า หรือเหตุการณ์ที่มา กระตุน อารมณ์ และทำให้เกิดเป็นอารมณ์ เช่น เมื่อเกิดอารมณ์ดีใจบังคับ อาจแสดงออกด้วยท่าทางกระโดดโผลเดันขณะที่อีกคนอาจแสดงออก ด้วยการยิ้มและร้องไห้ หรือเมื่อเกิดอารมณ์โกรธบางคนอาจแสดงออกด้วย การจ้องหน้า พูดเสียงดัง ทุบโต๊ะ หรือขว้างปาข้าวของ ขณะที่อีกคน อาจแสดงหรือไม่อยากพูดคุยกับบุคคลอื่นๆ ซึ่งความแตกต่างเหล่า

นี้ จะเกิดขึ้นจากองค์ประกอบของทางอารมณ์ โดยเฉพาะ “องค์ประกอบของทางอารมณ์ด้านการมีประสบการณ์” (Experiential Dimension) หมายถึง การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของแต่ละบุคคลซึ่งจะมีความแตกต่างกันไป ที่ทำให้เกิดเป็นทิศทางการแสดงออกของท่าทางและอารมณ์ที่แตกต่าง ของบุคคลแต่ละคน

128

องค์ประกอบของทางอารมณ์เหล่านี้นั้น ล้วนเกิดขึ้นจากปัจจัยสำคัญ ซึ่งก็คือการเรียนดู หรือการอบรมสั่งสอนของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ดังแต่ ในช่วงวัยเด็ก โดยจากการศึกษาวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญด้านปฐมวัย พบว่าการอบรมสั่งสอนเด็กในปัจจุบัน จำเป็นต้องให้ความสำคัญ กับการสร้าง “ทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย” (Social Skill for Early Childhood) เนื่องจากเด็กในวัยนี้หากได้รับการปูพื้นฐานทางสังคม ได้อย่างถูกต้อง ก็จะส่งผลให้เด็กมี EQ หรือความฉลาดในแง่มุมต่างๆ ซึ่งได้แก่

“ความเฉลี่ยฉลาดทางสติปัญญา” หรือ I.Q. (Intelligence Quotient) “ความฉลาดทางอารมณ์” หรือ E.Q. (Emotional Quotient) “ความฉลาดทางจริยธรรม” หรือ M.Q. (Moral Quotient) “ความฉลาดในการแก้ไขปัญหา” หรือ A.Q. (Adversity Quotient) “ความฉลาดในการริเริ่มสร้างสรรค์” หรือ C.Q. (Creativity Quotient) และ “ความฉลาดที่เกิดจากการเล่น” หรือ P.Q. (Play Quotient)

บุคคลที่ไม่อาจปฏิเสธบทบาทในการสร้างทักษะทางสังคม อันจะเป็น “พื้นฐานสำคัญ” ที่ทำให้เกิดการไม่ใช้ความรุนแรง และ “อารมณ์” อยู่เหนือ “เหตุผล” คงหนีไม่พ้น “พ่อแม่ผู้ปกครอง” แต่จาก

สภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำ จนส่งผลให้ต้องใช้ชีวิตแบบปากกัดตีนถีบมากขึ้น ซึ่งร้ายแรงครอบครัวอาจตกอยู่ในสภาพ “หาทั้งวันแต่ยังไม่มีข้าว ตกถึงห้อง” เลียด้วย จนทำให้เกิด “ความเครียดรุนแรง” นั้น ก็ทำให้ไม่กล้า “คาดหวัง” จะให้ครอบครัววันหน้าที่ในการจัดการใช้ความรุนแรง และปูพื้นฐานการใช้ “เหตุผล” มากกว่า “อารมณ์” (เพราะทุกวันนี้ พ่อแม่ผู้ปกครองบางส่วนนอกจากจะพึงไม่ได้แล้ว ยังเป็นบุคคลที่ใช้ความรุนแรงกับบุตรหลานอีกด้วย)

ครั้นจะหันไปพึง “ครู” ซึ่งได้วันการยกย่องว่าเป็นปูชนียบุคคล และ “พ่อพิมพ์ แม่พิมพ์ของชาติ” ก็ยังดูเหมือนพึง “ไม่ได้” เนื่องจาก ณ วันนี้ “ครู” กลับกลายเป็นผู้ที่ใช้ความรุนแรงเลีย弄 โดยกรณีการลงโทษ นักเรียน ม.2 อายุรุนแรง และครูใหญ่ที่เตะเด็กจนกระดูกนิ้วแตก เป็นลิงที่ทำร้าย “ความเชื่อมั่น” ที่มีต่อ “ครู” โดยจากผลสำรวจของ “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เมื่อไม่นานมานี้ ทำให้พบว่า “ประชาชน” ส่วนใหญ่ ถึงร้อยละ 67.05 มีความเชื่อมั่น “ลดลง” จากเหตุการณ์ดังกล่าว เนื่องจากเชื่อว่าครูน่าจะมีพอดีกรรม แบบนี้อีกแต่ไม่ได้เป็นข้าวขึ้นมา และครูปัจจุบันขาดจิตสำนึกและ ไม่มีความเป็นครูที่แท้จริง...

คงต้องยอมรับว่าการใช้ความรุนแรงในสังคม “อารมณ์” ที่อยู่เหนือ “เหตุผล” ... ณ วันนี้ เป็นปัญหาที่เรียกได้ว่าอยู่ในขั้น “วิกฤต” ไม่ใช่ เพราะ ในขณะนี้สังคมเต็มไปด้วยความรุนแรง แต่เป็น เพราะ “พ่อแม่...ครู” ซึ่งเป็น “รากฐานหลัก” ของการสร้างบุคลากรดูเหมือนว่ากำลังอยู่ใน สภาพที่เป็น “ผู้ใช้ความรุนแรง” เลีย弄

ถ้า “พ่อแม่...ครู” ซึ่งเป็นเนื้าหลอมมีสภาพเช่นนี้ก็คงน่าจะรู้ๆ กันอยู่ว่า ความรุนแรงในสังคม “อารมณ์” ที่อยู่เหนือ “เหตุผล” ... จะมีลักษณะเช่นใด??

ไม่ใช่ไม่กล้าพูด...บอก...อธิบาย ว่าจะเป็นอย่างไร? แต่แค่คิดว่า ในอนาคต “สังคมไทย” จะเป็นอย่างไร? ก็รู้สึกเศร้าใจ หดหู่ใจ สะเทือนใจ ลดลงใจ จนพูดไม่ออก เพราะดูแล้วก็คงต้องยอมรับว่า...

“ความรุนแรงในสังคม” กลายเป็นเรื่องที่ไม่ธรรมชาติไปเสียแล้ว....!!

เรื่องที่ 28

รศ.ดร.สุขุม เจริญกรพย์

ด่า? ประวัติศาสตร์ “14 ตุลาฯ 16”

จะกลับมา “ช้ำรอย”...!!

งานศึกษาฯ

SUAN DUSIT POLA

ตีพิมพ์ใน สยามรัฐรายวัน 15 ตุลาคม 2552

กما? ประวัติศาสตร์ “14 ตุลาฯ 16”

จะกลับมา “ช้ำร้อย”...!!

ข้อเขียนนี้ได้มีเจตนาที่ต้องการสร้างความป่วนป่าน สร้างกระแสความสับสนวุ่นวาย ทำให้สังคมเกิดความตื่นตระหนก แต่ที่วิพากษ์วิจารณ์ หรือบอกกล่าว เนื่องจากเริ่มลังเกตเห็นถึง “สัญญาณอันตราย” ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย ซึ่งอาจลุกมาทำให้เกิด “ประวัติศาสตร์ช้ำร้อย” กรณี 14 ตุลาคม 2516 ขึ้นอีกครั้งก็เป็นได้...!!?

14 ตุลาคม 2516 หรือ วันมหาวิปโยค เป็นเหตุการณ์ที่นักศึกษาและประชาชนในประเทศไทยมากกว่า 5 แสนคน รวมตัวกัน เพื่อ “เรียกร้องรัฐธรรมนูญ” และแสดงความไม่พอใจจากการแสวงหา “การทุจริตคอร์รัปชัน” ที่เกิดขึ้นในรัฐบาลเพดีจการ จอมพลถนอม กิตติขจร โดยจุดเริ่มต้นของเหตุนองเลือดนั้น เกิดขึ้นจาก “น้าผึ้งหยดเดียว” เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2516 มีบุคคล 100 คน ได้ร่วมลงชื่อเพื่อเรียกร้องรัฐธรรมนูญ หลังจากนั้น นักศึกษา 13 คน ได้เดินแจกใบปลิวเรียกร้องรัฐธรรมนูญตามสถานที่ต่างๆ ในกรุงเทพฯ แต่ถูกตำรวจควบคุมจับกุมทั้งสิ้น 11 คน

SUAN DUBIT POLL

การกระทำดังกล่าวสร้างความไม่พอใจให้เกิดขึ้นอย่างมากในหมู่นักศึกษาและประชาชน จนนำไปสู่การชุมนุมใหญ่ และยืนข้อเรียกร้องให้รัฐบาลปล่อยตัวนักศึกษาทั้งหมด แต่รัฐบาลไม่ยอมปฏิบัติตาม จึงเกิดการเดินขบวนครั้งใหญ่ จากประชาชนมากกว่า 5 แสนคน จำนวนเช้าตรู่ของวันที่ 14 ตุลาคม 2516 ได้เกิดการประท้วงรุนแรงระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐกับประชาชน และกลายเป็นการจลาจลซึ่งทำให้ประชาชนได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต

เหตุการณ์ดังกล่าวนอกจากจะทำให้จอมพลถนอมต้องลาออกจาก

ตำแหน่ง เดินทางออกนอกประเทศ และมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นายสัญญา ธรรมศักดิ์ ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ตลอดจน มีการร่างรัฐธรรมนูญขึ้นใหม่ โดยสมาชิกร่างรัฐธรรมนูญประกอบด้วย ประชาชนต่างๆ จากหลายภาคส่วนแล้วยังเป็นเหตุการณ์ที่สะท้อน ให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองไทย และเป็นการต่อสู้ของ ประชาชน เพื่อประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

สถานการณ์ทางการเมืองไทยขณะนี้ โดยเฉพาะการชุมนุม ประท้วงของประชาชน แม้จะไม่มีผู้เข้าร่วมชุมนุมจำนวนมากเท่า กับเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 แต่บริบทที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ซึ่งมีความ คล้ายคลึงกันทั้งในประเด็น “การเรียกร้องให้นำรัฐธรรมนูญปี 2540 มาใช้แทน ปี 2550” และ “ปัญหาทุจริตคอร์รัปชันจากโครงการไทยเข้มแข็ง กรณีการจัดซื้ออุปกรณ์การแพทย์” ล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้อดห่วงไม่ได้ว่า อาจจะมีเหตุการณ์เหมือนวันที่ 14 ตุลาคม 2516 ขึ้นอีกครั้ง

จากการสำรวจความคิดเห็น “ประชาชน” จำนวนทั้งสิ้น 2,532 คน ของ “สวนคุลิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนคุลิตในประเด็นที่ว่า ประเทศไทยจะมีโอกาสเกิดเหตุการณ์เหมือนกับวันที่ 14 ตุลาคม 2516 หรือไม่? พบร่วม “ประชาชน” ร้อยละ 37.23 ตอบว่า “มีโอกาส” เพราะ คนไทยยังคงเลาะกันเองอยู่เหมือนเดิม และยิ่งนานวันเหตุการณ์ก็ยิ่งดู เหมือนจะยิ่งนานปลาย มีการแบ่งพรรคแบ่งฝ่ายทางการเมืองมากขึ้น และยังพบปัญหาทุจริตคอร์รัปชันในหมู่นักการเมือง

แม้บทสรุปของว่าของการต่อสู้ระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่ ในเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 นั้น อาจจะดูเหมือนว่า “ประชาชนเป็น ผู้ชนะ” แต่ชัยชนะที่แลกมาด้วย “เลือดเนื้อ...การท้าทัน” ของคนไทย

ด้วยกันเอง ไม่ว่าจะพิจารณาในแง่มุมใด ก็ต้องมีอนาคตเป็น “ชัยชนะน์ ความพ่ายแพ้”...

แล้วยิ่งหาก ณ วันนี้ เกิด “ประวัติศาสตร์ขึ้นร้อย 14 ตุลาฯ 16” ขึ้นมาจริงๆ และเป็นการต่อสู้ระหว่าง “ประชาชน” กับ “ประชาชน” ก็คงไม่ต้องมองหาว่า “ใครชนะ” เพราะดูแล้วน่าจะมีแต่ “ผู้แพ้”...!!

II...“นักเรียน” ที่ดีที่สุด
ศ.ดร.สุขุม เจริญทรัพย์

เรื่องที่ 29

“ยั่มสยาม” กับการประชุม

“อาเซียน”...!!

งานศึกษาฯ

SUAN DUSIT POLL

ตีพิมพ์ใน สยามรัฐรายวัน 22 ตุลาคม 2552

“ยั่นสยาม” กับการประชุม “อาเซียน”...!!

มาตรการที่เข้มงวดซึ่งกำหนดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการประกาศ พ.ร.บ. ความมั่นคงในพื้นที่อำเภอชะอ่า และหัวหิน ตั้งแต่วันที่ 12-27 ตุลาคม 2552 การจัดเส้นทางการเดินรถใหม่ เรียกว่า “อาเซียนแลน” หรือแม้แต่ การสั่งการให้เจ้าหน้าที่ทหารและตำรวจดูแลอย่างเต็มที่ เพื่อรักษาความปลอดภัยในการเป็น “เจ้าภาพ” จัดการประชุมผู้นำสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 15 ซึ่งมีผู้นำอาเซียนเข้าร่วมทั้ง 16 ประเทศ ที่จะมีขึ้นระหว่างวันที่ 23-25 ตุลาคม 2552

ล้วนเป็นภาพสะท้อนที่เป็นรูปธรรมของการให้ความสำคัญในการจัดการ ซึ่งหลาย ๆ คนมองว่า เป็นการ “กอนถู๊” ความเชื่อมั่น และภาพลักษณ์ที่ดีให้กับประเทศไทย ไม่ใช่แค่การตั้งแต่งห้องวัง ให้การเป็นเจ้าภาพครั้งนี้เป็นไปอย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จ เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตาม จากสถานการณ์การเมืองที่เต็มไปด้วยความวุ่นวายโดยเฉพาะท่าทีของ “กลุ่มเสื้อแดง” ซึ่งประกาศว่าจะบุกไปยื่นหนังสือร้องเรียน กับผู้นำอาเซียนกรณีถูกเจ้าหน้าที่ใช้ความรุนแรงทำร้ายที่พัทยา ถือเป็นการแสดงท่าทีที่ทำให้หลายฝ่ายรู้สึกอดห่วงไม่ได้ว่าจะเกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝันเล็กเช่นที่เคยเกิดขึ้นในการประชุมอาเซียน เมื่อเดือน เม.ย. ที่ผ่านมา จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จึงได้ทำการสำรวจความคิดเห็นประชาชนทั่วประเทศที่มีต่อการจัดประชุมดังกล่าว จำนวนทั้งสิ้น 1,288 คน สรุปผลได้ดังนี้

ความเชื่อมั่นของ “ประชาชน” ในด้านการเตรียมความพร้อมของรัฐบาลในการจัดประชุมครั้งนี้ พบว่า “ประชาชน” ส่วนใหญ่ ร้อยละ 39.34 “ค่อนข้างเชื่อมั่น” ใน การเตรียมความพร้อม เพื่อระมัดระวังจากครั้งที่แล้ว น่าจะป้องกันได้ดีขึ้น และเป็นงานสำคัญระดับชาติที่จะต้องดูแลอย่างเข้มงวด

คำกล่าวที่ว่าประเทศไทย “เป็นเมืองแห่งยิ่มสยาม” เป็นลิ้งที่ “ประชาชน” ส่วนใหญ่ ร้อยละ 54.17 คิดว่าจะช่วยประเทศไทยในฐานะการเป็นเจ้าภาพได้เป็นอย่างดี เพื่อระพื้นฐานนิสัยของคนไทยส่วนใหญ่ แล้วเป็นผู้ที่มีจิตใจดี อธิบายดี ยิ้มแย้มแจ่มใส และรอยยิ้มของคนไทยจะทำให้ต่างชาติประทับใจ

ลิ้งที่ “ประชาชน” คาดว่าประเทศไทยจะได้รับประโยชน์จากการประชุมครั้งนี้มากที่สุด คือ เป็นการสร้างความเชื่อมั่นในศักยภาพของประเทศไทยในสายตาชาวต่างชาติ (ร้อยละ 31.58) รองลงมา ได้แก่ แนวโน้มเศรษฐกิจของประเทศไทยจะดีขึ้น พลิกฟื้นเศรษฐกิจให้ดีขึ้น (ร้อยละ 26.32) เป็นการกระชับสัมพันธ์อินเตอร์กับต่างประเทศให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น (ร้อยละ 19.30) ฯลฯ

การเป็น “เจ้าภาพ” จัดการประชุมให้ประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าประสงค์ตามที่คาดหวังนั้น นอกจากจะต้องอาศัยการเตรียมการ และการรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวดแล้ว การต้อนรับผู้นำประเทศไทยสู่มวลชน รวมทั้งนักท่องเที่ยว ด้วย “ยิ่มสยาม” ความโอบอ้อมอารี เอื้อเพื่อเพื่อแผ่ ทำที่ที่เป็นมิตร และยิ้มแย้มแจ่มใส ซึ่งเป็นเสน่ห์ของ “คนไทย” นั้น น่าจะถือเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้ชาวต่างชาติจดจำ การประชุมครั้งนี้ไปอีกนานแสนนาน...

สุดท้ายก็คงต้องฝากให้ “คนไทย” ช่วยกัน “ยิ้ม” (แม้จะเป็นการ “ฝืนยิ้ม” เพราะปัญหาที่รุ่มเร้า ณ วันนี้ อาจทำให้ใครหลายคน “ยิ้มไม่ออก”....!!) แต่ถ้า “รอยยิ้ม” สามารถช่วย “ภูชาติได้” ก็คงเป็นเรื่อง คุ้มค่าที่จะ “ยิ้ม”...จริงไหม....!!?

เรื่องที่ 30

ศ.ดร.สุขุม เดลย์กรีพย์

“ประชาชน” แบบ “นักการเมือง”

จะช่วยบ้านเมือง ณ วันนี้ ได้อย่างไร??

ตีพิมพ์ใน สยามรัฐรายวัน 12 พฤศจิกายน 2552

“ประชาชน” แบบ “นักการเมือง”

จะช่วยบ้านเมือง ณ วันนี้ ได้อย่างไร??

สถานการณ์บ้านเมืองในขณะนี้ต้องเผชิญกับสารพันปัญหา อุปสรรคนานัปการที่รุ่มเร้า ถ้าโถมเข้ามาอย่างไม่มีทิ่หัวใจ “หยุด หย่อน”...!! ทำให้ประชาชน คนไทย ต่างฝ่าความหวัง (แต่ก็ไม่รู้ว่าจะ “ฝากได้” หรือจะแค่ “ได้ฝาก”...!??) ไว้ที่ “รัฐบาลอภิสิทธิ์ และ นักการเมือง” ซึ่งถือเป็นบุคคลสำคัญที่จะช่วยนำพาประเทศไทย ให้รอดพ้นจากภาวะวิกฤตไปได้

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนดุสิต ได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนทั่วประเทศที่มีต่อ นักการเมืองไทยที่จะช่วยแก้ปัญหาน้ำหนึ่ง ณ วันนี้ จำนวน 2,291 คน ระหว่าง วันที่ 8-10 พฤศจิกายน 2552 สรุปผลได้ดังนี้

ประเด็น “ความหนักใจ” ของประชาชนต่อสถานการณ์ บ้านเมืองขณะนี้ พบว่า ความขัดแย้งของคนในชาติ หรือความขัดแย้ง ภายในประเทศเป็นปัญหาที่สร้างความหนักใจให้แก่ “ประชาชน” ส่วน-ใหญ่มากที่สุด ร้อยละ 26.89 รองลงมา ได้แก่ การแก้ปัญหาเศรษฐกิจ ของประเทศ หรือปัญหาปากท้องของประชาชน ร้อยละ 23.60 การสร้าง ปัญหา หรือความเคลื่อนไหวของอดีตนายกรัฐมนตรี ร้อยละ 18.35 ความขัดแย้งระหว่างไทย-กัมพูชา ร้อยละ 16.50 และความขัดแย้งความ แตกแยกของนักการเมืองไทยร้อยละ 14.66

ด้านประเด็นประชาชนคิดว่า “นักการเมือง” ควรจะช่วยบ้านเมือง ณ วันนี้ อย่างไร? พบว่า หยุดการทะเลาะเบาะแว้ง หรืออยากเห็น นักการเมืองสามัคคี ปrong ดองกัน เป็นวิธีช่วยบ้านเมืองที่ “ประชาชน” ส่วนใหญ่ต้องการให้นักการเมืองปฏิบัติมากที่สุด ร้อยละ 22.81 รองลงมา

ได้แก่ การนักถึงประโยชน์ของประเทศชาติ บ้านเมืองและประชาชน เป็นสำคัญ ร้อยละ 22.30 เร่งแก้ปัญหาเศรษฐกิจ พื้นที่เศรษฐกิจของประเทศไทยดีในเร้วัน ร้อยละ 20.05 ปฏิบัติตามหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา เศรษฐกิจไทยรู้ว่ารวมมุณ ร้อยละ 18.17 และหยุดเห็นแก่พวกพ้อง หรือห่วงประโยชน์เพื่อตนเอง ร้อยละ 16.67

ในส่วนประเด็น ประชาชนคาดว่า “รัฐบาลภารกิจที่” สามารถ แก้ไขปัญหานี้บนได้มากน้อยเพียงใด? พบร่วมกันส่วนใหญ่ คิดว่ารัฐบาล “คงจะพอแก้ไขปัญหาได้” มากที่สุด ร้อยละ 36.37 เพราะถ้าหากฝ่ายร่วมมือกันปัญหาที่เกิดขึ้นก็จะคลายไปในทางที่ดีขึ้น รองลงมา ได้แก่ “คงยากที่จะแก้ไขปัญหาได้” ร้อยละ 34.61 เพราะการ ตัดสินใจของนายกรัฐมนตรีไม่เด็ดขาดพอ ทำให้ปัญหาต่างๆ ยังคงค้างอยู่ “แก้ไขปัญหาได้แน่นอน” ร้อยละ 17.44 เพราะฝ่ายรัฐบาลมีผู้ที่มี ความรู้ความสามารถหลากหลายท่าน หากใช้ความพยายามอย่างเต็มที่น่าจะ สำเร็จได้ไม่ยาก และ “คงแก้ไขปัญหาไม่ได้” ร้อยละ 11.28 เพราะ รัฐบาลชุดปัจจุบันต้องเผชิญกับปัญหารอบด้าน

SUAN DUSIT POLL

“คำตอบ” ที่สะท้อนผ่านการสำรวจความคิดเห็นของ “ประชาชน” อาจจะไม่ถูกใจครบทุกคน แต่ทุกๆ คำตอบก็เป็นสิ่งที่กลับอกมา จากใจ ความหวังดี ความห่วงใยที่มีต่อประเทศชาติบ้านเมืองอันเป็นที่ รักยิ่งของคนไทยทุกคน แต่ก็ไม่รู้ว่าเสียงจากประชาชนจะดังไปถึง นักการเมือง และทำให้นักการเมืองเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และปฏิบัติตาม สิ่งที่ประชาชนต้องการหรือไม่?...เชื่อว่าอีกไม่นานน่าจะรู้ “คำตอบ”...

แต่ถ้าให้เราไม่ผิด น่าจะได้อิน แต่ทำเป็น “หูทวนลม”
เสียมากกว่า...!!

เรื่องที่ 31

รศ.ดร.สุบิน เอสัยกรพิพิช

“ແຢ່ງ (ເຈິ້ງ) ພື້ນຖືຂ່າວ”

“ສ້ອສາຣເຈິ້ງຮຸກ” ຈົດຕະຫຼາດຫຼື?

ຕີພື້ນທຶນ ມັນຍຸນຍາວັນ 15 ພຸດສີຈິກາຍປ 2552

“ແຍ່ງ (ຟິງ) ພື້ນຖືຂ່າວ”

“ສ່ອສາຣເຈີງຮຸກ” ຈົດຕະຫຼາດ?

ອັນດີປະກອບຫຼັກຂອງ “ກາລື່ອສາຣ” ນັ້ນ ແມ່ຈະມີແຄ່ເພີ່ຍ ຜູ້ສົ່ງສາຣ (Sender) ສາຣ (Message) ຂ່ອງທາງ (Channel) ຜູ້ຮັບສາຣ (Receiver) ແລະພົດກະຕະນຸກາງກາລື່ອສາຣ (Effect) ແຕ່ໄວ່ວ່າຈະຜ່ານໄປກີ່ຍຸດກີ່ສມັຍ ກາລື່ອສາຣກີ່ຍັງເປັນຄາສຕຣີທີ່ໄມ່ມີວັນທີ່ດັ່ງນີ້ ທີ່ຈຶ່ງຄົນຈຳນວນມາກຈຳເປັນ ດ້ວຍຕຶກຢາເວີຍນຽຸ້ວູ້ຢູ່ຄວາມຄຸນຫຼຸດເວລາ...

ແລ້ວຍິ່ງໂລກດກອງຢູ່ໃນຍຸດໂຄກວິວດົນ (Globalization) ເປັນຍຸດທີ່ເກີດ ກາຮເປົ່ານແປລັນຂອງເຄຮຍຊູກິຈສັງຄມຍ່າງຮວດເວົ້ວດ້ວຍພັດແໜ່ງເທິດໂນໂລຢີ ສາຣສະເໜີ (IT) ທີ່ສັງຄູມໃຫ້ເກີດປາກງານໂລກໄວ້ພຽມແຕນ ເຄຮຍຊູກິຈ ເຊີ່ ຊຸກິຈຂ້າມໜາດ ອ້ອມແມ່ແຕ່ທ່ານໂລກ ກີ່ຍິ່ງເປັນ “ສິ່ງເຮົາ” ທີ່ທຳໃຫ້ ກາລື່ອສາຣທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄວາມສຳຄັງມາກຫື່ນເຮືອຍໆ ເນື່ອຈາກເປັນເຄືອງມືອ ໃນການ ຂັດຄວາມລັບສັນ ໄມເຫັນໃຈ ແລະຄວາມໄມ່ຮູ້ ຕລອດຈົນເສີມສ້າງໃຫ້ເກີດ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ທັກຄົດທີ່ຕີ ທຳໃຫ້ເກີດເປັນພຸດທິກຣມ ແລະຄວາມຮ່ວມມືອ່ວ່ມໃຈ ທັ້ງໃນຮະດັບປະເທດ ອັນດີກ ອີ່ວະຫຼາງນຸ້ມຸກຄຸລ

ເນື່ອກາລື່ອສາຣມີຄວາມສຳຄັງ ຜູ້ນົບວິຫາວ ຜູ້ນໍາອົງຄົກ ໂດຍເຄີຍເພະ ອີ່ຍິ່ງຜູ້ນໍາທາງການເມືອງ ທີ່ອັນດີກເມືອງ ຈຶ່ງໄມ່ອາຈະປົງເສົ່າທີ່ຈະ ເວີຍນຽຸ້ ຕລອດຈົນນຳກາງສ່ອສາຣມາປະຍຸດຕິໃຫ້ໃນການໂນມນໍາຄວາມຄົດຂອງ “ສາຫະລົມໝານ” ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກາລື່ອສາຣມາລຸ່ມ (Mass Communication) ຢັ້ນເປັນ ກາລື່ອສາຣໄປຍັງຄົນຈຳນວນມາກໃນເວລາເດືອກກັນ ໂດຍຜ່ານເລື່ອມາລຸ່ມ ເຊັ່ນ ໂທຣທັກນີ້ ວິທີໍ ຮັນກົງພິມພົມ ນັ້ນ ອີ່ເປັນວິທີການສ່ອສາຣທີ່ເປັນ “ອມຕະ” ທີ່ຈຶ່ງນັກການເມືອງໃຫ້ຄວາມສຳຄັງເປັນຍ່າງຍິ່ງ

ດັ່ງນັ້ນ ນັກການເມືອງທີ່ກໍາລັງດິນຮນຕ່ອສູ່ໃນສະນາມທາງການເມືອງທີ່ເຕັມ

ไปด้วยการแข่งขัน ต่างก็จำเป็นต้องพยายามหลีกเลี่ยงการมีเรื่องกับสื่อ และพยายามใช้กลยุทธ์ต่างๆ นานา ในการถูกติดกับสื่อ เช่น การเอารถมาเป็นพาด (Media Advocacy) การทำสื่อมวลชนล้มทันท์ (Media Relation) เพื่อใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการแย่งชิงพื้นที่ข่าว หรือ ช่องทางเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร โดยมีการเมืองต่างก็คิดว่าถึงได้ออกสื่อมากเท่าไร ก็ยังเป็นการสร้างความคุ้นเคย และความเป็นที่รู้จักในหมู่ประชาชน ซึ่งจะส่งผลต่อฐานความแน่นอนของมวลชนมากขึ้นเท่านั้น เพราะสื่อมีอิทธิพลต่อการชี้นำสังคม และแทรกซึมความคิดเห็นของประชาชน

จึงไม่แปลกที่นักการเมืองพยายามจะทำตัวเป็นข่าว (แต่หากใช้วิธีทำตัวเป็นข่าวแล้วไม่ได้ผล บางรายอาจใช้วิธีทางลัด” โดยการซื้อพื้นที่ หรือซื้อสื่อ แต่ถ้าจะใช้วิธีการโฆษณา “ตัวเอง” ผ่านสื่อก็คงเป็นวิธีที่ดู “ไม่นียน” จึงต้องใช้ศาสตร์แห่ง “การโฆษณาแฟรง” มาประยุกต์ใช้...) เพื่อที่จะเข้าไปอยู่ในใจ “ประชาชน” พิจารณาได้จากข่าว คราว ณ วันนี้ ทั้งจากฝ่ายรัฐบาล และฝ่ายค้าน ซึ่งต่างพยายาม “สื่อสารเชิงรุก” (เป็นสิ่งที่ทั้งสองฝ่ายต่างพยายามพัฒนาออกกับสังคม แต่ดูจากการแสวงหาที่นำเสนอผ่านสื่อก็ไม่แน่ใจว่าเป็นการสื่อสารเชิงรุก “แท้ๆ” หรือ “แค่เปลือกนอก” กันแน่...!!) กับ “ประชาชน” อย่างต่อเนื่อง

กระแสวงหาเกี่ยวกับ “การแต่งตั้งอดีตนายกฯ ทักษิณ เป็นที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจ และการแสดงทำท่าที่จะไม่ส่งตัวอดีตนายกฯ ทักษิณกลับประเทศไทยของนายกฯ ชุนเซน แห่งประเทศไทย” ถือเป็นประเด็นร้อนที่ฝ่ายรัฐบาล มุ่งนำเสนอผ่านสื่อมวลชนทุกแขนง ตลอดทั้งสัปดาห์ที่ผ่านมาโดยเฉพาะทำท่าทีของรัฐบาลที่เรียกทูตไทยประจำกัมพูชากลับประเทศ และการยุติการเจรจา “บันทึกความเข้าใจ” (MOU : Memorandum of Understanding) โดยมีระยะเวลาดำเนินการทูตหนึ่น “ເອີ້ນໂອຍ”

เปรียบเสมือนเป็นส่วนหนึ่งของ “สนธิสัญญา” (Treaty) ระหว่างประเทศก็ว่าได้นั้น ล้วนเป็นภาพสะท้อนที่แสดงให้เห็นถึงสถานการณ์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่เต็มไปด้วยความตึงเครียดอย่างปฎิเสธไม่ได้

บุคคลที่ตกเป็น “จำเลย” ของการทำให้เกิดปัญหาดังกล่าว คงหนีไม่พ้น “อดีตนายกฯ ทักษิณ” อายุมากแล้ว และเมื่อผ่านวัยกับกระแสงช่วงเยาว์กับบทบาทจาก ไทยส์ ออนไลน์ ที่มีการพาดพิงสถาบันเป็นอย่างสูง ด้วยถ้อยคำรุนแรงหลายประเดิม ย่อมส่งผลสะท้อนต่อคะแนนนิยมของ “อดีตนายกฯ ทักษิณ” และ “พระรัชเพื่อไทย” อายุมากไม่ต้องลงลับ

ขณะที่ฝ่ายค้านก้มงมานำเสนอข่าวเกี่ยวกับแนวคิดการจัดตั้ง “นครปัตตานี” โดยการจัดตั้งจะต้องดำเนินการตาม 3 ขั้นตอน ได้แก่ การปฏิบัติตามทฤษฎีออกแบบสถาบันและ 3 ก้าว และเมื่อทุกอย่างเป็นไปตามขั้นตอนแล้ว จึงค่อยเริ่มจัดตั้งนครปัตตานี ซึ่งแม้ว่าแนวคิดดังกล่าวจะถูกคัดค้านจาก “ประชาชน” จำนวนมาก ซึ่งสะท้อนผ่านการสำรวจความคิดเห็น โดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In Depth Interview) ของ “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบร้า “ประชาชน” ร้อยละ 72.11 รู้สึก “ไม่เห็นด้วย” เพราะทำให้ประเทศไทยถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ซึ่งอาจก่อให้เกิดความแตกแยกและความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ฯลฯ

แต่การนำเสนอแนวคิดดังกล่าวนั้น อาจสามารถตีความได้ว่า เป็นการเสนอความคิดเห็นเพื่อมุ่ง “ฉีกแผลให้กว้างและลึกยิ่งขึ้น หรือตอกย้ำ...โฉมศี-Julio-on” ด้านการดำเนินงานที่ไม่มีประสิทธิภาพของ

ฝ่ายรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้ไขปัญหา “ความรุนแรงเรือรัง” ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (หากการ “เหยียบเข้าเดิม” ดังกล่าวได้ผลแล้ว ก็จะส่งผลต่อ “คะแนนนิยมของฝ่ายรัฐบาล” แล้วหากส่งผลต่อพื้นที่ในเขตภาคใต้เป็นฐานเสียงสำคัญของพรรคประชาธิปัตย์ได้แล้วละก็ ก็จะเป็นการกระทำที่ได้ “ออกดอกออกผล” ที่คุ้มเสียอย่างกว่าคุ้ม...)

ปรากฏการณ์การลือสารจากฝ่ายรัฐบาล และฝ่ายค้าน แท้จริงแล้ว เป็น “การลือสารเชิงรุก” ซึ่งเป็นการเสาะแสวงหาโอกาสต่างๆ ในการ นำเสนองาญมูลข่าวสารในทางที่เป็นประโยชน์ และสร้างสรรค์ มากกว่า การคายแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้น หรือเป็นแค่เพียงการซิงไห้วังพริบ การมุ่งเอาชนะศศคานกัน เพื่อแบ่ง (ชิง) พื้นที่ลือเพียงเท่านั้น...!? (พิจารณาจากพฤติกรรมของทั้งสองฝ่ายแล้ว เช่นว่า “ประชาชน” น่า จะมีคำตอบอยู่ในใจ ไม่ต้องอธิบายให้ยืดยาว....!!)

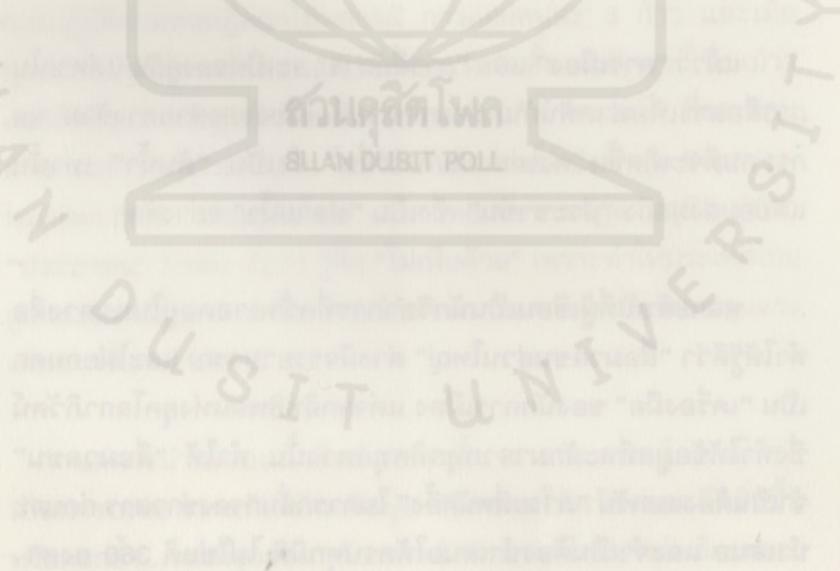
แม้ว่า “การเมือง” และ “การลือสาร” จะเป็นของคู่กัน แต่หากใน การลือสารเพื่อพาดพันกัน บ่อนทำลายเชื่อเลียงของฝ่ายตรงข้าม ผลกระทบที่จะเกิดขึ้น คงไม่ส่งผลกับ “ลือ” ซึ่งเป็น “ต้นน้ำ” เท่านั้น แต่ย่อมส่งผลถึง “ประชาชน” ซึ่งเป็น “ปลายน้ำ” อย่างชัดๆ

หลายลินปีที่ผู้เขียนเป็นนักวิชาการที่คร้าหัวอดอยู่ในวงล้อ ทำให้รู้ดีว่า “ลือมวลชนส่วนใหญ่” ต่างมีจารยานรรณ และไม่ยอมตก เป็น “เครื่องมือ” ของนักการเมือง แต่จากอิทธิพลแห่งยุคโลกภัยวัฒน์ ซึ่งทำให้ข้อมูลที่หลักมาจากการทุกทิศทุกทางนั้น ทำให้ “ลือมวลชน” จำเป็นต้องแบกรับ “ภาระที่หนักอึ้ง” ใน การกลั่นกรองข่าวสาร ก่อนจะ นำเสนอ และจำเป็นต้องนำเสนอให้ครบถ้วน มีใช้แค่ 360 องศา

แต่ต้องมากกว่า 360 องศา...เพราการสื่อสารของสื่อมวลชน
แต่ละครั้งนั้น ส่งผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง...

สุดท้ายนั้นอกจากจะฝากให้ “สื่อมวลชน” ทำงานหนักขึ้นแล้ว
ยังอยากรถมี “รัฐบูชา” และ “ฝ่ายค้าน” จริงๆ ว่าถ้าแต่ละฝ่ายเขียน
ในการแย่ง (ชิง) พื้นที่ “สื่อ” แต่ประเทศไทย ประชาชนแพ้ จะอยู่
อย่างไร??

พูดขนาดนี้แล้วน่าจะทำให้นักการเมืองเข้าใจว่าควรจะสื่อสาร
แบบใด?? ถึงจะเรียกว่า “สื่อสารเชิงรุก” แต่ไม่ “รุกราน”
อย่างแท้จริง...!!

ศก.ดร.สุขุม เจริญทรัพย์ เรื่องที่ 32

“ล้าง” (โคงต) หนี้นอกรอบ...!?

ทำได้จริงหรือ...!?

ตีพิมพ์ใน สยามรัฐรายวัน 3 ธันวาคม 2552

“ล้าง” (โคตร) หนี้นอกระบบ...!?!?

ทำได้จริงหรือ...!?

เรียกได้ว่าการแก้ไขปัญหานี้ในระบบ ซึ่งได้เปิดฤกษ์ให้ “ประชาชน” ลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการดังต่อไปนี้ วันที่ 1-30 ธ.ค. 2552 ถือเป็นโครงการที่สร้างกระแสตื่นตัวให้แก่คนในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “กลุ่มคนมีหนี้นอกระบบ” ทั้งหลาย ซึ่งต่าง “หวัดหวัง” ว่าจะให้หลุดพ้นจากการ “เป็นหนี้” เมื่อมีคนอื่นเข้ามายัง (แม้จะเป็นเพียงแค่การยกจ่ายการเป็นหนี้นอกระบบ สู่การเป็นหนี้ในระบบ แต่การเป็นหนี้ในระบบ ก็ยังมีโอกาสที่ “ชาตินี้จะใช้หมด” ...!)

“หนี้นอกระบบ” นอกจากระบบเป็น “ปัญห้าช้ามาก” ที่อยู่คู่กับสังคมไทยมาอย่างยาวนานแล้ว ยังเป็นปัญหาที่นับวันยิ่งดูเหมือนจะทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะในสภาพเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยที่ตกต่ำ ที่ยิ่งเป็น “ตัวเร่ง” ที่ทำให้ “ประชาชน” จำนวนไม่น้อยต้องตกอยู่ในสถานะ “ลูกหนี้นอกระบบ” (ที่ดูคล้ายว่าจะต้องอยู่ในฐานะ “ทาสหนี้” มากกว่า “ลูกหนี้” ...!!) อย่างจำยอม

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้รัฐบาล ได้มีการจัดตั้ง “โครงการแก้ปัญหานี้ในระบบ” เพื่อหวัง “ล้าง” (โคตร) หนี้นอกระบบให้หมดลื้นจากสังคมไทย (แต่จะทำได้จริงหรือไม่? คงต้องดูกันยาวๆ...!!) โดยใช้ธนาคารออมสิน และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ทั่วประเทศ เป็น “ฐานทัพสำคัญ” ในการขับเคลื่อนโครงการ

หลังจากรัฐบาล “เปิดตัว” และให้ “ประชาชน” ลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการดังกล่าวได้ไม่นาน ก็ทำให้เกิดกระแสตอบรับอย่างล้นหลาม พิจารณาได้จากจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการที่ยืนเอกสารซึ่งมีจำนวนทลายหมื่นคนภายในไม่กี่วัน พนวกกับผลสำรวจความคิดเห็นของ

“ส่วนดุลจิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ซึ่งได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนทั่วประเทศ จำนวน 1,422 คน ส่วนเป็นภาพสะท้อนที่ “ตอบย้ำ” ให้เห็นถึงความ “ชอบ...อิศ” อย่างไม่ต้องสงสัย

ผลการสำรวจทำให้พบว่า “ประชาชน” ส่วนใหญ่ ร้อยละ 63.46 รู้สึก “เห็นด้วย” กับโครงการแก้ปัญหาหนี้อกรอบนบของรัฐบาล เพราะช่วยปลดหนี้ให้กับประชาชน ไม่ต้องกลัวกับการขูดเครื่อง หรือเข้มงวดหางหนี้ จากผู้มีอิทธิพล เป็นการจัดระเบียบทางการเงินให้เข้าที่เข้าทาง ฯลฯ แต่ในขณะเดียวกัน “ประชาชน” ส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.19 รู้สึก “ไม่ค่อยมั่นใจ” ว่านโยบายดังกล่าวจะแก้ไขปัญหาหนี้อกรอบได้ เพราะหลายๆ โครงการที่รัฐบาลจัดตั้งขึ้นมาบังมีปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้

กระแสตอบรับและจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการอันล้นหลามนั้น แม้จะเป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงการทำหนนโดยมาก ได้อย่าง “โ顿ใจ” ตรงตามความต้องการของประชาชน (แม้จะดูเหมือนว่าเป็น “นโยบายเหล้า เก่าในชุดใหม่...นโยบายปั๊ดผุ่น” จากการจัดทำเป็นคนจน...) แต่ในทางตรงกันข้ามจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ ก็จะสังเกตได้ที่ “เห็นถึงความเดือดร้อน” ของ “ประชาชน” จากปัญหาหนี้อกรอบอย่างชัดๆ...

แล้วยังมีกระแสข่าว (ลือ) เกี่ยวกับความหารือกลั่วของผู้เข้าร่วมโครงการ หรือแม้แต่การถูกข่มขู่จากเจ้าหนี้ด้วยแล้ว ทำให้อดคิดไม่ได้ว่า ถ้าจะแก้ปัญหาหนี้อกรอบทั้งที่ อย่าแก้แบบเฉพาะหน้า จะได้ไหม...??

แต่ขอให้เปลี่ยนเป็นนโยบายที่เน้นการแก้ไข “ปัญหาหนี้ลินแบบยั่งยืน” จะได้หรือเปล่า? (กี่เมรู้จะขอมากไปไหม?? แต่ก็อยากให้มีคน “จัดให้” ตามคำขอจริงๆ....!!)

“สuanดุสิต” ได้รับการรับรองคุณภาพ “มาตรฐานสากล”
โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาและวิชาชีพ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒
ผลการประเมิน ผลการดำเนินการ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ตั้งแต่วันที่ ๑-๓๐ ก.พ. ๒๕๖๒

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาและวิชาชีพ ได้มีมติเห็นชอบให้ “สuanดุสิต”
เป็นสถาบันที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาและวิชาชีพ ได้มีมติเห็นชอบให้ “สuanดุสิต”
เป็นสถาบันที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒

“มองเมืองไทย” พ่าน “สวนดุสิตโพล”

ทุกตัวเลขมีนัย
ทุกเหตุผล...มีความหมาย
ทุกข้อมูล...มีคุณค่า

อีกหนึ่งมิติของการนำความคิดเห็นที่สกัดจาก “ประชาชน” ธรรมชาติ สู่การมองการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษาไทยในอีกองค์กรที่แตกต่าง โดยพ่านบทความที่เคี่ยวกันร่วมกันความรู้ในตัวผู้เขียน และฐานข้อมูลที่กลั่นองอกมาจากการ “ประชาชน” ที่ส่งห้องพ่าน “สวนดุสิตโพล” วันจะทำให้ได้ “รู้มากกว่าที่เคยรู้” ... “เข้าใจมากกว่าที่เข้าใจ” ... “เห็นมากกว่าที่เห็น” ... หรือแม้แต่ “รับรู้มากกว่าที่เคยรู้” ว่า...

“เมืองไทย” มีอีกหลายเรื่องที่ “นักการเมือง นักวิชาการ ぐる
ผู้เชี่ยวชาญ” ... “ไม่คิด...คิดไม่ถึง” แต่ “ประชาชนคนธรรมชาติ” ... “คิด...คิด
เห็นด้วย: อุปถุปอร์รัง” ...!!

ISBN 978-974-225-074-4

9 789742 250744

ราคา 150 บาท